

dicit gloss. in prin. Inst. de publi. iudicijs Ang. d. ver. in platea Greg. d. l. 14. verbo, el lugar. & optimis fundamentis ostendit Albericus in d. libellorum num. 50. vbi. in iuste contra cum fuisse iudicatum refert.

26 Vltimū requisitum continet necessariā esse inscriptionem vel subscriptionē accusatoris : nam apud nostros idem esse in scribere vel subscribere testantur Felinus in cap. super his nn. 10. de accusatio. Clarus d. q. 12. num. 15. & hoc fuit optimē ratione inductum ad refranandā accusatorum temeritatem vt periculo capitis sui facile à falsa accusatione retardarentur. l. & in priusis. ff. ad turpilianū. l. si cui ff. de accusatio. l. fin. in fin. C. eod. titu. cap. non probauerit. 1. q. 5. cap. qui calumniam 5. q. 6. 27 Eo enim ipso quod accusator subscribit accusationē manet obligatus ad pœnā sibi imponendā si crimen non probauerit similē ei quæ imponenda esset accusato probato crimine l. ab imperatore ff. de preuaricatoribus l. fin. C. de accusatio. l. 3. C. qui accusare nō pos. l. 1. ver. ex longinquo C. de exhibe. reis cap. tux de procuratoribus gloss. & DD. in c. super his de accusatio. ca. quisquis cap. qui crimen 2. q. 8. ca. nullus. §. inscriptio. 4. q. 4. & hæc pœna vocatur talionis quia vt ait Isidorus l. 5. etymolo. ca. 17. talio est similitudo supplicij & hoc verbum à l. 12. tabularum fluxit in ea enim ita scriptum erat, *si membrum rupit, in eum e pæto talio esto*, vt referunt Ochoma. ad l. 12. tab. pag. 28. Rebardus cap. 15. Petrus Gregorius lib. 3. syntag. cap. 10. num. 1. ex quibus etiam verbis constat quando quis æquali modo punitur quo nocuit, vt membro pro membro oculo pro oculo, vita pro vita talionem esse gloss. in. §. pœna inst. de iniurijs quasi talio dicatur à relatione talis, & hunc modum vespionis fuisse in l. diuina approbatū constat ex Leuitico. 24. Exod. cap. 21. Deuteronomio cap. 19. cap. sex differentiz. 23. q. 3. cap. hæc autem vita. 23. q. 4. & contra calumniatores hanc pœnam talionis iure diuino fuisse imposnam & naturali conformem ostendit Soto libr. 5. de iustitia & iure q. 5. art. 4. quæ probant Menoch. de arbitrarijs casu 22. num. 9. Salzedo in additi. nibus ad Bernardum Diaz in practicis ca. 65. littera. B. 28 Hodie pœnam talionis de consuetudine esse sublatam contra calumniatorem vel crimen non probantem, sed alijs pœnis iudici arbitrarijs esse puniendos testantur Bari. in l. pen. §. ad

crimen de publicis iudicijs Ang. & Salice. in d. l. 3. C. qui accu-
sare non poss. plures relati à Claro. d. 4. fin. q. 81. num. 3. Couar.
lib. 2. var. c. 9. num. 1. Alciatus lib. 9. parergon. capit. 8. Soro
Menoch. & Salzedo vbi supra Simancas de catholice in-
stitutio. titu. 62. num. 35. Petrus Gregor. lib. 32. synag. ca. 20.
Paz d. c. 3. 4. 6. num. 52. quia metutalis pœnæ plura delicta ma-
nebant impunita deficientibus accusatoribus vt aduertit Cla-
ròs, supra, ill. d. summe notandum adijcjes etiã hodie si de ca-
lumniâ constaret accusatoris quod eo animo reum falso accu-
sasset vt ipsum graui pœnæ subijceret eodem ipse esset affi-
ciendus pro vt plures affectos esset refert & ita personarum
qualitate attenta esset hodie praticandum.

29 Ex quibus deduci videtur quod hodie hæc subscriptionis
solemnitas necessaria non erit cū fieret vt diximus ad inducen-
dam pœnam talionis quæ iam de consuetudine sublata est, ita
docuere Bart. in l. si cui num. 2. ff. de accusatio. Salice. in l. 3. n.
4. C. qui accusare non poss. Couar. d. tap. 9. num. 1. Dueñas regu-
la. 27. Clarus d. 4. fin. q. 12. num. 17. quod sine dubio verum
erit si aliorum opinionem admittamus qui defendendam for-
mã subscriptionis fuisse quod accusator se obligaret ad simi-
litudine n pœnæ & promitteret in accusatione prosequenda
quã sententiã probare videtur tex. iuxta gl. verbo ioculo in c.
quisquis. 1. q. 8. & defendunt Bart. in d. l. serui num. 2. & com-
munem esse testatur Arctinus in d. cap. super his num. 33. So-
cius num. 17. de accusatio. Clarus vbi supra num. 16. Sed lon-
ge verius mihi videtur subscriptionis solemnitate sublata
non esse licet pœna talionis cõsuetudine sit abrogata quia for-
ma subscriptionis non erat expressa obligatio ad similit pœnã
sed tantum proprii nominis inscriptio, quam vulgo dicimus
firmam. Ex vi enim huius subscriptionis tacite & in consequen-
tiam ex dispositione legis obligatus manebat ad similem pœ-
nam si non probaret obiecta vt dicit glos. fin. in l. in causis. C.
de accusatio. Sequitur Cui. lib. 1. obseruationum c. 20. Clarus
d. 1. 1. num. 19. communis secundum Felinum in capit. super
his num. 11. de accusatio.

30 Explicitis solemnitatibus & requisitis in ipsa accusatio-
ne necessarijs suo ordine videndum est quis dicatur legitimus
accusator, hoc est quis admitti & quis contra repelli debet ab
accusa-

accusatione & sic intelligi debet text. in cap. t. de accusatio. ubi dicitur quod accusant debet esse legitimus, idest iure non prohibitus accusare.

31. Et sciendū est delicta quædam esse publica quædam privata ut constat ex titu. C. de priuatis, ubi proponuntur delicta priuata & in. 4. ex maleficijs Instituta de actio. & ex titu. ff. & Instituta de publicis iudicijs ubi referuntur publica. l. 1. §. generaliter. ff. de pœnis l. quis scit. 27. §. noxas ff. de ædilitio edicto.

32. In publicis delictis quilibet de populo accusare potest: ideo enim publica appellantur ex Iustis. in prin. Instituta de publi. iudicijs l. palam. 43. §. senatus ff. de ritu nup. l. lege Cornelia. ff. de falsis l. quamuis la. 2: C. de adulterijs l. 2. titu. 1. p. 7. licet Iustinianum immerito reprehendat Duar. lib. 1. disputatio. 2. 36. Goueanus lib. 1. variarum l. cisionum ca. 27. Eguina. & Oromanus in d. prin. Briso. de V. S. ver. publica existimantes publica dici, tum ob id quod in foro circumstante populo tractarentur l. qui dolo ff. ad l. Iuliam. dicuntur etiam quod in ijs ob eorum atrocitatem vniuersa res publica & quilibet de populo laderetur. l. 4. C. de hæreticis quorum fundamentis abunde satisfaciunt Robertus lib. 4. sententiarum cap. 1. Paz in praxi 1. tomo. 5. p. cap. 3. num. 33. & 41. & sequentibus.

33. Sunt tamen aliquæ personæ exceptæ, quæ accusare prohibentur delicta publica, nam priuata quando suam vel suorum iniuriarum prosequuntur etiam personæ prohibitz accusare possunt l. hi tamen omnes ff. de accusatio. l. non prohibentur l. non ignorat l. de crimine l. si crimine C. qui accusare non poss. l. 2. titu. 1. p. 7. l. 2. titu. 2. lib. 4. fori Paz d. cap. 3. nu. 11. Vilalando in l. 22. p. cap. 50. num. 40. Iul. Clarus d. §. fin. q. 14. num. 2. prohibetur autem accusatio precipue vel ob proprium crimen accusatoris vel propter sexum vel propter ætatem vel propter reuerentiam ut recte considerant Clarus d. q. 14. in prin. Petrus Greg. lib. 33. syntag. cap. 12.

34. In prioc. propter delictum prohibetur de iure canonico quilibet criminofus etiam nondum diffamatus nec accusatus quia sufficit quod sit in peccato mortali cap. prohibetur. 2. q. 1. ubi Cardinalis cap. quoniam 2. q. 3. Beronius in. ca. 1. num. 35. de accusatio. Clarus d. q. 14. nu. 9. & 10. De iure autem civili

c 4 pro

prohibetur criminosus qui vel ipso delicto infamiam contraxit: nam indistincte quilibet infamis accusare prohibetur l. qui accusare l. qui iudicio C. de accusatio. d. cap. prohibetur ca. infamis 6. q. 1. dicit communem Clarus supra num. 11. vel iam de crimine accusatus est & nomen eius receptum est inter reos, tunc enim alios accusare non poterat de pari vel minori crimine, sed tantum de maiori, l. is qui reus ff. de public. iudicijs ubi communis contra glo. ibi Clarus d. q. 4. num. 12. Dueñas regu-
la. 29. Socinus in d. cap. 1. à num. 69.

35 Propter sexum prohibentur accusare mulieres l. 1. & 2. l. qui accusare. 8. C. de accusatio l. de crimine C. qui accusare nō pos. cap. de crimine. 15. q. 3. docet Clarus d. q. 4. nu. 8. & plura scitu digna congerit Petrus Greg. lib. 32. cap. 13. per totum ubi huius prohibitionis rationem asserit, quod iure rejiciuntur ab accusatione qui affectione aliqua amoris vel odij laborant ca. repelluntur de accusatio. c. canonica c. quia suspecti. capit. omnes 3. q. 5. mulier autē ex seotenua Philosophorū aut amat aut odit & non datur tertium. sed verius est repelli ex l. 2. ff. de reg. iuris.

36 Propter ætatem repelluntur ab accusatione pupilli d. l. qui accusare. explicant Petrus Gregorius ad lib. 32. capit. 14. quod extendit communis adminores 20. annorū quam resoluit Clarus d. q. 14.

37 Propter reuerentiam plures personæ ab accusatione prohibita referuntur à Claro d. q. 14. per totam ut Clericus laicus contra clericum, filius cōtra patrem, miles, libertus contra patronum & alij qui sine venia in ius vocare non possunt hoc est qui reuerentiam debent.

38 Sed quia omnes de populo crimina publica accusare posse diximus & sic plures cōcurrere possunt ad accusandū obseruandum est non omnes simul admittendos, sed iudicem eligere debere quem putauerit magis idoneum ad accusationem prosequendam ut ex l. si plures. 16. de accusatio. l. si vero §. hæc autem de ijs qui deiecerūt docet tex. in l. 82. titu. 1. p. 7. Clarus d. 5. fin. q. 13. num. 1. & q. 1 §. num. 6. Paz in praxi t. 2. tomo. 5. p. ca. 3. num. 18. vnde constat quod si cum pluribus extraneis concurrat ad accusandum qui suam vel suorum prosequatur iniuriam hic à iudice præferendus erit, quia magis idoneus ad accusan-

cusan-

cusandum reputari debet qui maiore dolore accusationem prosequatur l. 2. de adulterijs.

39 Et licet de iure communi controversum sit, quis dicatur suam vel suorum iniuriam prosequi, nam glo. 2. in l. si femina C. ad Turpilianum recepta communiter tenet quod consanguineus usque ad 7. gradum admittitur ad accusandum, & alij existimant consanguineum admitti usque ad 6. tantum gradum ex l. 4. de testibus iuncta l. Iuriscōsultus. §. quinto gradu & §. sex to gradu de gradibus & l. 2. de accusatio docet Boetius decisio ne. 220. Craueta consil. 230. 1. p. & alias opiniones referunt Anto. Gomez 3. tomo. var. cap. 2. num. 34. Plaça de delictis ca. 39. num. 13. Padilla in l. transigere num. 55. C. de transactio. Clarus d. q. 14. oum. 2. tamen iure regio declaratum extat quod cognati usque ad quartum gradum dicuntur suam vel suorum iniuriam prosequi l. 2. & 26. titu. 1. p. 7. hi igitur præferendi erunt in accusatione publici delicti.

40 In priuatis autem delictis quæ numerari diximus in d. titu. ff. de priuatis delictis & in. §. ex maleficijs Instituta de actionibus & generaliter priuata dicuntur, nisi lege cautum sit quod sint publica l. 3. §. fin. de priuatis delictis, admittuntur h. ad accusandum qui suam vel suorum prosequuntur iniuriam l. fullo. 92. §. hæc id circo defurtis. §. furtiuam Inst. de obligatio. quæ ex delicto. Paz d. c. 3. num. 6. Anto. Gomez d. cap. 1. nu. 10. non tamen inde excluditur quod iudex possit ex officio, præcedente tamen requisitione de qua diximus supra in cap. de inquisitione in fin. quod si plures consanguinei intra quartum gradum concurrant ad accusandū si omnes in eodē gradu sunt omnes admittuntur simul ad accusationem l. 3. §. si ad plures ubi glof. Bart. & communis de sepulchro violato. si autē dispari gradu sint proximus tantum admittendus est & eo non accusante sequens in gradu l. 14. titu. 8. p. 7. l. si plures de accusatio. l. 2. §. si simul de adulterijs, docent Paz supra num. 16. & Ant. Gomez num. 36.

41 Omnibus autem consanguineis etiam filijs præferenda est in accusatione vxor mariti occisi, quia nullus proximior est cum vir & vxor vna caro esse censantur c. gaudemus. §. qui vero. de diuorij docent in specie Anto. d. ca. 1. num. 3. Plaça de delictis c. 40. q. 2. Paz d. c. 3. n. 14. Padilla in d. l. transigere. n. 57.

c 5 Pro

Pro quibus facit text. in l. 24. tit. 8. p. 7. sumpto argumento ab ordine litterarum iunctis illis verbis, *deus sit cabida la accusacion del mas cercano pariente.*

42 Et hic ordo non solum seruandus est; quando accusator prosequitur accusationem verum & quando proposita accusatione pacem ultra transactionem facit cum delinquentes tali enixatione à proximiori facta alijs remotiores excluduntur ab accusando & omnino transactio ab omnibus seruanda est vt docent Boerius decisione. 120. num. 7. Villalpando in l. 22. tit. 1. p. 7. §. p. c. 15. num. 4. Couarr. lib. 2. var. ca. 10. num. 1. & 5. Padilla in d. l. transigere num. 37. Sed videtur hanc pacem vel transactionem non solum non prodesse accusato, sed aperte nocere: nam eo ipso quod pacem fecisse probatur plene probatum est eum delictum commisisse, vt resoluit Clarus d. 5. §. 6. q. 21. num. 38.

Sed illud intelligendum est in casibus in quibus non est licita transactio iuxta regulam transigere. C. de transactio. & tradita à Claro, d. q. 58. si enim transactio non sit prohibita placeo iuuat transigentem, vt diximus.

43 Secundo obstat d. resolutioni text. in l. qui cœu. §. qui vacantem. ff. ad l. Iuliam de vi. publ. ex quo deduxit gl. 3. in d. l. transigere, & verbo, per collusionem in l. eum qui §. in popularibus. ff. de iure iurando transactionem solum inter ipsos transigentes obseruandam nec alijs precludere viam idem delictum accusare volentibus & glossæ doctrinam probant Bart. nu. 8. Salicetus oppositione. 4. Curcius senior nu. 22. Purpuratus n. 107. in d. l. transigere Iason in d. §. in popularibus num. 10.

44 Respondendum tamen est eam traditionem communem procedere quando transactio facta est, cum extraneo accusante publicum delictum: hæc enim inter solum transigentes esse æquum habet, nec viam precludit alijs accusare volentibus vt resoluit Padilla in d. l. transigere num. 51. & 52.

45 Sed adhuc videtur inutile esse transactionem cum possit iudex ex officio suo in causa procedere & poenam ordinariam imponere accusato l. 2. C. de abolitionibus, vbi notant Baldus & Salicetus, dicit communem Anto. Gomez d. 3. tomo cap. 1. num. 11. & cap. 2. num. 32. Padilla vbi supra num. 7. Dicendum tamen est apud nos l. regia expressum esse pace facta non

non esse imponendam poenam ordinariam, imo nec corporalem ipsi transigenti in l. 2. titu. 1. p. 7. vbi id notat Gregorius glo. magna & Villalpando l. p. 9. 6. Anto. Gomez d. cap. 3. no. 56. Padilla vbi supra num. 34. cum sequenribus Bald. vbi supra num. 50. Olanis in concordia antino. littera A. num. 34. 46. Nec obstat d. l. 2. C. de abolit. quibus, quia loquitur quando accusator deceptus vel pecunia correptus destitit ab accusatione, quo casu reus accusatus ex suo delicto non debet commodum reportare: forma autem accusationis solemnis Hispano sermone concepta traditur à Doctore Paz in practica l. 1. tomo. 5. p. c. 3. 9. 6. num. 3.

*Caput sextum De captura delinquentis.**'Summarium ad caput sextum captura delinquentis.*

- Captura rei vt fiat an sufficiat accusationem interuenisse, vel quæ alia requirantur. num. 1.*
Captura in crimine heresis non nisi ex vehementibus indicijs est facienda, & quare. num. 2.
Captura delinquentium solus iudex facere potest, vel is, cui ipse commiserit. num. 3.
Captura mandati in scriptis redigi debet nec sufficit per testes probari. num. 4.
Capere in fraganti delicto criminofum quilibet officialis etiam citra mandatum iudicis potest, & an pars ipsa vel alius priuatus. n. 5.
Capere clericum in fraganti secularis iudex vel priuatus, quilibet potest, ita tamen vt statim ad suum iudicem remittatur. nu. 6.
Capturam sine debitis facere volentibus ministris, licet quis resistere potest. num. 7.
Iudici vel eius ministris ne capiatur resistens offendi, & si aliter capi non possit occidi potest. num. 8.
Capturam rei iudex vnus territorij, in alio non facit, imo nec in causis civilibus alibi commorantem vocare ad iudicium potest. n. 9.
Littera requisitoria quæ dicantur, & quando eis opus sit. num. 10.
Litteris requisitorijs inferi debet informatio delicti illius rei, cuius captura procurant & quare. num. 11.

Index

*Index requisitus per litteras alterius an possit vel summarie de rei peti
ri delicto cognoscere. num. 12*

*Index requisitus delinquentem remittere ad proprium indicem debet
& quorum expensis remissio fiat. num. 13*

*Index non exequens litteras requisitorias, ut puniatur & quomodo
ad eas exequendas sit compellendus. num. 14*

*Remissioni delinquentis locus non est quando in locis alterius regni
moratur. num. 15*

*Concordia de remittendis reis inter Reges Castella & Lusitania, &
an & qualiter illa hodie servatur. num. 16.*

Index à remissione facienda quibus ex causis excusatur. num. 17.

*Remissio delinquentium inter indices diversis fori etiam procedit &
quomodo Ecclesiasticus laicos capere possit. num. 18.*

*Ecclesiam si petierit reus ab ea extrahi non debet, & de immunitate
Ecclesiarum, & eius origine, & locis quibus competat. nu. 19.*

*Delinquens non solum extrahi ab Ecclesia non potest verum neque in
ea vinculis aut custodibus detineri, vel alimentis privari. nu-
mero. 20.*

*Delinquentem si ab Ecclesia extrahat index, ab Ecclesiastico puniatur
& ei licite à Clericis, aut monachis, ne extrahas, resistitur.
num. 21*

*Authentico de mandat. princip. 3. sed neque, colla. 3. declaratur. nu-
mero. 22.*

*Immunitate non gaudet qui in Ecclesia vel ei coniuncto loco delinquit
& quare. num. 23*

*Circa eccles. delinquens non aliter extrahitur quam si probetur animo
consequenda immunitatis ibi deliquisse: quod nō est necessarium
in eo qui in ecclesia deliquit. num. 24.*

*Delinquens in una Ecclesia etiam si ad aliam transeat non gaudet im-
munitate, & huius rei ratio. num. 25*

Immunitate an gaudeat debitor ex causa civilis. num. 26

Debitor ex causa civilis etiam die feriato capi potest. num. 27

Debitor in hoc regno traditur creditori ut ei serviat. num. 28

*Servus immunitate non gaudet, si ad ecclesiam fugiat ne domino serviat
num. 29*

Debitor quando servus creditoris dicatur. num. 30

L. 13. titu. 2. lib. 1. Recopil. declaratur. num. 31

Decolores latrones publici censentur & an immunitate gaudeant. n. 32

Immu-

Immunitate ecclesiastica qui non gaudeant. num. 33.

Immunitate non gaudentes quomodo debeant ab ecclesia extrahi. num. 34

Capi quis potest etiam ob delictum poena pecuniaria puniendum sed de his fideiussoribus relaxatur. num. 35

Delinquens capiens si corporaliter sit puniendus non potest sub fideiussoribus relaxari. num. 36

Carcere ad custodiam non ad poenam inuentus est, & qualis esse debeat. num. 37

Carcere in publico nobiles & illustres contineri etiam pro gravi delicto non debent. num. 38

Capitulus reus si duriori quam par est carcere, vel vinculis coerceatur appellare potest. num. 39

CORRECTA contra delinquentem solemniter accusatione statim accusatum personaliter esse capiendum & in carcerem deirudendum licet nullæ adsint probationes, vel indicia communem esse sententiā, & consuetudine ubique receptam testatur Castro consil. 328. num. 1. lib. 2. & eius opinionem probare videtur Bal. in l. 1. ac si certus C. ad Syllanianum Menoch. lib. 1. de arbitrarijs q. 88. num. 3. Alij autem & contrario docent capturam non esse faciendam nisi a iqua legitima indicia præcedant contra delinquentem, & hanc esse communem sententiam testatur Nouellus relatus à Claro lib. 5. sent. 5. si n. q. 28. num. 2.

Sed neutra sententia admittenda est, quia quocumque modo iudex super crimine procedat prius recipere debet summariam informationem, & si aliquod indicium, vel præsumptio vel suspicio vel signum (qualiter autem hæc inter se differant ostendit Menoch. lib. 1. de præsumptio. q. 7.) contra aliquem resulter ipsum capere debet & non aliter ad capturam procedere: alias enim tenebitur in syndicato l. 2. C. de exhibendis reis. Bald. in l. 2. num. 3. C. de his qui latrones Bosius in practica titulo de captura num. 3. Angelus de maleficijs versiculo iudex num. 4. Foletius in practica l. p. 2. partis vers. notatōs capiat personaliter num. 1. Clarus d. q. 28. num. 2. Paz in praxi 1. rōmō 5. p. cap. 3. 4. 2. num. 1. & sequentibus, & ita accipienda est doctrina

doctrina Baldi & Marfilij ubi supra vt non requirantur indicia sed sufficiat qualis qualis informatio vel suspicio.

2 Excepto tamen crimine hæresis, in quo propter infamiam quæ ex sola captura contrahitur, procedi non poterat ex quibuscunque indicijis, sed vehementiores suspiciones & probationes requiruntur vt priuatis inquisitionum institutionibus ita euentum esse testatur Simancas de catholicis institutionibus. s. 7. numero. 1.

3 Hanc autem delinquentis capturam solus ipse index facere potest, non autem officialis publicus l. fina. C. de exhibendis rejs, & ibi glo. recepta l. 2. titu. 29. p. 7. nisi ex speciali iudicis mandato vel commissione ei facta vt resoluunt Anzo. Gomez 3. tomo var. c. 9. oim. i. Clarus d. q. 28. nu. 7. Paz d. §. 2. nu. 6.

4 Et tale mandatum debet inscripiis redigi argumento l. ne minem. C. de exactoribus tributorum l. 10. non lason in l. eū propones num. 7. C. de pactis Maranta in practica. 7. p. nu. 61. Bald. in cap. cum parati. nu. 68. de appellatio. addidit tale mandatum per testes non posse probari & non debet tradi parti offensis aut inimicis delinquentis vt ipsum criminofum capiant ex consil. Clari d. q. 28. num. 8. notat Folerius in practica. 4. ver. notatus caput num. 14. licet de iure id fieri possit secundum Carolum in l. non est singularis num. 6 de reg. iuris.

5 Sed ab his regulis casus exceptus est quando criminofus deprehenditur infraganti delicto, tunc enim nec informatio necessaria est nec mandatū iudicis procedere oportet sed quilibet officialis licet iurisdictionem non habeat ad capiendum eum potest capere l. si quid de officio procōsulis aurentico de defensoribus ciuitatum. §. accidens collatione. 3. Paz d. §. 2. nu. 5. imo & pars ipsa poterit delinquentem capere infraganti delicto l. in eadem l. 2. §. qui furem defurtis l. ex parte. §. ff. ad l. Iuliam de adulterijs & cuiuscunque priuato id permittitur vt docet Bald. per tex. ibi in l. nec timorem in fin. ff. quod iuxta causā.

6 Quæ sententia adeo vera est vt obtineat etiam in clerico delinquentem quem infraganti delicto capere poterit secularis iudex, imo & quilibet alius priuatus absq; metu excomunicatignis vt docet communis in eo. vt famæ de sententia excomunic. Lucas de Pena in l. generali C. de dectionibus lib. 10. Angelus de maiest. c. 1. et quod famæ publica num. 65. Guido de decilio;

cissione. 27. Bernardus Diaz in practica cap. 123. num. 3. & ibi Salzedo littera B. d. nu. 4. Clarus d. 4. ff. q. 28. num. 6. Idem en intelligendum est vtrum statim suo iudici ecc. e. iusticia mittat docet Avendaño de exequen. mand. 1. p. c. 22. no. 2. qui remissionem facere debent quanto citius possint, & sine vlla clerici ignominia vel iniuria; alias incident in excommunicationem ex Dominico in cap. si iudex iudex de sententia excommunicationis li. 6. Felinus in c. ecclesia. S. de Maria. n. 102. de constituto. Auendaño vbi supra n. 15.

7. Est autem advertendum quod cum captura non precedentibus relatis requisitis sit iniusta & iniuriosa, ut diximus poterit is qui capiendus est sacralibus resistere, nisi & mandatum iudicis ostendant & insignia gerant sui officii, ut apud Hispanos virgam erectam, id est *vara levantada* ut infra contingente fuisse iudicatum referant Ange. in litem apud. 3. si quis virgine. num. 2. per tex. ibi de iniurijs. Clarus d. 4. ff. q. 29. nu. 1. in fin. Folerius d. ver. notatos capiat num. 1.

8. Quod si alias capiendus iudici & eius familie resistat potest a familia offendi, & etiam occidi si alias cap. non potuit ut colligitur ex l. si ferus C. de ijs qui ad ecclesias, & hoc verum esse omnino nunquam dubitare affirmat Bal. in l. fin. C. de exhibendis velis Folerius d. ver. notatos capiat n. 7. Clarus d. q. 29. nu. 1. sed officiales & familia ab his vulneribus & percussionibus quantum fieri possit cauere debent ut ad me oct. Ame deus in l. tit. de syndico num. 100. nam si postea probetur aliter diffosum capi potuisse puniuntur ut prius docet Grammaticus d. de decisione. 41. & Clarus vbi supra.

9. Secundo est advertendum quod cum capta sit a ius iurisdictionis consensu non poterit iudex vnus territorij delinquentem capere in alio territorio l. fin. de i. iur. om. i. in iudi. l. 3. Dico Pl. 3. f. n. de i. i. Romae ff. de re iudicata autentico ut nulli iudicium. 4. si vero quis collatione. 9. c. ex parte de V. S. docent Bar. in suis questio. & in l. 1. 4. p. x. l. d. s. num. 3. de requirendis reis Bosius in practica titulo de ciuile num. 29. Anton. Gomez d. 3. tomo var. cap. 9. num. 4. in o nec in causis ciuilibus potest ad iudicium vocare aliquem extra territorium commorantem Clemen. pastoralis. 4. de superer de re iudicata. probantibus Jacobus de B. Meusa in repetitione ca.

Roma.

Romana. 5. contrahentes num. 231. de foro comp. lib. 6. Soetius in cap. postulasti num. 3. Felinus in cap. fin. cod. titu. in decretalibus. Couarr. in practis c. 10. num. 2.

10 Unde in his casibus iudex debet litteras mittere ad iudicem territorij vbi moratur delinquens quibuscum roget & requirat vt delinquentem capiat & sibi remittat, quas dicimus litteras requisitorias. Et hoc est quod vulgo dicimus incriminatio esse locum remissioni l. 1. C. vbi de crimine agi oportet l. vt solent. ff. de custodiareorum glo. in l. 2. Diuo Pio. 5. sententiam Romae. ff. de re iudicata Clarus d. 5. fio. q. 38. num. 19. Couarr. in practis c. 12. nu. 3. & sequentibus. Auendaño de exequen. manda. 2. p. c. 7. a num. 1. & probat. tex. in l. 1. & sequentibus titu. 16. lib. 8. recop. Auiles in c. pratoru. cap. 27. ver. entreguen a num. 1.

11 Sed quia iudex requisitus non tenetur credere iudici requirenti talem esse criminosum l. D. Adrianus. ff. de custodia reo. in ipsis litteris inferere debet informationem & dicta testimonium quibus probatur illum esse criminosum l. suspectu l. si iure. 5. fin. ff. de accusatio. glo. in l. de iure. ff. ad municipalem l. 1. C. vbi causa status docent Rebustus. 2. tomo in constitutiones regias titulo de litteris requisitorijs num. 12. Couarr. d. c. 11. nu. 7. Follerius d. ver. notatos capiat num. 25. & tunc iudex requisitus credere debet requirenti vt in l. solent. ff. de custodia reor.

12 Nec potest etiam summarie de delicto cognoscere vel culpa delinquentis vt docet Bart. in l. fin. 5. 1. ff. de publi. lason. in l. magistratibus de iur. omnium iudi. Couarr. d. num. 8. licet contrarium docuerit glo. in d. l. de iure & Auiles d. ca. 27. verbo, extreguen. n. 8 & apud nos videtur hanc sententiam probari in l. 2. titu. 17. lib. 8. ordina. hodie l. 3. titu. 16. lib. 8. recop. quae licet loquatur remissive, quae petitur ratione sententiae iam latae & quae procedit inqualibet alia remissione cum eade sit vbiq; ratio docet Coua. vbi supra & aperius comprobatur ex l. 6. titu. 16. lib. 8. recop.

13 Quibus ita praemissis iudex requisitus debet delinquentem capere & remittere expensis eius qui remissionem petit ex doctrina Bald in ca. nonnulli colom. 3. de rescri. quam sequatur plures relati a Couarr. d. c. 11. num. 17. Auiles supra num. 24. quod si iudex ex officio procedat publico sumptu facienda remissio

cR

est l. *malier inopi*. ff. de captiis & postliminio reuerfis. docent Couarr. & Auiles supra & hoc de iure communi, regi vero iure facienda remissio est expensis remittenda si habet bonam & si non habet expensis accusatoris, & si ex officio procedatur expensis publicis ex poenis applicatis sumptibus iustitiae ex d. l. 4. titu. 17. lib. 8. ordin. l. 13. titu. 13. lib. 8. recop. & ita praedicari docent Couarr. & Auiles ubi supra.

14 Quod si index requisitus non exequatur litteras requisitorias nec delinquentem remittat grauius delinquat & in varias incidas poenis quas cumulat Rebusus d. titu. de litteris requisitorijs glos. 2. & glos. 3. num. 4. Folerius d. ver. notarios capiat num. 26. & apud nos praxis obseruat ut recurratur ad suprema tribunalia ubi examinetur litteris requisitorijs, si iuste sint datum mandatum regium ut requisitas litteras exequatur & pro arbitrio mulatur autem qualitate negligentiae vel culpae ut testatur Couarr. in practica ca. 10. in fin.

15 Et hac ratione locum non esse remissioni quando uterque index non est eiusdem imperij & principatus docet Bald. in l. 2. C. de seruis fugitiuis & comuni totius orbis Christiani vsu & praxi receptum esse testatur idem Bald. in l. 1. C. ubi de crimine agi oportet Iacobus de Bello visu in d. 5. contrahentes nu. 113. Boerius decisione. 29. Afflictis in constitutionibus Neapolitanas lib. 2. rubrica. 3. num. 88. Couarr. d. cap. 11. num. 10.

16 Inter reges tamen Lusitaniae & Castellae facta concordia est iuxta remissionem delinquentium quae habetur in l. 9. tit. 16. lib. 8. recop. sed postquam rex noster Philippus haereditario iure in regno Lusitaniae successit nouam edidit pragmaticam, ut de vno regno ad aliud remissio fiat indelictis grauioribus & nominatim enumeratis in l. 6. titu. 16. lib. 8. recop. & in regno Navarrae in l. fin. eiusdem titu. & ibi iudicandae remissio permittitur quia est de Corona Regum Castellae.

17 Excusatur tamen a remissione facienda index domicilij vel originis qui causam praeuenit vel per sententiam vel per capturam ut dicit Albe. in l. haeres absens. §. si quis curiam num. 8. ff. de iudi. Iacobus de Bello visu in d. 5. contrahentes nu. 121. Fel. in c. fin. num. 13. de foro compe. Couarr. d. c. 11. num. 6.

18 Hoc autem quod de litteris requisitorijs diximus non solum obtinet inter duos iudices eiusdem fori verum & inter

d eccle-

ecclesiasticis & secularibus licet ecclesiasticos possit iure pun-
re laicis indelictis quæ mixti fori esse docet glo. in c. c. ut ge-
nerale de foro cõpet. tamen eos capere propria auctoritate nõ
potest, nisi inuocando auxiliũ brachij secularis excepto crimine
hæresis vt respondet. Oldrildus consil. 86. Couarr. in practicis,
cap. 10. Menchaca de successio. creatione. §. 2. num. 17. Auen-
dano de exequen. mand. 1. par. c. 1. n. 22. Salzedo in additioni-
bus ad Bernard. Diaz in practica ca. 123. additione prima & in
reg. 397. ver. septimo non procedit text. io h. 14. & 15. titu. 2.
lib. 4. ordin. licet contraria sententia in puncto iuris. Verior sit
ex l. 2. de iurif. omnium iud. cap. attendendum. 17. quæst. 4. cõ-
tra idolorum. 26. q. 5. Trid. sessione. 25. cap. 3. & 5. de re-
for. docet Felinus in d. cap. cum sit generale num. 20. Couarr.
vbi supra.

19. Tertiõ est aduertendum quod si delinquens ad eccle-
siam confugiat non potest iudex eum inuitum extrahere &
incarcerem conijcere, quia omnibus ecclesijs & locis sacris in
eorũ fauorem & debitã reuerentiam hoc privilegiũ concessum
est, quod nullus possit etiam à proprio iudice inde inuitus ex-
trahi l. 1. & sequentibus. C. de ijs qui ad ecclesias c. inter alia.
cap. pen. & fin. de immu. ecclesi. cap. miror capit. reum. 17.
q. 4. l. 2. tit. 31. p. 1. l. 1. titu. 2. lib. 1. ordina. l. 2. & 3. titu. 2. lib. 1.
recop. cuius immunitatis originem explicant Remigius in tit.
de immunitate ecclesiarum q. 1. & sequentibus Calepinus in di-
ctionario verbo asylum Corrañus lib. 5. miscellaneorum ca. 3.
quod adeo verum est vt hæc immunitas compertat. 40. passi-
bus circum ecclesiam matricẽ c. sicut antiquitas. 17. q. 4. & 30.
passibus circum alias ecclesias. c. definitur c. quisquis ead. cau-
sa & q. Siluester in summa verbo immunitas. 3. in princ. &
Palacij episcoporum c. id constituimus. 17. q. 4. vbi glo. recte
interpretatur id habere locum etiam si palatium intra. 40. pas-
sus situm non sit, quod probant Inno. & Hosti. in d. ca. inter
alia Abbas. nu. 9. in cap. ecclesie de immunitate ecclesie Re-
mig. vbi supra ampliatione. 15. Couarr. lib. 2. var. ca. 20. num. 5.
Clarus lib. 5. sent. §. fin. q. 230. num. 3. Sed illud de immunitate
passuum circum ecclesiam non seruatur de consuetudine et
mente iurium quæ hanc immunitatem concesserunt ex Couarr.
& Charo super.

20. Et non solum hæc immunitas comprehendit delinquenti vt non extrahatur inuitus, verum vt non possit intra ecclesiam vinculis aut posita custodia detineri, ne aufugiat, vt deducitur exl. presentū C. de ijs qui ad ecclesias cap. definitur. 174. quæst. 4. l. 2. titu. 11. p. 1. Guido Papa decisione. 121. quod verissimū est quādo constat delinquentē gaudere debere immunitate ecclesiastica. Ceterū si dubiū sit & inter iudices disceptatio interim licebit iudici delinquentem intra ecclesiam detinere vel enstodiam extra ecclesiam ponere, tenet Couar. d. ca. 20. n. 17. Clarus d. q. 30. num. 21. Paz in praxi 1. tom. 5. p. c. 3. nu. 3. & sequentibus. Alimenta autem delinquenti præberi nullo casu iudex prohibere potest nec consuetudo valet in contrarium. Couar. d. num. 27. Guido d. decisione. 121. Perez in l. 6. verbo *le sera defendida*, titu. 2. lib. 1. ordin.

21 Quod si iudex secularis his & alijs similibus casibus immunitatem ecclesiarum violat potest ab ecclesiastico puniri vt resolvimus in titulo delictorum ca. de sacrilegio. nō tamen licet clericis vel monachis armis vel tumultu immunitatē defendere vt resolvit Pa 2 d. 6. 3. num. 16. facit text. in cap. si de rebus ecclesie ca. dilectus de pœnis cap. ex parte el primero de V. S.

22 Nec his omnibus obstat text. in autentico demandatis. 5. sed nec collatione. 3. vbi dicitur quod adulteri, raptores virginum, homicidæ & reliqui delinquentes etiam si ad ecclesias confugiant capiendi sunt & concordat text. in l. fin. titu. 11. p. 1. quia omīssis interpretationibus Abbatis in d. c. inter alia, num. 14. Couar. d. ca. 20. num. 7. in fin. Paz. d. 5. 3. num. 58. dicendum est eas l. civiles nullas esse cum sint contra libertatem & immunitatem ecclesiarum ca. quæ in ecclesiarum c. ecclesia. S. Marię de constitutio. ideoque abrogatæ & correctæ sunt ex dispositione d. c. inter alia cum alijs supra, vt testantur Remigius d. ihu. fallencia. 28. Grego. Lopez in d. l. fin. Couar. & Paz supra. nec obstat verba d. ca. inter alia ibi & traditiones legum quia sunt referenda ad l. quæ habentur in titu. C. de his qui ad ecclesias quas corrigere voluit Iuliani. in d. autentico, quia ab hæc hæc infestus erat, & sic catholica ecclesie immunitas eis erat expressa.

23 Aliquibus tamen casibus delinquentes non gaudent hæc eccle-

d 2

eccle-

ecclesie immunitate: & primo quidē quando intra ipsam eccle-
 siam quis committeret homicidium mutilationem membro-
 rum vel aliud quodcumque crimen ca. fin. de immunitate ec-
 clesiarum vbi Abbas. nu. 9. l. 34. ritu. 1. p. 1. Couarr. d. ca. 20.
 num. 15. Nauarr. in Man. c. 25. nu. 20. Clarus d. q. 30. num. 15.
 quia qui ecclesiam delinquendo offendit eius privilegio inua-
 ri non debet c. de viro. 1. 2. q. 2. ca. cum sit de appellatio. c. quia
 frustra de vsuris, vnde qui intra ecclesiam adulterium commise-
 rit non gaudebit immunitate; imo & qui simpliciter fornicatio-
 nem commiserit quia efficitur sacrilegus vt ex d. cap. fin. do-
 cent Anto. ihi Remigius fallacia. 3. num. 8. nec qui monialem
 rapuerit, quia & hic in loco sacro delinquit & sacrilegiū com-
 mittit vt explicauimus in titulo delictorum c. de coitu cū mo-
 niali docet Cassaneus in cōsuetudines Burgundie rubrica 1. §.
 1. num. 1. nec qui furtum intra ecclesiam fecerit aut cum fur-
 to alicui facto ad ecclesiam confugerit vt ait Paz d. §. 3. oñ. 88.
 sequentibus. quod hodie sine difficultate procedit cū simplex
 & fur immunitate non gaudeat ex cōsuetudine secundū Coua-
 r. d. c. 20. num. 3. Clarus d. q. 30. num. 14. licet de iure ex regula
 d. c. inter alia fures immunitate gauderent vt ait Gomez. 3. to-
 mo. var. ca. 10. num. 2. idemerit & in eo, qui prope ecclesiam
 vel cōmeterium deliquerit quia ex vicinitate loci præsuntur
 quod illud facit spe consequendi immunitatem ex Anca. d. ca.
 fin. Alciato in titu. præsumptio. regula tertia, præsumptio ne.
 33. num. 3. Couarr. d. c. 20. num. 15. ver. 26. Paz d. §. 3. num. 94.
 14. Sed illud in proposito aduerto quod licet is qui intra ec-
 clesiam delinquit iodistincte extrahi possit ab ecclesia quauis
 sine spe & proposito immunitatis consequendæ deliquerit vt
 dicit Abbas in d. c. fin. num. 8. Nauarr. in Man. ca. 25. num. 10.
 Couarr. d. cap. 20. num. 15. licet contraria opinio communis sit
 ex Abbate & Claro vbi supra, & apud Lusitanos obseruetur
 ex libr. 2. ordinationum titu. 4. §. 2. tamen in eo qui prope ec-
 clesiam deliquit vt immunitate priuetur, probari debet quod
 spe cōsequendi immunitatem cum locum elegerit quod facile
 probabitur quando ex proposito & ex antiquo odio ibi alte-
 rum percusserit secus si casu fortuito, vt si ex rixa orta ipsum
 percusserit.

25 Et hæc omnia in praxi seruanda sunt adeo vt qui intra

vnam

vnā ecclesiā deliquerit si ad aliam confugiat possit inuitus ex-
trahi, quia hæc immunitas toti vniuersali ecclesiæ cōcessa est
quæ per totum orbem vnica est, & delicto offensata ex com-
muni ver. 23. P. 2. d. 4. 3. nu. 79. & non solum ratione illius de-
licti intra ecclesiā commissi immunitate non gaudet, verum
et ratione aliorum quæ antea vel postea committit ead episcopus
pos. 17. q. 4. & ita fuisse iudicatum refert Ausierius d. decisio-
ne. 5. 22. Casaneus in consuetudinibus Burgund. rubrica 1. 4. 5.
num. 112. Clarus vbi supra.

26 Secundo ea immunitate ecclesiæ non gaudet debitor ex cau-
sa ciuili vt probare videtur text. in l. 13. tit. 21. 1. recop. docet.
l. 100 in l. vinum num. 4. ff. si certum petatur & 1. plerique.
num. 26. ff. de ius vocando & ibi Casus colum. 2. Anton. Go-
mez in l. 5. Tauri num. 5. Couarr. 2. var. c. 10. num. 24. vbi re-
fert se vidisse in supremis tribunalibus litteras regias concessas
vt debitor ex causa ciuili ab ecclesiā extrahatur, quod & testat-
ur Gutierrez lib. 1. practicarum q. 1. num. 1. quæ sententia duo-
bus potissimum fundamentis innuitur.

27 Primo quod validum est argumentum de tempore ad lo-
cum l. vinum. ff. si certum petat. sed debitor ex causa ciuili potest
capi die sacro id est feriato glo. in l. fin. C. de feriis, quam se-
quuntur Bald. in cap. fin. eod. tit. lafo. in prin. n. 77. Ioslinus
de actio. Bur. in laic prætor §. si debitorem ff. quæ in fraudem
cred. ergo & in loco sacro capi poterit.

28 Secundo quia antea huius regni cōsuetudine & l. municipa-
lis dispositione debitor ex causa ciuili qui debitū non soluit
eradicatur creditori vt ei seruiat l. 2. & sequentibus tit. 16. lib. 5.
recop. Couarr. lib. 2. var. cap. 1. num. 10.

29 Sed feruus si ad ecclesiā confugiat nō gaudet immunitate
vt domino non seruiat d. c. inter alia c. scholastic. cap. metuit u-
tes. 17. q. 4. l. 3. tit. 21. 1. P. 2. d. 5. 2. nu. 156. ergo nec debi-
tor ex causa ciuili cum eretico seruire tenetur, quam ratio-
nem sensit d. l. 3. recop. *mayormente católos las leyes e castigos
de las Reynas que permiten que los deudores fagan a sus acredores
cré.* Communis traditio est quod debitor gaudere immunitate
ecclesiæ non potest si ex dispositiōe iuris municipalis con-
stituitur in seruante creditoris quam resoluunt Oldradus cō-
sil. 54. Ausierius d. decisio. 412. Abbas in d. c. inter alia nu.

22. in fine Boerius decisione. 215. num. 7. Contraria tamen sententia verior est in simplici debitore ex causa civili, qui ad ecclesiam confugiens debet immunitate gaudere ex superiori regula quia in hoc casu non inuenitur restrictio & ita praxi receptam confirmat: Couar. d. ca. 20. num. 14. Remigius fallentia. 27. Grego. in l. 2. titu. 12. p. 1. Guier. 2 in l. nemo potest. nu. 183. de leg. primo. Xuares in l. 2. m. de los gouernos libr. 2. fori. q. 5. Paz d. 5. 3. num. 152.

30 Nec obstat exceptio de seruo, quia debitor vere non est seruus creditoris nec inquit ius creditor in debitorem habet quousque profertur sententia qua debitor creditori adiudicatur. Vnde et ultimo quod si post adiudicationem debitor ad ecclesiam exurgeret non gauderet immunitate sed creditori esset restitutus ut ei seruiat ex d. c. inter alia.

31 Nec contrarium probat text. in d. l. 13. recopi. quia non loquitur de simplici debitore, sed de eo qui in fraudem creditorum bona intra ecclesiam vel aliter occultat & ad ecclesiam confugit ut patet ibi. *Otro si que las bienes & ibi, e mandamos assi mismo que saquen de las tales Iglesias los bienes & ibi, que dexen y permitan sacar los tales bienes y mercaderias.*

32 Quo casu iuxta iuris precepta statutum est immunitatem cessare, quia tales debitores dicuntur decoctores vulgo *alcados*, & ex iuris dispositione iudicantur publici latrones l. 1. & 2. titu. 19 li. 5. recop. & ita eos immunitate non gaudere affirmat Boerius d. decisione. 215. n. 7. Remigius fallentia. 38. Duñas regula. 389. n. 18. quamuis contrarium teneat Nauar. in Man. c. 25. nu. 19. & Couar. d. c. 20. nu. 14. id aliorum relinquat arbitrio.

33 Plures alij casus à superiori regula excipiuntur, quos congerit text. in l. 3. ti. n. 2. lib. 1. recop. Remigius d. titu. fallentia prima & sequentibus Cassaneus d. rubrica 1. §. 1. à nume. 111. Azueto in d. l. 3. & fin. titu. 2. lib. 1. recop. Paz d. 5. 3. à n. 64. & difficultas est in eo qui aliū percussit vel occidit proditorie, sed eam non attingimus quia in titu. delictorum cap. de occidente proditorie late explicatum est quando dicatur aliquid proditorie factum & reliqua per Guier. 2 libr. 1. prædictarum q. 2.

Hi autem omnes qui sequuntur præter supra dictos non gaudet immunitate, publicus latro, nocturnus, depopulator agorum,

simplex fur, infidelis hæreticus, apostata blasphemus, maleficus, Sodomita, qui venenum proponauit, parricida vel filicida assassinus, persona ecclesiastica, raptor virginum, contremator ecclesie vel eius spoliator, transfuga, exul ex iudicis sententia quæ transiit in rem iudicatam, qui arma prohibita defert, nã quo ad arma non gaudet immunitate, nec moueos limites nec qui de mandato & licentia Papæ extrahitur ab ecclesia, de quibus omnibus agunt supra relati.

34 Quibus casibus iudex secularis non debet delinquentem ab ecclesia extrahere non præcedente causæ cognitione & sententiã: alias enim cum ecclesia sit spoliata à iudice non seruato iuris ordine ante omnia erit restituenda e. conquerente de rest. spoliatorum. quamuis delictum huiusmodi sit vt immunitate non gaudeat, sed hoc de stylo nõ seruatur: nam iudex secularis nulla præcedenti sententia delinquentes extrahit ab ecclesia & iudex ecclesiasticus eos repetit per censuras, à quibus appellat secularis & à supremis tribunalibus impetrat mandata regia vt ecclesiasticus excommunicatos absoluat pro. 60. dies & suspēdat interdictum: intra quē dierum terminum processus mittendus est ad iudices superiores qui si animaduenerint delictum de exceptis, declarant indicem ecclesiasticum vim facere & tunc secularis procedit in causa ad puniendum delinquentem, quod si delictum de exceptis non sit declarat indicem ecclesiasticum vim non fecisse seculari, & tunc iudex secularis delinquentem sine vexatione restituit.

35 Quarto obseruandum est etiam pro delicto, ex quo venit imponenda pœnatantum peccuniaria delinquentem capi posse l. eo. §. super bis C. de appella. vbi Salicetus Suarez in titu. de fideiussore in causa criminali nu. 1. tamen oblati idoneis fideiussoribus debet relaxari l. 1. vbi Bart. & cõmunis l. 3. & 4. ff. de custodia reorum l. si vero. §. 1. ff. qui satisfacere cogantur l. 10. titu. 29. p. 7. Suarez vbi supra oum. 1. & sequentibus Clarus. §. fin. q. 46. num. 7. Gomez. 3. tomo var. c. 9. num. 8. Bosius in practica titu. de carcerato fideiussoribus committendo col. 4. 36. Quod si pœna corporalis imponenda sit delinquenti non debet sub fideiussoribus relaxari l. 3. de custo. reorū d. l. 10. p. Suarez vbi supra num. 19. Gomez. & alij supra, quia fideiussor non potest pro alio se obligare ad pœnam corporalem l. 1. C.

d 4 ad

ad Turpilianum l. si reo. §. quod vulgo de fideiussoribus l. qui
seruus de interrogatorijs adinibus l. liber homo ad l. aquil-
liā, quæ regula fallit si captus ægrotaret, vt resoluit Folerius in
practica. d. ver. & notatos capiat num. 25.

37. Vltimo obseruandum est, quod cū carcer innocens sit ad
custodiam non ad pœnam laut damnum. 8. §. solet de pœnis.
l. incredibile C. eod. l. 4. & 6. titu. 29. l. 10. titu. 1. p. 7. Gomez d.
e. 9. num. 6. Menochius de arbitrarijs casu. 305. Simancas de
catholicis institutio. tit. 17. index solum curare debet vt delin-
quentes sint sub fida custodia l. 1. C. de custodia reorum, non
vero eos extensis vel manieis ferreis ligare debet, nisi aliud deli-
cti & delinquentis qualitates exposcat Menochius d. casu. 305.
Folerius ver. & incarcerentur num. 3. & 5. nec carcer debet es-
se subterraneus vel obscurus sed obstructus secundum formam
traditam à Folerio vbi proxime num. 8. & inde carceris assigna-
tio pendet ex arbitrio iudicis l. 1. de custodia reorum, docet
Bald. in l. 2. in fin. C. de exhibendis rebus Meno. vbi supra Paz d. c.
3. §. 2. num. 10.

38. Vnde persone nobiles & illustres etiam pro grauioribus
delictis in carcerem publicum detrudi non debent l. si grauius
16. C. de dignitatibus l. 4. titu. 29. p. 7. l. 11. titu. 2. lib. 6. recop.
Gomez d. cap. 9. nem. 6. Folerius supra num. 5. Ioannes Garcia
de nobilitate glos. 1. num. 9. Tiraquelus eodem titu. cap. 20. n.
20. sed Palacium potestatis aut publicum ciuitatis vel alius de-
ceus locus eorum nobilitati conueniens in carcerem assignan-
dus est vt restatut Otalora de nobilitate §. p. cap. fin. num. 20. &
taliter decens vere dicitur carceratus cum non possit ad libi-
tum de loco exire, clementina 1. §. sane de hereticis.

39. Quod si iudex carcerem duriorē assignet & sicio arbi-
trando modum exerdet potest ab eo appellari, vel ab iniusta
captura vel à carcere & vinculis durioribus, quam pœna vel de-
licti qualitas exposcit ex Bald. in l. 2. C. de episcopali
audientia q. 2. in. v. h. in fin. C. sententiam res-
cindi non posse relati à Gome-
zio d. capit. 9. no-
mero. 10.

(1)

Capitulum

Caput septimum de confessione delinquentis.

Summarium ad caput septimum.

Index res capto quid debeat facere. num. 1

Index quam citius possit debet confessionem à reo exigere & iuramentum de veritate dicenda recipere. num. 2

Reus sub peccato mortali tenetur iudici veritatem dicere. num. 3

c. quis aliquando veritatem illuc, de penis. dist. 2. declaratur & discussur quando liceat reo iudici veritatem celare. num. 4

Reus quando iuste interrogatus videatur, ut veritatem celare non possit. num. 5

Index an teneatur copiam indiciorum reo facere. num. 6

Reus iniuste interrogatus quomodo possit sine peccato veritatem celare. num. 7

Reus in confessione mentiens an periurij pena subiaceat. num. 8

Index qualiter à reo debeat sumi. re. iuramentum. num. 9

Reus si se in innoce[m] esse, in confessionem iudici facta declaraverit vel aliter constituerit quid faciendum. num. 10

Minor reo, curator datus ad quid interveniat. num. 11

Index quae debeat reum interrogare. num. 12

Reus si nolit ad interrogata à iudice respondere quaestiones subijctas & quid si torqueri non possit. num. 13

Reus delictum aut negare, aut sateri tenetur, & si fateatur quid faciendum sit. num. 14

Confessio partis superat omnem aliam probationem. num. 15

Reo confessio terminus ad allegandas suas exceptiones assignandas est, & quare. num. 16

Reus plures exceptiones potest adversus suam confessionem allegare & quae illae sint. num. 17

Reus si fateatur se occidisse, dicat tamen se id ad defensicem propriam fecisse an & quatenus valeat confessio. num. 18

Reus an possit suam confessionem in totum revocare, & quid si sit minor. num. 19

Reus minor tunc resistitur adversus confessionem semel factam cum probat se lasum, & quomodo id probetur. num. 20

Reo negante delictum, ad alias species probationum recurritur, & quæ illæ sint. num. 20

Confessione rei recepta quid facere index debeat. num. 21

Delinquentem capsum statim index committere debet commetariensi id est carceris custodi, ipsum admonendo ne patitur delinquentis cum alio quo loqui ne instruat ad negandum & respondendum iudicis interrogationibus.

2 Et quam citius possit debet confessionem eius exigere & in acta redigere l. 1. in prin. de custodia reorum l. 4. & 6. uti. 29. p. 7. & 1. iuramentum de veritate dicenda ab eodem recipere debet argumento tex. in l. 1. de iure iurando. nam reus in qualibet parte litis cogitur iuramentum subire l. 1. & 2. C. de iuramento calumnie l. 23. titu. 11. p. 3. l. Marcellus §. 1. ff. rerum amotarum l. lex Cornelia. §. hac lege. de iniurijs notat Bart. in l. inter omnes. §. recte in fin. de furtis communiter receptus secundum Clarum lib. 5. sententiarum. §. fina. q. 45. num. 9. Gomez. 3. tomo var. cap. 12. om. 5. & de iure regio est text. io l. 4. titu. 29. p. 7.

3 Unde constat ipsum delinquentem teneri veritatem fateri sub pena peccati mortalis, quia quodcumque mendacium iuramento firmatum peccatum mortale continet, ut late in titulo delictorum c. de periurio.

4 Nec obstat tex. in c. quis aliquando ver. item illud de percontencia d. 1. ubi habetur quod oemo tenetur delictum suum fateri facit text. in c. nullo. 12. q. 1. c. non sunt audiendi 11. q. 3. quia illud procedit quando quis iniuste interrogaretur à iudice; nos autem loquimur quando iuste interrogatur, tenetur enim seipsum procedere ex D. Tho. 2. 2. q. 69. 2. ad. 1. & ibi Caiet. Paludano in 4. dist. 19. q. 4. colum. 3. Nauarr. in ca. interveba 11. q. 3. concl. 6. & in Ma. cap. 18. num. 57. & capit. 25. num. 33.

5 Dicitur autem quis iuste interrogari quando omnia supra d. observata sunt id est, ex actis processus iam constat de delicto, & saltem semiplene probatum est veluti per unum testem coëculatum quæni exceptione maimem, vel famam publicam aut unum vel plura indicia plene probata, & hoc à iudice declaratum est ex

D. Tho.

D. Thom. supra art. 2. & ibi Caiet. Soto in dicit. de ratione regendi & deregendi secretum 2 membro q. 7. Nauarr. vbi supra d. c. 25. num. 36.

6 Unde licet iudex nō teneatur copiam indiciorū reo facere quid quid in contrariū velit directoriū iudicū ecclesiasticorū. 2. p. cap. 14. nu. 34. teneatur tamen attestaciones vnius vel duorum testium nominibus supresis ipsi delinquenti legere, vt sibi cōstet legitime interrogari, vt resoluit Paz in praxi 1. tomo. 5. par. c. 3. §. 4. num. 14.

7 Quod si iniuste interrogaret vt quia esset iudex incompetens vel recusatus vel ab eo legitime appellatū, poterit reus veritatem occultare vtendo subterfugio verborum negādo in interrogationem prout in ea continetur: non tamen potest contra veritatem respondere, quia propter iuramentum peccaret mortaliter vt in teste resoluius supra c. de inquisitione & docet Soto d. cit. membro 3. q. 3. conclusione. 6. Conarr. libr. 1. var. cap. 1. nu. 2. Paz vbi supra n. 16.

8 Pro hoc tamen peritio etiam si legitime interrogatus negat veritatem non potest tanquam periurus puniri secundum Alex. io additio. ad Barr. in l. 1. num. 1. de boois eprum & nemiāne contradicere testatur Berolus q. 134. num. 3. & ita practitari affirmat Clarus d. q. 45. num. 10. Bosius in practica titulo de periurijs num. 3. poena tamen extraordinaria puniri potest arbitrio iudicis ex Barr. in l. si d. io patroci nu. fin. de iure iur. & ita decisum est in l. 2. tit. 6. lib. 8. ordin.

9 Hoc autem iuramentum exigere debet iudex presente tabellione qui omnia prout fiunt scribere, & in acta redigere teneatur: non tamen potest ipsi tabellioni receptionem iuramenti & examinationem delinquentis committere gloss. magistra in l. iubemus verbo aliud. C. de liberali causa Paz. d. §. 4. num. 2.

10 Exacto autem iurcinrando ante omnia interrogandus est reus, cuius ætatis sit, nam si maiorem se dixerit licet minor sit sibi præiudicat argumento text. in l. fin. de rei vendi l. 1. vbi DD. C. si minor maiorem se dixerit, & si responderit minor se esse 25. annorum talisque ex aspectu apparuerit iuxta l. minor 25. annis ex aspectu. de minoribus in continenti iudex cōsuetudine ipsi curatorē debet, qui vocatur ad litē: vñ videlicet

ex

ex procuratoribus illius tribunalis, qui curam acceperit solemniter, praestitis fideiussoribus ut sibi à iudice decernitur, ac alias illusorium iudicium fiat. Quod cū minor legitimam personam non habeat standi in iudicio l. clarum C. de auctoritate praestanda confessio ab eo facta etiam sponte nullius momenti est sine curatore l. cum & minores C. si aduersus rem iudicatam l. l. titur. §. p. 3. l. 3. & 4. titur. 8. lib. 4. recop. notat Barr. in l. fia. §. in pupillo n. 12. ff. de verb. Menoch. de arbitra. casu. 163. num. 3. Gomez. 7. tomo. c. 1. num. 64. Plaga de delictis. ca. 31. num. 12. in fin. licet in Italia & alijs prouincijs contrarium in usu esse testantur plures relati & sequuti à Claro d. §. fin. q. 50. num. 2. & q. 55. num. 12.

11. Est tamen ad ostendendum hunc curatorem dari minori solum v. a. arbitrit rem praestet confessioni ex alijs actibus iudicialibus non tamen v. cum instruat l. 3. cin. 30. p. 7. & ita necessarium non est quod cum minore confitente assistat ut d. u. v. r. Gomez sup. 2. q. 1. confessio ex sola ass. tenet & confitentia ipsius minoris pendet l. c. §. 1. de publicis iudicijs l. si postulauerit. §. 4. q. 1. de adulterijs.

12. Deinde procedere debet iudex interrogando i. s. m. reū secundum circumstantias occisij & delicti. verbi gratia si agatur de homicidio vel percussione Titij facta, die Martij, interrogabitur reus si cognoscebat Titium vbi & ex qua causa, si erat amicus, aut inimicus, qua amicitia vel inimicitia, erat affectus, & ex qua causa si aliquo tempore fuit in eodem rixatus & si eū offendit vbi & quomodo: vbi sit Titius, quod adiuit de eo & quis eistalis retulit. Quibus praesentibus, vbi fuerit mensi Martij, & si absens fuit à ciuitate vbi & per quot dies & cum quibus fuit negociatus & sic deinceps.

13. Quibus omnibus & alijs interrogatus reus respondere tenetur, quod si id facere recusauerit si qualitas personae patiatur subiiciendus erit torura ex Bald. in d. l. accusationi. n. num. 12. C. q. i. accusare non pos. Clarus d. q. 41. num. 6. quod si torqueri non possit factis tribus rationibus, ut respondeat sub certa aliqua poena, condemnabitur ad poenam iuxta l. d. setae §. qui putant & sequenti de interrogato. actio & ibi Bart. Cassaneus in consuetudinibus Burgundiae Rub. 1. §. 7. c. 11. Foleius vbi supra.

14. In hoc igitur delinquentis examine necessarium est, quod vel reus confiteatur vel deneget delictum, si confiteatur ad veritatem reducendus est donec causa tractetur & sententia feratur. l. 2. C. de custodia reorum quia licet in civilibus confessus in iudicio habeatur pro iudicato l. 1. C. de confessis.

In criminalibus tamen licet confessio sufficiens probatio sit ad condemnandum nulla enim alia clarius aut efficacior species probationis inuenitur, fortiorque multo ea, quæ per testes fit ut resoluunt Romanus consil. 379. Alex. consil. 29. lib. 4. Felinus in cap. 1. de exceptio: & in cap. cum super de re iud. Simancas de catholi institutione. Menoch. d. casu. 268.

15. Necessarium est post confessionem delicti etiam sponte factam reo dilatio nem concedere ad allegandas suas exceptiones & defensiones, & ita praxis obseruat quod reo confessio datur terminus trium vel. 6. dierum ad probandas suas defensiones ex Paz d. 5. 4. num. 23. quamuis enim delictum confessus sit plura potest in sui defensionem adhibere contra propriam confessionem.

16. Primo, quod confessio coram iudice incompetente quæ non sufficit ad probationem plenam delicti, quia iudicatur extra iudicialis. ex Alex. consil. 26. in fin. Alex. in l. seruus num. 3. de iure iur. & in l. magistratibus de iurisdictione omni iud. Clarus d. 5. fin. q. 55. num. 3.

Secundo allegari potest quod alias non constat de delicto quo casu non docet confessio, ut resoluimus supra, & probat text. in l. 1. §. item illud ad Syllaniam num. 1. §. si quid vitro de questionibus.

Tertio potest allegare quod processus erat nullus quia iudex processit non semato iuris ordinis ex Claro d. q. 55. num. 13. Gomez. 3. tomo. c. 12. num. 8.

17. Quarto allegari potest quod non fuit par, sed cum certa qualitate, ut puta se Tirum occidisse vel vulnerasse ad sui defensionem, ex hac enim confessione qualificata non esse imponenda poenam ordinariam delicti testatur Abbas in clauditis ou. 32. de præscriptio. Gramaticus consil. 69. in fin. docet communem Bosius tit. de confessis. num. 20. & sequenti Clarus d. q. 55. num. 26.

18. Sed ego in hoc contrariam sententiam puto verio rem confessionem.

fusionem delicti qualificatam posse pro parte acceptari & pro parte repudiari atque ita reum qui fatetur occidisse ad sui defensionem teneri illam qualitatem probare, quia presumptio est contra delinquentem quod fecit animo nocendi l. 1. C. de sicarijs cap. 1. d. presumptio. eo autem nihil probante periodo est ac si simpliciter confessionem fecisset se hominem occidisse ita Bartol. l. Aurelius, idemque sirnum. 2. de liberatione legata Isom in l. ut vim nomi. 3. de iustitia & iure Menchaca de successionibus. §. 23. num. 23. Siman. supra tit. 63. num. 23. Clarus ubi supra num. 15. Decius in l. octavo ex his. de reg. iuris.

Quinto potest allegari quod iam super eodem crimine absolutus vel condemnatus est cap. super his de accusatio. docet eodem munitis relata per Clarum q. 57. per totam, tamen delictum esse mixti facti & ideo ecclesiasticus non punisset sufficienter ipsam rem non impediret secularis in causa procedere ut enim sufficienter puniat ut resolvimus in titu. delictorum ca. de blasphemia in fine.

Sexto crimine esse preteritum, quia à tempore commissi criminis elapsum est tempus 20. annorum l. querela C. de falsis l. 1. tit. 7. p. 7. glo. 1. in l. libellorum §. fin. ff. de accusatio glo. 1. in l. in cognitione. ff. ad Syllanianum & ubique communis Bal. de precep. 4. p. 4. partis principalis Abbas in ca. cum haberet. n. 4. de eo qui duxit iohannem. Gomez 3. tomo c. 2. num. 5. & in l. 76. Tauri num. 5. Clarus d. §. fin. q. 7. num. 1. & sequentibus quod non solum optinet quando proceditur ad petitionem partis verum & quando iudex inquit ex officio contra glo. in d. l. querelam probat text. in l. diuus la. 2. de custodia reorum ubi Albericus l. 1. C. cod. l. pen. de publici iudi. l. 2. C. de abolitionibus l. filius familias. §. veterani de procuratoribus c. qualiter & quando el. 4. de accusatio Bart. Bald. Angelus & Salicetus in d. l. querela Gomez supra num. 6. & Clarus num. 2.

Septimo allegare potest se pacem fecisse cum offenso vel eius heredibus quæ operatur ne ordinaria delicti poena nec corporali afficiatur l. 2. tit. 1. p. 7. & resolvimus late supra in c. de accusatione l. in fine Clarus q. 58. quin. 50. alias proponit rei defensiones.

18 In totum autem confessionem suam sponte factam remane per-

perimitur reuocare quia indignum est et quod quisque voce
sua confessus est id reuocet & testimonio suo resistat. h. genera-
liter C. de oñ. numerata pecunia l. 1. C. de cōfessis docet ubiq;
communis Clarus d. q. 57. num. 18. Simancas d. p. 13. n. 7. nisi
probet errorem quā confessioni causam de di. l. non fatetur de
confessis. l. de etate. §. fin. ff. de interrogatorijs. 2. §. fin. de
confessis. l. inde Neratius. §. vult. ff. ad l. 2. quib. Simancas & Cia-
rus supra quod sine difficultate obinet in maiore confesso.

Sed in minor. 25. annis quod delictum confessus est possit
suam confessionem reuocare (saltem impetrata restitutione ma-
xime controuertitur quoad nec de errore nec de sua innoce-
tia docere potest. Ex vera resolutio est quod cū minor restitu-
tus nō sit nisi probet læsum h. nam & postea. §. 9. §. si minor de iu-
re iur. l. quod si minor. 24. §. 1. l. o. omnia. 44. ff. de minoribus
reoretur probare se læsum fuisse in confitendo vt aduersus con-
fessionem restituatur & vt contra glo. & alios ibi in c. 2. de in-
tegrum rest. lib. 6. docent Cimus in l. 1. C. de confessis Alex.
& Casius num. 10. in d. §. si minor Sarmiento lib. 8. selegarum
c. 13. Gabriel. titu de minoribus conclusiones. 2. plures relati
ab Sfortia de restitutione in integrum 2. p. q. 65. num. 30. vnde
si læsionē probet restituendus erit d. ca. 2. de in integ. restitutio-
ne lib. 6. l. certum. §. in pupillo de confessis glo. in verbo de
quo c. Romana. §. si autem de appellatio. lib. 6.

19 Probare autē læsionē dicitur quā nulla aliq. probationes
nec iudicia cōtra minorē resistant: vnde docet Angelus in d. §.
in pupillo laudatum à læsione in d. §. si minor num. 7. & ibi Ia-
son. nu. 10. Afflictis d. c. 108. Hippolito in l. 1. §. si quis
vitro in fine & in l. de minore in prin. num. 33. de quæstioni-
bus Dueñas regilla. 259. num. 14. Būssio in practica titulo de cō-
fessis num. 69. Rolando consil. 51. num. 68. libr. 1. Mauritius
de restitutione in integrum c. 158. Gregorius Lopez glo. 1. in
f. 4. titu. 19. p. 6. relati ab Sfortia d. q. 65. num. 37. licet contra-
rium doceat Gomez d. 3. tomo. c. 1. nu. 66. quod si aliæ proba-
tiones vel iudicia sint cōtra minorem quod non videretur læ-
sus nō restituitor vt fatetur omnes supra relati quod si post im-
petratam restitutionem iterum delictum faceretur amplius nō
restituatur ex l. fin. C. si sepius in integrum restitutio postu-
letur.

2. in qua dicitur quod si minor in integrum restitutus iterum delictum faceretur amplius non restituatur.

20 Quod

20. Quod si reus neget delictum quod frequentius est, tunc necesse erit ad alias probationum species recurrere, scilicet ad depositiones testium, cum enim tres sint probationum species, confessio, instrumenta & testes capit. cum ad sedem in fin. de rest. spolia. gloss. verbo testes in cap. forus de V. S. & probatio per confessionem exclusi sit quia reus negavit, & per instrumenta iure excluditur quod delicta probare non possunt per instrumenta cap. cum in ecclesijs de maio. & obedi. Bart. in. l. in senatus num. 2. ff. ad Turpilianum recepta communiter secundu dicitur Bero in cap. si clerici num. 4. de iudicijs Clarum. d. 4. fin. h. 54. num. 4. necesse est ad tertium modum probandi scilicet per testes recurrere de quo agemus in cap. sequenti.

21. Si prius adnotamus recepta confessione rei statim iudicem iubete debere quod solemniter accusetur & accusationis proposita copia reddatur ut ei respondeat, quia iuxta confessionem a se factam respondet & responsionis copia datur accusatori ut replicet, & replicationis copia datur reo ut duplicet & sic causa concludatur ad probationem & iudex profert sententiam qua eos admittit ad probandas intentiones, & exceptiones suas assignato breuiori termino, quam in civilibus iura quem testes ab utraque parte producendi sunt ut iurent & examinetur ex Pat. in praxi 1. tomo. s. p. 8. tempore.

De probatione delicti & publicatione attestacionum cap. octauum.

Summarium ad caput octauum.

Probationis in delictis quales esse debeant. num. 1.

Reus in criminalibus actore non probante absolvitur & si nihil prestiterit. num. 2.

Reus ob defectum probationum absolutus, ab instantia tantum liberatur. num. 3.

Reus aut puniendus ordinaria poena aut absolvendus est, contra Triag. & quare. num. 4.

Testes duo in criminalibus etiam plene probant. num. 5.

Testes

Testes in summaria recepti ut fidem faciant quando & quare sint ratificandi. num. 6

Testes non reproducti & ratificati etiam reo consentiente non probant. num. 7.

Reus in criminalibus ubi corporalis poena imponenda, non potest suis defensionibus renuntiare & quare. num. 8

Reproductio & ratificatio testium qualiter facienda sit. num. 9

Testes in criminalibus ut probent, rationem sui dicti reddere tenentur etiam si de ea interrogati non sint. num. 10

Testes ad minus duo in criminalibus coniciari debent, neque unus, cum fama sufficiat, licet sufficiat in causis civilibus. num. 11

Publicatio testium & attestacionum quando & quomodo facienda. num. 12

Publicatione facta alij testes an in criminalibus & quando recipi possint. num. 13

Sententia etiam lata, si reus velit vel per testes vel alio modo evidenter suam innocentiam probare audicndus est. num. 14

Sententia lata si de innocentia rei constaret olim sine rescripto principis non revocabatur, hodie iure regio revocatur. num. 15

Publicatione facta quis terminus assignandus sit partibus, & quid intra illum faciendum. num. 16

Testibus ex varijs causis obiectiones proponi possunt, & quae illae sint. num. 17

Testis iniunctus accusatus rejicitur. num. 18

Mulier, in criminalibus testis esse prohibetur & quare & an hodie in re regio hoc procedat. num. 19

Testis amicus propinquus domesticus vel familiaris accusatoris rejicitur. num. 20

Testis in amicus vel peritius fidem non facit. num. 21

Testis socius & inimicus si sit exceptis ceteris delictis in alijs fidem non facit. num. 22.

Testes non congruo tempore producti non iurati non ratificati, vel in depositione variantes reici possunt. num. 23

1 **I**n delictis probationes clare & concludentes requiruntur ut reus condemnatur l. singuli. C. de accusatio l. qui sententia. C. de penis l. fin. C. de probatio l. 12. titu. 14. p. 1. 26. titu. 1. p. 7.

2 Est enim in criminalibus admittenda regula, quod a more pleno

plenè non probante reus & si nihil præstiterit absolueudus est l. qui accusare C. de edendo docet Iason in l. non est nouu num. 7. C. eod. titu. Clarus d. 4. fin. q. 62. num. 1.

3 Sed quando reus absoluitur ob defectum probationis solam absoluitur ab instantia iudicij & rebus sic stantibus: nam si postea appareant nouæ probationes iterum incusari posse docet Couarr. lib. 1. var. ca. 1. num. 8. Rebusus ad constitutiones regias in proæmio gloss. 7. nu. 118.

4 Et iure semper mihi placuit contra eam quam resoluit Tiracq. in titulo de penis temperandis causa. 27. sententia Sarmæ lib. 1. selectarum cap. 1. criminandis reum aut ordinaria delicti pena esse puniendum, aut absolueudum. Nam si probationes concludentes sint condemnari debet: si autem plenæ non sint absolui debet, cum nullum medium deur inter fecisse vel non fecisse delictum.

5 Hæc igitur de causa curare debet iudex si ex officio procedat vel accusator satim duos testes producere, qui plene probent contra delinquentem & de eodem actu attestentur: duo enim sufficiunt in criminalibus sicut in ciuilibus l. vbi numerus ff. de testibus c. quoties de testibus vbi Abbas gloss. in capit. præsul. 2. q. 5. Abbas & communis in c. ac si clerici de iud. Gomez 3. tomo. c. 12. num. 9.

6 Et ante omnia efficere debet vt testes examinati in summaria informatione miscentur intra terminum probatorium alias enim nullam fidem faciunt ex doctrina Barr. in l. fin. ff. de questio. recepta ex Angelo de maleficijs ver. fama publica columna. 2. Abba. & canonistæ in ca. bonæ el prime de electione Paz in praxi 1. tomo. 5. p. cap. 3. 5. 9. num. 1. faciunt enim in summaria informatione recepti parte non citata & ante litis contestationem, ergo fidem non facient ex reg. cap. 2. de testibus cap. 1. c. p. quam frequenter in prin. et lite. non cõtestata.

7 Quod adeo verum est vt etiam si reus consenciat quod habeatur pro reproductis in iudicio plenario adhuc, nisi vere reproducti & examinati fuerint fidem non facient.

8 Quia reus in criminalibus nõ potest suis defensionibus & termino probatorio renuntiare argumento l. liber homo ad l. aquilam l. lege Cornelia. 5. fin. delicarijs docet gl. verbo cõliceat in l. pactum inter hæredem de pactis Auendaño respon-

fo. 11. num. 5. dicit communem Gomez d. 3. tomo. c. 13. num. 33. Paz d. 5. q. num. 4. quæ doctrina verissima est quando reus accusatus esset de delicto, ex quo veniret imponenda pœna corporalis vel infamia. Secus si imponenda tantum esset pecunia; tunc enim bene poterit reus defensionibus & termino probatorio rennatiare & habere testes pro reproduciis & ita cotidie practicatur ex doctrina Imolz in l. custodias de publicis iudicijs Gomez & Paz supra.

9 Hæc tamen reproductio & examinatio testium qui de posuerunt insummaria informatione ita facienda est ne testes variis & vacillent quod prima sua depositio & attestatio legenda est & eam dicant se ratificare, & si necessarium est de nouo deponere ex Bart. in l. eos qui num. 6. ff. de falsis Hip. in l. ex libero homine anno. 13. de questio. Paz d. 4. q. num. 6. & ita cotidie practicatur contra Bald. in l. fin. n. 7. C. de testibus cuius doctrinam interpretatur decisio pedemontana num. 128. n. 7. obtinere quando testes plene & perfecte examinati non fuissent in iudicio summario, sed vt diximus cõuario iure vtimur.

10 Aduertendum tamen est quod vt testes examinati plene probent & concludentem faciant probationem debent congruam rationem reddere dictis suis per visum, vel per alium sensum corporalem quo actus percipitur super quo deponunt l. solemnem vbi glos. ordinaria C. de testibus. autentico. de testibus. 4. & licet colum. 7. c. si testes. 4. solam. 4. q. 3. & vbiq; communis Gomez 3. tomo c. 12. num. 9. Clarus q. 53. num. 22. sensus tamen visus generalis & communis est, vnde si testes deponant de visu super re alio sensu perceptibili valet & concludit eorum depositio c. testes 3. q. 9. & ibi glos. & communis Abba. Feli. & alij per text. ibi in cap. cum communem de testibus Romanus in l. admonendi num. 96. de iure iur. Bald. Salic. & ordinarij in d. l. solam. Vnde testes, qui deponunt de aliquo maleficio nocte commissio deponunt quod eo tẽpore lucebat Luna vel quod eo loci erat lucerna qua potuerunt cognoscere vel discernere, alias enim nullo modo concludenter probant vt docet text. iuncta glos. in l. si cõ exceptione. 4. in hac ff. quod merus causa & ibi Bald. & Angeles idem Bald. in l. Aretusa. ff. de statu hominum Hippolytus in l. 1. nu. 34. ff. de questio. & in rubrica. C. de probatio. num. 107. & quamuis in ciuilibus nõ

c 2 tenean-

tenetur sui dicti rationē reddere, nisi de ea interrogetur iuxta
 glof. in d. l. solam & in d. cap. si testes §. solam. 43. Speculator.
 titu. de testibus. §. 1. num. 62. & ibi, Ioann. And. in additio. ta
 men in criminalibus tenentur reddere rationē sciētię quam nō
 non interrogati, alia non probant ex doctrina. Inno. cap. cum
 causam de testibus recepta communiter secundum Vigli. lib.
 communium opinio. ver. testis in causis Clarum. d. q. 53. num.
 22. & verissimum est in testibus qui contra reum deponunt: nā
 qui in eius fauorem etiam si rationem nō reddant recte probāt
 si de ratione non fuerunt interrogati ex Claro vbi supra.

11. Requiritur etiā quod saltem duo testes de actis & delictis
 super quo deponunt consentiant concordando in loco tem-
 pore & persona, alias enim sunt singulares omnino, atque ideo
 plene non probant l. denuntiatio. §. qui tamen. ff. de adul. l. qui
 sententia. C. de penis c. licet causam ver. quacumque de proba-
 tio c. bona el primero ver. contra vero cap. cū dilectus ver. &
 si tres de electione & vbiq; cōmunis Clarus d. q. 53. num. 18.
 Felin. in c. licet ex quadam columna. 3. de testibus. Gomez d. c.
 12. num. 10. & licet in civilibus vnus testis de visu omni ex-
 ceptione maior qui facit semiplenam probationem coniunga-
 tur cum fama publica legitime probata, & sic duę semiplenę
 probationes vnā plenā probationem faciant. l. quęro. §. si.
 ff. de adilitio edicto vbi DD. l. 11. tit. 34. p. 3. vbi Greg. gloss.
 verbo legitimis in l. 2. §. etas. ff. de excusatio. tut. Alex. per tex.
 ibi in l. Gallus. §. ille casus, tamen in criminalibus, quia clarif-
 simę probationes esse debent vt in prin. diximus, nō iungūtur
 duę semi plenę probationes glo. 2. in c. veniens. primo de testi-
 bus. Ancarra. in c. 1. de confisio.

12. Elapso termino probatorio si reus nec accusator nouas pe-
 tant dilationes, procedendum est ad publicationem testium
 & attestationem vt resoluit Clarus d. §. fin. q. 40. num. 1. Paz d.
 c. 3. num. 10. quę hac forma faciēda est quod vnus ex litiganti-
 bus petat fieri publicationem & tunc iudex mandet peritorem
 inuiriari alteri parti vt primo die iudicij venia ad videndam pu-
 blicationem vel alleget causas quibus fieri nō debeat, quę cita-
 tio necessario est ex l. gesta cum ibi notaris C. de re iud. & in
 cap. consulisti de officio deleg. l. 3. titu. 19. p. 3 vbi Greg.
 & licet iudex non respondeat ad terminum accusanda est eius
 con-

continuam. l. properandum. §. & si quidem ubi notauit Bald. C. de iudi. & tunc iudex laici sententia interlocutoria iubet fieri publicationem pronuntiando de positiones testium esse publicatas & apertas, iubet que earum copiam partibus exhiberi ut disputent & allegent super eis intra terminum sex dierum ut in l. 1. titu. 8. libr. 4. secop. & hzc in causis criminalibus grauioribus: nā in lenioribus alia praxis recepta est, quod quando admittuntur ad probationum datur terminus probationi, publicationi & conclusioni simul quem vulgo dicimus *con toda carga*, intra quem terminum & testes suos producere & in contrarias vitia & defectus allegare & probare debet & causam concludere communem, quo elapso iudex procedere potest, ad ferendam sententiam, quia sub tali termino omnes dilationes continentur.

13 Sed quamuis facta testium publicatione regulariter preclusa sit via probationis quia didicius testificatis alij testes non sunt admittendi cap. fraternitatis de testibus l. 34. 37. & 39. titu. 16. p. 3. Socinus regula. 498. Matiençus in dialogo relatorum 3. p. c. 46. tamen in causis criminalibus si iudex procedat ex officio poterit ad verificandum delictum contra reum & post publicationem & conclusionem in causa testes & omnes alias probationes recipere ex Bart. in l. 1. §. si quis vltro columna. 1. & in l. vnus. §. 1. de quæst. Salicetus in autetica. archi. semel C. de probatio. Aret. in d. c. fraternitatis num. 36. Hippolytus in practica. §. sequens nu. 7. Gomez 3. tomo. c. 13. num. 34. ad instantiam tamen accusatoris id fieri non potest secundum supra relatos, resoluit Clarus d. 5. fin. q. 61. nu. 2. & sequ. quod multo magis admittendum est quando testes producuntur ex parte rei ad probandum suam innocentiam l. vnus. §. cogniturus iuncta glos. ff. de quæstio. glo. fin. in l. pactum de pactis l. Arrianus de obligatio. & actio. Clarus ad d. ca. 3. §. 10. num. 4.

14 Imo post laram à iudice sententiam admittenda esset probatio rei si per euidentiam facta velit probare se esse innocentem ostendendo delictum non fuisse commissum ut probando hominem viuere quem se interfecisse; accusabatur l. 1. §. si quis vltro ubi Bart. & communis de quæstio. Salic. in l. 1. nu. 2. C. de requi. reis Gomez d. c. 13. num. 33.

15 Et licet de iure communi quando post sententiam clare cōstat de innocentia rei iudex non possit latam à se sententiam reuocare, sed necessario, debeat principi rescribere d. 5. si quis ultro, tamen attento iure regio iudici licet inconsulto principi sententiam reuocare l. 4. titu. 13. p. 7. & ibi notat Grego. verbo, *dene lo quitur*.

16 Facta autem testium & processus publicatione intra terminum publicationis quem diximus esse sex dierum ad summum accusator & reus allegare & proponere debent repulsas & obiectiones contra testes contrarios quas si iudex viderit esse legitimas sententiam proferet interlocutoriam quæ eos admitteret ad probationem assignatorum, assignato termino peremptorio, qui dimidiam partem termini probatorij excedere non potest l. 1. titu. 8. lib. 4. recop. Paz in praxi lib. 1. p. 1. 9. tempore num. 7. & 33. cum sequentibus. de iure autem communi opponendæ sunt testium obiectiones & repulsæ ante publicationem processus iuxta formam dictam in c. presentium de testibus glos. & Abb. nu. 3. Dec. 2. in cap. 1. de exceptio. & hæc obiectiones probandæ sunt ante conclusionem in causa ut in d. c. 1. de exceptio. c. cū dilectus de fide instrumētōrū Couar. in practicis c. 28. n. 5. & testes ad eorum probationem iurari & examinari debent, sicut in negotio principali excepto quod contra eos non admittuntur exceptiones & repulsæ. Paz d. 9. tempore num. 37.

17 Hæc autē obiectiones aliquando respiciunt personam ipsorum testium aliquando ordinem procedendi, aliquando ipsas met depositiones ex Claro d. 5. fin. q. 33. num. 15. & 16.

18 Prioris speciei est obiectio quod testis est inimicus accusati, quæ si probata fuerit testem repellit l. 3. de testibus & ibi gloss. ordinaria & communis l. 1. §. p. de questio. autentico de testibus. §. si vero quis dicat collatione 7. c. repellatur. c. meminimus c. cum oporteat de accusatio. docet Gomez. 3. tomo c. 12. num. 14. Clarus. §. 24. nu. 5. Menoch. lib. 1. q. 18. quod verissimum est, quando inimicitia est capitalis secus si levis secundum Aret. nu. 19. Aran. 6. Felinus. 8. in d. c. cum oporteat adeo ut hæc obiectio contra testes locum habeat etiam in causis privilegiatis, hæresis, læsæ maiestatis fimonie & alijs summarijs in quibus regulariter non admittuntur repulsæ testium
secundum

secundum Marantam de ordine iudiciorum 6.p. adu. 13. nu. 16
 Aviles in capitula pratorum c. 25. glos. t. nu. 8. vt probat text.
 in c. per tuas de simonia docet Bart. in l. in quæstionibus. ff. ad.
 l. Iuliam maiestatis Clarus d. num. 7. Paz in paxi 1. tomo. 1. p.
 tempore. 25.

19 Item quod testis est mulier quia propter fragilitatem se-
 xus præsumitur varium mutabile vel falsum eius testimonium
 c. forus in fin. de V. S. c. mulierem. 33. q. 5. & utrobique glos. &
 communis quod de iure canonico verissimum est, secundum
 Decium in l. forminx num. 34. de reg. iuris Dueñas regula. 35.
 in prin. Clarus d. 4. 4. num. 4. nam de iure civili & regio mu-
 lier non prohibetur esse testis in criminalibus l. ex eodem de
 testibus l. qui testamento. 9. mulier per argumentum ab specia-
 li de testam. Abb. in c. quoniā nu. 2. de testibus & ibi Feli. nu.
 1. Dueñas supra limitatione. 2. Crotus in titulo de testibus nu-
 mero. 57. Clarus vbi supra num. 2. etiam in capitalibus ex Go-
 mecio d. c. 12. num. 13. Alex. coofil. 1. 1. nu. 6. lib. 1.

20 Item quod testis est de ascendentibus vel descendanti-
 bus ipsius accusatoris vel consanguineus collateralis vsque ad
 quaterum gradum propter affectionem, quam ad causam habe-
 re præsumitur l. testis idoneus de testibus l. parentes. C. eod.
 & ibi glos. l. 9. titu. 8. lib. 2. fori. Gomez supra nume. 15. quod
 obtinet etiam in affinis vt cum communi resoluit Aret. in.
 c. cum oporteat num. 11. de accusatio. Clarus d. q. 23. num. 12.
 Villalpando in l. 22. p. c. 33. num. 2.

Item quod est familiaris, vel domesticus producentis l. ido-
 nci vbi glos. l. penul. ff. de testibus l. 2. C. eod. quod limitandū
 est quando tempore depositionis iam exierat de familia dum
 tamen non proberut fraus l. 1. §. item nuntio de quæst. Abb. in
 c. in litteris num. 6. de testibus Bart. & communis in d. §. item
 nuntio Gomez d. num. 15.

21 Item quod testis est infamis vel periusus l. 3. §. lex Iulia
 de testibus vbi glos. & Bart. c. præterea de testi. cogen. docet ex
 pluribus Clarus d. q. 24. nu. 13. c. paruuli. 22. q. 5. c. quicumq;
 6. q. 1. c. testimonium de testibus c. licet el primero de proba-
 tio. c. primo de crimine falsi l. 8. titu. 16. p. 3. sed non sufficit
 hoc opponere in genere, sed necesse est specificare causas & cir-
 cunstancias, quibus infamiam vel perurium contraxit vt re-

solvit Boetius decisione. 311. num. 7. Clarus d. q. 53. num. 2.
 22 Item quod testis est socius criminis: non enim ei creditur
 contra Socium l. fin. C. de accusatio. l. quoniam liberi. C. de te-
 stibus c. veniens el primero cod. titu. cap. primo de confessis:
 cap. nemini. 15. q. 3. l. 2. titu. 16. p. 3. cuius rei ratio proponitur
 in d. l. fin. & hoc obtinet regulariter: nā in criminibus exceptis
 socio criminis credendū est cā infidei favorem de hæreticis in
 6. & in criminis læsæ maiestatis ca. 1. de confessis & in crimine
 falsæ monete l. 4. C. de falsis moneta & in crimine sodomiz; si
 quidem iure Regio eodē modo probari potest, scilicet crimen
 hæresis & læsæ maiestatis l. 1. tit. 12. li. 8. recop. & generaliter in
 quibuscumque delictis, quæ vero similiter cōmitti nō possunt si-
 ne socijs socio credendum erit l. provinciarum C. de ferijs vbi
 glos. & communis in d. l. fin. C. de accusationibus.

23 Secundæ speciei obiectiones sunt quod testes non depo-
 suerunt intra terminum, item quod non iurati: item quod non
 sunt legitime reproducti in iudicio pletario Clarus d. q. 53.
 numero. 5.

Tertiz speciei obiectiones sunt quod testis in depositione va-
 rianit vel falsum deposuit, quo casu nulla ei fides adhibetur
 secundum Alex. consil. 142. num. 10. lib. 7. adeo vt nec in alijs
 articulis ei credendum sit, quia iuramentum est quid indiduum
 vt docet Alexand. in l. si ex falsis nu. 13. C. de transactio. Contra
 in memorabilibus ver. iuramentum est Albericus in titu. de tes-
 tibus 3. p. princip. nu. 25. Clarus d. q. 53. num. 8.

Caput nonum de tortura.

Summarium ad caput nonum.

- Conclusum in causa quando dicatur, & quo modo conclusio fiat. n. 1*
Index post conclusuram in causa ad sententiam procedit, quæ tamen
nisi diligenter inspecto processu nulla est. num. 2
Reus non est questioni tradendus si legitime delictum est probatum,
alioquin faciens index puniatur. n. 3.
Reus sine legitimis indicijs & sententia interlocutoria tortura subij-
ci non potest. num. 4

Indi-

[Handwritten signature]

- Indicia legitima que dicantur iudicis arbitrio relinquuntur. num. 5.
 Indiciu legitimum ad torturam rei prestat testis unus de visu depo-
 nens. num. 6.
 Fuga an & quando sit indicium legitimum a d torturam. num. 7
 Fama publica indicium prestat ad torturam & qualis fama esse de-
 beat. num. 8.
 Confessio extra iudicialis legitime probata sufficit ad torturam. num. 9
 Reus a tortura sententia appellare potest & quando index ei teneatur
 deferre. num. 10.
 Index qualiter tortura sententiam exequi debeat. num. 11
 Index dum parat torquere reum protestari solet de eius morte, vel mē-
 bri ruptura, & an hac protestatio sit alicuius momenti. num. 12
 Index in tortura rei ac eius negatione indicia & probationes elidan-
 tur, protestatur, & quare. num. 13
 Reus dum torquetur de quibus sit interrogandus, quidque index pru-
 dens facere debeat. num. 14
 Executione tortura facta reo confitente adhuc ut confessio ratificetur
 requiritur. num. 15
 Ratificatio confessionis per torturā elicitā quando fieri debeat. n. 16
 Reus ubi extra tormenta confessionem ratificauit quid index faciat,
 & quid, si dicat semel atque iterum se metu tormenti fassum.
 num. 17
 Reus confessionem in tormento factam non ratificans iudicis arbitrio
 puniatur. n. 18
 Reus si in tortura neget delictum, an videatur indicia purgasse & ab-
 soluendus sit. num. 19
 Reus negans, iterum torqueri quando possit. num. 20
 Tortura non nisi pro gravi crimine quis damnari debet, licet hodie vsu
 recipiatur contrarium. num. 21
 Torqueri varij, varijs ex causis non possunt & que illæ sint. num. 22
 Milites propter militiam nō torquentur, & hodie hoc de quibus militi-
 bus incelligatur. num. 23
 Torqueri nobiles quos dicimus bidalgos non possunt. num. 24
 Torqueri decuriones senatores & alij in dignitate positi an possint.
 num. 25
 Clerici an torqueri possint. num. 26
 Torqueri senes, minores vel pregnantēs mulieres non possunt. nume-
 ro. 27.

LAPSO termino præstituto ad probandas res
pulas tertium partes concludunt in causa ad sen-
tentiam diffinitivam. Conclusio enim in causa est
quando partes dicunt se nolle amplius quicquam
probare gloss. ver. loquere in cap. significaverunt
de testibus & verbo conclusum in c. cum dilectus de fide in-
strumentorum gloss. verbo conclusum in autentico de testibus co-
lum. 7. 4. quia vero collatio. 7. Maranta de ordine iudiciorum
6. p. act. 1. §. num. 1. & in quacumque causa conclusio necessaria
est secundum Menoch. libr. 1. de arbitr. q. 35. num. 7. Paz in pra-
xi. 1. tomo. 1. p. 10. tempore num. 2. & sit forma sequenti, quod
vult ex litigatoribus perit à iudice ut causam habeat pro con-
clusa ad diffinitivam & iudex mandat citare alteram partem ad
primum diem iudicii & tunc profert sententiam interlocuto-
riam qua pronuntiat causam pro conclusa & partes citare iu-
bet, ut compareant ad audiendam sententiam diffinitivam pri-
mo die iudicii vel alio non feriato ut resoluit Paz d. 10. tempore
num. 10. & sequentibus.

2. Facta igitur conclusione iudex procedere debet ad feren-
dam sententiam diffinitivam. prius tamē omnia acta processus di-
ligenter & mature videre & investigare debet ut docet tex. in
caudicantē. 30. q. 5. c. graue. 35. q. 9. alias enim si non viso pro-
cessu & nō examinato sententiam proferret, nulla esset ipso iu-
re, & ideo quando statim & in continenti sententiam proferre
sententia nulla est secundum Bart. in l. prolatam num. 10. c. de
ferijs & interlocutio. Hippolytus in practica. §. nunc videndū,
33. Matienço in dialogo relatorum 3. p. c. 39. no. 9.

3. Viso igitur processu si iudex animaduertit legitime pro-
batum esse delictum proferet condemnatoriam ut dicemus in
c. sequenti, eo enim casu non sibi licet reum tormentis subijce-
re, licet delictum negaverit l. diuus. 9. de questio. l. quorrens.
l. fin. C. eod. l. 1. tit. 30. p. 7. docent plures quos refert Clarus. §.
fin. q. 64. num. 7. Couarr. in practica c. 33. num. 5. Paz in pra-
xi. 1. tomo. 5. p. §. 12. num. 5. quod si contra fecerit tenebitur in
syndicatu ad poenam arbitriam iuxta doctrinam Menoch. de
arbi. casu. 340. ubi congerit poenas contra iudices, qui reos in-
iuste torserint.

4. Quod si delictum plene probatum non sit, sed semiplene
vel

vel aliqua legitima indicia virgeant contra accusatum tunc iudex antequam proferat sententiam interlocutoriam, qua declaratur reum subijciendum esse torturæ, procedendum non est ad tormenta virgibus legitimis indicijs l. 1. in prin. & l. fin. de questio. vbi Bart. & cõmunis Paz d. 5. r. 2. n. 36. Menoch. de arbitrar. quest. 84.

5 Et licet iudicis arbitrio relinquatur quæ dicantur legitima indicia ex Meno. supra casu. 260. Rojas de hereticis a. p. n. 291.

Claro. q. 64. n. 12. tamen aliqua sunt certa & iure approbata indicia, quibus intervenientibus legitime proceditur ad torturam.

6 Primum indicium est si visus testis deponat de visu gloss. in l. 1. C. ad l. Iuliam maiestatis recepta communiter secundum Gomez. 3. tomo c. 13. num. 7. quod verissimum est si testis sit omni exceptione maior, ut cum Baldo resolvit Ro'andus consil. 7. num. 3. num. 1. imo contra virum integræ famæ & opinio nis non sufficeret vnus testis de visu. nisi simul alia indicia concurrant ut cum Bart. in l. maritus de questionibus resolvit Simancas de catho. institutio. titu. 65. num. 23. & 24.

9 Secundum indicium est fuga post commissum delictum hoc enim sufficit ad torturam. l. dinus Adrianus de custodia reorũ. l. raptores. C. de episcopis & clericis Gomez d. cap. 13. nu. 10. & in l. 76. Tauri d. num. 12. Clarus q. 21. a. num. 28. quamvis contrarium defendat Curcius iunior in l. admonendi num. 49. de iure iur. Simancas vbi supra num. 29. in hoc enim multum tribuendum est iudicis arbitrio, qui attendit delicti qualitate & dignitate personarum fugæ, modo & tempore & alijs circumstantijs æstimabitur nunquid torturæ locus sit.

8 Tertium indicium est, fama publica quod accusatus commisit crimen, quando duobus testibus probari potest omni exceptione maioribus non gl. per tex. ibi in l. de minore. §. tormento de questio. l. 2. §. quod dicitur de requirendis reis & ita cum alijs defendunt Gomez d. c. 13. num. 10. in fine, Simancas d. titu. 65. num. 34. Clarus d. q. 21. num. 1. & qui apud nos est text. in l. 3. titu. 30. p. 7. quæ sententia est verissima quando fama esset vehemens & frequens orta ex probabilibus indicijs & contra personam vilem & suspectam docet Bart. in l. de minore. §. plurimum colum. penult. de quest. Baldus consil. 320. volum. 5. Grego. in d. l. 3. p.

9 Quar-

9 Quartum indicium est confessio extrajudicialis facta coram duobus testibus, qui si de eo deponant & maiores sint omni exceptione sufficit ad torturam, quia facit semiplenam probationem l. fin. de interrogat. actionibus declarat Gomez d. c. 13. num. 18. & Simancas num. 27.

10 Concurrētibz his vel alijs legitimis indicijz index profert sententiā torturę a qua potest reus appellare quia affert damnum irreparabile per definitivam l. 2. de appellatio. & appellationi deferri tenetur index nisi indicia tam aperta sint, ut dubitari non possit torturę locum esse.

11 Confirmata igitur sententia torturę per superiorem vel appellatione reiecta tanquam friuola index procedit ad executionem sententię & reū supponit tormentis ordinarijs & vltimis; nam nouis & exquisitis tormentorum generibus vti non debet nisi tantum in atrocioribus, in quibus acerrima fieri debet indagatio l. 3. C. de episcopali audientia. Gregor. gloss. pen. in l. 1. titu. 30. p. 7. Paz d. 5. 12. num. 66. & 67. & genera tormentorum quibus Hispani vtuntur refert Monterroso in practica titu. 4. fol. 50. & titu. 8. fol. 123 1. Paz vbi supra ou. 68. & sequentibus. Quando igitur executio torturę faciendā est index iubet reum deferri ad locum consuetum, & prius eum benigne admonere debet quod confiteatur delictum. Simancas d. titu. 65. num. 66. Paz d. 5. 12. num. 91.

12 Quod si adhuc negare perseveret duo solet index protestare, primo si membrum ruptum fuerit vel in tortura mortuus fuerit non sibi, sed reo ipsi imputetur: quę protestatio licet ordinaria sit & ideo nō omittenda instructuosa tamē est: nā si index iniuste ad torturam processerit oon eum releuabit protestatio: si autem iuste numquam teneri potest, etiam si reus in tortura decedat dūmodo modū consuetum nō excedat argumento l. Graccus. C. de adulte. l. aut damnum. §. hostes vbi cōmunis. ff. de pœnis Gomez d. c. 13. num. 6.

13 Secundo protestari solet quod indicia & probationes nō elidantur eius negatione, sed in suo robore & firmitate manent, quę protestatio ideo fit quod reus negando in tortura confetor indicia purgasse ac si nihil contra eum probatum esset, docet Albericus in l. aditum. num. 2. de questio. & in rubrica. C. eod. nu. 9. & ita totum mundum seruari testatur Boetius decisio.

decisione. 63. nu. 12. Covarr. in practicijs cap. 23. num. 5. Clarus q. 64. num. 38. Gomez d. cap. 13. nu. 18. sed si hæc doctrina vera est inutilis est talis iudicum protestatio: quia cum sit contraria iuri non potest effectum operari l. cum hæres. §. locator. ff. locati unde an indicia purgentur suo loco infra dicemus.

14 His ita peractis iudex iubere debet tortorem ut reum torquere incipiat, quæ in re est observandum reum dum torquetur non esse interrogandum specialiter & nominatim de delinquente, puta an ipse vel Titius delictum commiserit, sed generaliter, an sciat quis illud delictum commisit: alias enim aperietur via mendacijs, sæpe enim rei iuxta interrogatores ponderant l. 1. §. quem tamen de questio. & ibi Bart. Angel. de malef. ver. fama publica in fin. Greg. in l. 2. ritu. 30. p. 7. & omnia quæcumque reus dixerit vel respond. rit scribenda sunt à tabellione & quomodo iudex torturæ crequatur ut inde apparere possit, an modum intorquendo excesserit, licet enim certus modus à iure definitus non sit verissimum est secundum boni viri arbitrium & secundum qualitatem delicti & pœnæ & indiciorum gravitatem reum esse torquendum ex Claro d. q. 64. num. 33. & sic aliquando gravius aliquando leuius torquetur: aliquando iudex solum minatur deducendum esse ad locum torturæ spoliando eum vestibus & ligando: & aliquando procedet ad torquendum inspecta semper indiciorum qualitate, an proxima sint vel remota. Clarus ubi supran. 31.

15 Executione facta torturæ si reus confiteatur delictum statim tortura cessare debet, nisi & de socijs interrogetur. Sed adhuc talis confessio non ei nocet: quia presumitur facta metu tormentorum, ideoque requiritur, quod postea ratificetur, & approbetur sine tormentis l. 1. §. diuus Senerus & ibi gloss. Bart. ff. de questio. l. 2. C. de custodia reorum c. 1. 15. q. 6. l. 7. ritu. 29. p. 7. Abb. in cap. cum in contemplatione num. 7. de reg. iuris Socius in cap. qualiter & quando num. 13. de accusationibus Boerius d. decisione. 163. n. 18. Clarus supra num. 40. Paz. d. §. 12. numero. 14.

16 Et talis ratificatio confessionis non debet fieri statim post torturam, quia cum daret dolor tormentorum facta presumitur metu torturæ & cum Ball. & Cino resoluit Cifuentes in l. 79. Tauri Simanzas d. ritu. 65. nu. 74. spatium igitur temporis tran-

fire

fire debet & intaxando spacium iudicis arbitrio standum est ex Bart.in.d.l.1.5.diuus Seuerus num.4. Simancas d.titu.65. num.42. Clarus d.q.64.num.41. sed apud nos communis practica est quod ratificatio fiat post diem naturalem.24.horarum ex Gom.12 d.cap.13.num.24.Simancas vbi supra Paz d. §.12. num.27.ex l.4.titu.30.p.7.& firri debet extra locum tormenti vbi reus ad torquendū instrumētū videre nō possit ex Anton. Augustino in additionibus ad Angelū de maleficijs ver. fama publica num.137.Clarus vbi supra num.42.

17 Quod si reus confessionem ratificet debet iudex statuere aliquē breuem terminū puta duorū vel triū dierū intra quem omnes suas defensiones alleget & probet cōtra propriam confessionem & ita communiter obseruari testatur Clarus d.q.64. nu.44. quod si ē contratio reus confessionē factā intormētis reuocet asserendo metu tormentorum id dixisse debet iterum torqueri eadem forma, licet prima vice sufficienter tortus fuerit l.repeti. ff. de quæstio. resoluit Hip. in practica criminali. §. quoniam num.7. Greg.in.l.4.titu.30.p.7. quod si iterum tortus delictum fateatur & iterum in ratificatione neget amplius torquendus non erit, nisi tantum in criminibus exceptis in quibus tertio torturam licet repetere d.l.4.p. docent Gomez d.ca.13.num.26. Simanc. d.titu.65. num.76, & sequentibus.

18 Quod si reus ratificari nolit suam confessionem iudex nō debet causam indecisam relinquere vt aliquibus videtur, sed reū definitiue a: b: irritaria pœna condēnare propter qualēqualē illā cōfessionē factam in tormentis quod docet Bart.in l.vlt. ff. de quæstio. Gomez d.capit.13. num. 28. ver. sed his non obstantibus.

19 Sio autem reus in tortura delictum neget ex Hippolyti sententia supra relata videtur sufficienter indicia purgasse & ideo definitiue esse absoluendum ait Gomez d.cap.13. nu. 28. Simancas d.titu.65. num.74. Sed contraria sententia verior videtur, imo quod indicia & probationes in suo robore & firmitate maneant ver: soluit ex alijs Auendaño in dictionario verbo tormento Villalobos in antinomia iuris littera. F. num. 12. Paz. d. §.12. num.10. & ideo condemnari solet pœna extraordinaria pro modo probationum & indiciorum ex Gramatico decisio. re.8. Clarus d.q.64. num. 38.

20 Quæstio autem contra negantem repeti poterit si prima vice sufficienter tortus non sit, aut gravissimum sit delictum & indicia proxima Simancas supra nu. 75. vel si de nouo noua superueniant indicia Lvnus. §. 1. de quæstio. Gomez supra Gregor. in d. l. 4. p. Clarus d. q. 64. in fine.

21 Aduertendum tamen est D. Augustum edidisse ac in omni crimine & contra omnem personam tormenta adhibeantur l. editum de quæstio. refert Siman. d. titu. 65. num. 62. & sic ad torturam deveniendum non est, nisi delictum sit graue quo probato poena mortis aut proxima imponenda sit argumento d. l. editum ubi communis Gomez d. cap. 13. num. 2. Paz d. §. 12. num. 33. & merite, ne ante probationem delicti grauiorem poenam sustinet reus, quæ probato delicto esset ei imponenda. Sed communi vsu receptum est vt tortura adhibeatur pro quocumque crimine si poena corporalis veniat imponenda, vt ait Clarus d. q. 64. num. 4.

22 Sunt quoque plures personæ, quæ priuilegium habent ne torqueantur relati in l. 2. titu. 30. p. 7. per Cifuentes in l. 79. Tauri Bosius in practica titu. de indicijs a nu. 102. quas ad tres species reducit l. 4. C. ad l. Iuliam maiestatis. aut enim priuilegium habent propter militiam, aut propter genus, aut propter dignitatem.

23 Propter militiam non torquentur milites, l. desertorem. §. 1. de re militari. l. militem C. de quæstio. quod intelligendum non est de simplicibus militibus huius temporis, qui cotidie torquentur sed de capitaneis & alijs qui in exercitu efficiunt vel administrationem habent docet Bosius d. titu. de indicijs nu. 108. Clarus supra num. 189.

24 Propter genus nō torqueantur nobiles quos dicimus *hidalgos*, d. l. 4. l. 2. c. tu. 30. p. 7. ubi Greg. l. 13. titu. 7. lib. 2. l. 4. & §. titu. 2. lib. 5. reop. docet Orallera de nobilitate §. p. ca. 1. n. nu. 4. Garcia eodem titu. glos. 1. num. 10. Paz d. §. 11. num. 44. & ita apud nos practici testatur Ceuarr. 1. lib. variarum ca. 9. ru. 4. sed in Francia nobiles indistincte torqueri refert Benedictus in ca. Raynuntius verbo, mortuo itaque el primero n. 222. Tiraquei. de nobilitate cap. 20. num. 34.

25 Propter dignitatem non torquentur, decuriones, senatores, & alij positi in dignitate l. diuus. l. decuriones. C. de quæstio.

ffio. l. omnes. 33. C. de decurio lib. 10. l. seueram C. de dignita-
 lib. 12. hodie autem de consuetudine hoc priuilegium decu-
 rionibus non seruari ex pluribus resoluit Clarus d. q. 64. num.
 20. alijs tamen in dignitate constitutis seruatur vt feudatario
 licentiatto resoluit Clarus supra num. 17. Paz d. 9. 12. num. 47.
 26. Hinc exorta est questio, an clericus torqueri possit cum
 habeat dignitatem sacerdotalem, & verius est posse ex ca. 1. de
 deposito Clarus supra num. 24. Bernard. Diaz in practica cap.
 126. & ibi Salzedo Simancas d. tiru. 65. num. 46. Paz num. 45.
 Villalobos in arario comm. opinion. lit. C. num. 68.
 27. Item torqueri prohibentur impuberes, & senes in etate
 decrepita l. 1. l. si quis ingraui l. de minore de questio. & mul-
 lier pręgnans l. pręgnantis. ff. de pęnis, vbi late Rebusus in
 repetitione.

Caput ultimum, De prolatione sententia & eius executione.

Summarium ad caput ultimum.

- Sententia absolutoria rei, quomodo à iudice proferatur. num. 1*
Sententia condemnatoria quo modo olim, & quo, hodie pronuntietur.
num. 2.
Sententiam condemnatoriam aliquando licet iudici moderatiorem quā
iuxta statuta proferre. num. 3
Sententia condemnatoria qualiter reo intimanda sit, quid quando post
intimationem fieri debeat. num. 4
Sententiam condemnatoriam statim esse executioni mandandam, quod
dicitur, quo modo intelligatur. num. 5.
Appellatio quibus casibus non sit admittenda. num. 6
Executio sententia qualiter fiat. num. 7
Damnato ad mortē sacramenta omnino dari debere Pinz V. statuit. n. 8
Rei non debent eodem die, quo Eucharistiam acceperunt, ultimo affi-
ci supplicio. num. 9
Reus si noluit sacramenta suscipere, iudex quid faciet. num. 10
Executio sententia die non nocte & in consueto loco facienda est & &
quando liceat locum ordinarium supplicij mutare. nu. 11.

Ext.

Executio sententia per catuificem fieri debet & quid si carnifex non reperiatnr. num. 12.

Delinquentis cadaver quomodo sepultura datur, & quando sepelire non liceat. num. 13.

Quibus casibus iudex absolueri debeat accusatū & quibus delinquentem condemnare, abunde dictum est in duobus capitibus præcedentibus unde solum superest formam utriusque sententia absolutoriae & condemnatoriae præscribere quando igitur reus absoluerendus est, quia suam innocentiam plene probavit iudex proferat sententiam, qua ipsum in totum absoluit & aliquando ipsum accusatorem in expensis condemnat iuxta supra tradita in cap. de denuntiatione & à Claro. q. 62. nu. 4. sed si reus absoluitur ob defectum probationū tunc solum absoluitur ab instantia iudicii, ut diximus c. 8. in prin. do cet Clarus d. q. 62. num. 2.

2 Quando autem condemnandus est tunc de iure communi sufficit sententia declaratoria qua iudex declarat accusatum commisisse delictum. l. 1. §. nam si quidem ubi glos. & communis. ff. ad Turpil. Abb. in cap. nisi speciali de officio delegati Ancarranus in cap. 1. de homicidio in 6.

3 Sed apud nos ferenda est sententia condemnatoria, in qua exprimatür poena quam reus pati debet expressa scilicet à iure, quātamē licet iudici ex pluribus causis temperare, quas late congerit Tiraquel. in retractu de poenis temper. per totum Auendaño de exequen. mandatis 1. p. c. 7. n. 7. & 1. p. c. 16. n. 12.

4 Hæc igitur sententia condemnatoria statim intimanda est reo à rebellionē & eius appellatio vel responsio in actis redigenda est.

5 Et quamvis vulgaris regula sit sententiam capitalem vel poenam corporalem imponentes statim esse executioni mandandam l. si quis forte. ff. de poenis l. cum reis C. eodem cap. sicut 2. q. 2. l. 3. titu. 27. p. 3. l. 1. titu. 9. lib. 2. fori quam consuetudinem esse receptā & apud Hispanos & fere in toto orbe Christiano hætenus obtinuisse testantur plures quos refert Clarus d. 4. fin. q. 46. num. 1. Covarr. in practicis. c. 23. num. 5. Paz. d. 5. 12. num. 123. Verius tamen est eam regulam obtinere quando sen-

f sentia

rentia transiunt in rem iudicatam. additos C. de appellatio-
Bart. in l. qui ultimo in fin. ff. de poenis Bosius in practica titu-
de executione sententiarum cum. 1. Gregor. d. l. 5. p. Paz supra nu-
177. titu. quando ex legis dispositione appellacioni non est
deferendum, puta quando reus convictus & confessus est l. 2.
C. quotum appell.

6 Et plures casus in quibus appellatio non est admittenda co-
gerunt Speculator titulo de appellatio. §. in quibus. Hippolytus
in l. unica à num. 128 C. de rapu. virginum Maranta de ordine
iudiciorum 6. p. cap. de appellacione à num. 169. Diez regula
35. & 38. & ibi Salzedo Gomez d. c. 13. cum. 31. Colar. d. cap.
23. à num. 5.

7 Quando autem executio sententiarum facienda est iuxta supra
tradita si poena tan. ù sit corporalis puta quod reus fustigetur
tradendus est reus executori, què vulgo dicimus, *aguarda mayor*
ad cuius officium spectat iuxta formam in sententia prescrip-
tam poenam exequi, si autem poena mortis sit laudabilis est co-
suetudo quod per aliquem religiosum virum sententia reo in-
iungatur, qui reo mortem denunciet & hortetur ad patientiam &
poenitentiam peccatorum ex Iacobo in practica ca. 150. nu. 3.
Claros d. §. fin. q. 99. nu. 1.

8 Et licet de iure permittum esset sacrosanctam Eucharistiam
reus ad mortem damnato præberi ut in ea. questum. 13. q. 2. ta-
men in Gallia & in Hispania hoc non servatur. ut referunt Ig-
neus in l. 1. in princ. ad Sylva. Gomez d. 3. tomo. ca. 14. nu. 8.
& inde miravit motus proprius Pij V. quo sub gravissimis
pœnis omnes iudices hortatur ne capitales poenas exequantur,
nisi prius reos sacram. nris poenitentibus & Eucharistia Deo re-
conciliaverint.

9 Quo casu in tanti sacram. reverentiam non debent rei
in eodem die ultimo supplicio affici ex Claro. d. q. 99. nu. 3.
& ita practicaur.

10 Quod si reus nolit neccaria cōfiteri nec Eucharistiam ac-
cipere omni diligentia debet curare iudex ut id efficiat. l. At-
chige. ubi. C. de episcopi. audi. Casineus in consuetudini-
bus Burgundiar. 2. num. 125. quod si adhuc contumaciter per-
sistat facta monitione satis facile creditur. iudici proprio non
debet sapere se lere in executione ex Claro. q. 97. nu. 4.

41 Quibus ita pœnitentis executio pœnæ capitalis publice fieri debet die & non nocte ut supplicium sit delinquenti & exemplum alijs ut in l. 9. titu. 16. p. 3. l. fin. titu. 31 p. 7. debet quoque fieri in loco conuenienti & a die deputato fecerunt I. D. in l. pen. ff. de iustitia & iure. nisi in atrocioribus, in quibus licet in dici in loco commissi delicti, furcas erigere ex text. in l. capiti liu. 4. famosas de pœnis docent Bald. in l. 1. C. Nili aggeribus non rompendis Socinus in c. qualiter & quando num. 160. de accusatio. Clarus d. q. 99. num. 6.

12 Hec autem executio fit per carnificem vel ministrum iustitiæ ad id deputatum, quod si in ea ciuitate carnifex, non fit, ex alia vocandus erit vel poterit iudex hominem ciuilem cogere ut carnificis officio fungatur ex Bart. in l. fin. §. Titius num. 3. de pignora. astinne Bossius in practica titu. de carnifice Clarus d. q. 99. num. 4.

13 Facta igitur executione de iure non licet caduere sepelire nisi habita licentia à principe. ff. de cadaueribus punitoru, hodie autem sufficit licentiam à iudice impetrare ex communi sententia Gomez d. cap. 14. num. 8. aliquando tamen propter immanitatem criminis in frustra scinduntur cadauera & membratim diuisa per vias publicas pendere permittuntur & aliquando in loco patibuli relinquuntur integra quod frequentius fit in damnatis per los alcaides de la hermidad, ut testatur Igneus in l. 1. §. tibi manus n. 50. ff. ad Syllaniznu Clarus d. §.

fin. q. 100. n. 1. & cum his absoluitur c. istud & totus titulus ad Laudem Domini nostri Iesu Christi & B. Mariæ Virginis matris eius.

(1)

L A V S D E O.

f a

INDEX

INDEX LOCVM PLETISSIMVS EORVM,

quæ in hoc opere continentur, in quo li-
tera. P. tractatum de pœnis delictorû, litera vero
M. tractatum de modo procedendi osten-
dit, item prior numerus caput, se-
cundus numerum de-
monstrat.

A. Bortû faciens puel-
la matris suæ sua-
sionibus mitius
punienda in tracta-
tû de pœnis delictorum. c.
15. num. 6.
Accusationem duplicem ex
quodet delicto oriri, crimi-
nalem & ciuile, & quomo-
do possit vtraq; simul intè-
tari. P. 15. 20.
Accusationis definitio in
tract. de modo procedendi.
cap. 5. num. 1.
Accusationis actus licitus est
& meritorius. M. 5. 1.
Accusare alium quando quis
secura conscientia possit.
M. 5. 4.
Accusare quis an possit eum
à quo iniuriâ accepit, post-
quam in confessione dixit
sacerdoti se iniuriâti parce-
re. M. 5. 5.

Accusare aliquando quis etiâ
inuitus cõpellitur. M. 5. 6.
Accusatio subscriptionem le-
gitimam requirit & quare.
M. 5. 7.
Accusationis inscriptio quæ
debeat continere. M. 5. 8.
Accusatio in scriptis fieri de-
bet & quare. M. 5. 9.
Accusatione verbaliter pro-
lata, qualiter hodie proce-
dere debeat iudex. M. 3. 11.
Accusationis libellus & ac-
cusantis & accusati nomen
habere debet. M. 5. 12.
Accusare nemo per procura-
torem potest de iure, licet
de consuetudine contrariû
iam obseruetur. M. 5. 13.
Accusatus non potest se per
procuratorem defendere.
M. 5. 14.
Accusationis libellus Princi-
pis & Pontificis nomina rē
potest commissi delicti reg-
nan-

I N D E X.

- namque requirit & qualiter hoc olim, qualiter hodie exprimitur, & an & quādo omitti possit. M. 5.15.
- Accusationis libellus annuum & mensem delicti debet habere & quare. M. 5.16. & an diem & horam ibidem. num. 17.
- Accusatus si petat exprimi diē & horam delicti, de quo accusatur, audiri debet. M. 5.18.
- Accusatio olim, magistratus coram quo proponebatur nomen, exprimere debebat, hodie hoc non observatur. M. 5.19.
- Accusationis libellus speciem delicti, de quo quis accusatur & circumstantias habere debet. M. 5.20.
- Accusationem an & quando liceat emendare. M. 5.21.
- Accusatus de simplici homicidio an de homicidio qualificato possit dānari & quid iure regio. M. 5.22.
- Accusatus de delicto cum circumstantiis si illi non probentur, an de simplici delicto saltem dānari possit. M. 5.23.
- Accusans debet exprimere locum commissi delicti & quādo expressus dicatur. M. 5.24. & casus ubi expressio nō est necessaria ibid. n. 25.
- Accusatio subscriptionē accusantis cur requirat. M. 5.26.
- Accusator non probans delictum ad talionem tenetur & quid sit talio. M. 5.27.
- Accusationis subscriptio an hodie talionis pēna abolita sublata censeatur. M. 5.29.
- Accusator legitimus quis dicatur. M. 5.30.
- Delicta quædam publica, privata quædam. M. 5.31.
- Accusare in publicis delictis quilibet potest indeque publica appellatur. M. 5.32.
- Accusare publica delicta quædam personæ prohibetur, quæ tamē privata accusant si suam prosequantur iniuriam. M. 5.33.
- Accusare mulieres in criminibus publicis sexus ratione non possunt, & quare. M. 5.35.
- Accusare pupilli & minores. 20. annorum non possunt. M. 5.36.
- Accusare qui propter reverentiam non possint. M. 5.37.
- Accusare si plures velint, quid iudex facere debeat. M. 5.38.
- Accusare in privatis delictis hi possunt tantum, qui suam vel suorum iniuriam prosequuntur & quid si plures concurrant. M. 5.40.

I N D E X.

Accusare mariti mortē vxor
si vult omnibus alijs con-
sanguineis præsertur. M.
5.42.

Accusatione à propinquiori
proposita, si postea cum de-
linquente pacem, vel trans-
actionem fecerit, an accu-
satus liberetur, & alij con-
sanguinei ab accusando
rursus remoueantur. M. 5.
42.

Accusator an hodie in crimini-
bus requiratur & de fiscalis
officio. M. 2.8.

Accusandi iterū licetiam, quā
de transactio facta cum de-
linquente adimat. M. 5.44.

Adulterij crimen atrocissimū
& quare. P. 1.1.

Adulterium omnibus deli-
ctis grauius dici, & an ho-
micidio. P. 1.2.

Adulterij definitio traditur &
expenditur. P. 1.4.

Adulterium maritus iure Pon-
tificio etiam cum soluta cō-
mittit; & vxor si non crimi-
nalliter, ciuilliter tamen,
idest ad iuri separationem
aduersus eū agere poterit.
P. 1.7.

Adulterium committit spōsa
per verba de præsenti & à
spōsa accusari potest. P. 1.10.

Adulterij vindictam ex natu-
rali lege videri, tamq; multis
animalibus cōgnitā. P. 1.16.

Adulterium apud omnes fer-
me nationes acerbè vindi-
catum. P. 1.17.

Adulterij rea dotis amissione
semper punitur, aris quo-
que & bonis constante ma-
trimonio lucratis multa-
tur. P. 1.18.

Adulterij iudex quid debeat
in imponenda pœna ob-
seruare. P. 1.20.

Adulter vxoris bona marito
nō dantur si ab ipsa ei obie-
ctum & probatum adulte-
rium fuerit. P. 1.21.

Adulterium lege Iulia à Au-
gusto lata, relegatione pu-
nitum, à alijs Imperatori-
bus deportatione postea &
ultimo supplicio. P. 1.23.

Adulterij crimen mixti fori
est, quæque eius pœnsiure
Pontificio. P. 1.27.

Adulterij pœna iure Regio
partitarii, in monasterium
detrusio, hodie vero adulte-
rij conuicti eorumq; bona
marito traduntur. P. 1.28.

Adulteros, nouus Iustiniani le-
ge, potuit sine distinctione
maritus necare, si ter prius
manuisset, hodie vero iure
regio etiam non monitos.
P. 1.34.

Adulterā filia hodie pater nō
potest occidere licet an-
tiquo iure posset & quare. P.
1.35.

Adul-

I N D E X:

- Adulteros in ipso actu debet occidere maritus, aliter vero inuentos nō potest. P. 1.36.
- Adulterij pœna nouiori regni iure arbitraria est. P. 17.14.
- Afūnitas ex copula etiam illi- cta inter coeuntes & eorū cōsanguineos contrahitur. P. 17.4.
- Affioitas, per spōsalia de prę- senti ante carnalem copulā non contrahitur, & sic nec cum cōsanguinea sponſa incestum committitur nec pœna incestus locum ha- bet. P. 17.7.
- Alcarum appellacione qui lu- di proprie cōprehēdantur. P. 22.4.
- Alexander Seuerus voluit offi- cijs omnibus propriū vestiū genus assignare. P. 13.5.
- Animalia deperdita inueniēs quid facere teneatur. P. 12.9
- Ancillæ cum dominis coeun- tes non vi serui puniebātur & quare. P. 36.7.
- Apostasie definitio & etymo- logia. P. 2.1.
- Apostata est qui cū esset Cbri- stianus ad aliam legem tran- siuit. P. 2.2.
- Apostasie pœna iure civili quæ. P. 2.4.
- Apostasiam qui suaserit qua pœna plectatur. P. 2.5.
- Apostasie pœna iure Regio- quæ & quæ iure Pontificio. P. 2.6.
- Apostasia hæresis species est, vnde de ea nō secundū ciui- les aut regias leges, sed secū- dum Pontificias iudicandū P. 2.7.
- Apostasie cognitionē inquisi- toribus solis cōperere P. 2.8
- Apostatæ hodie si pœniteant pœnas euadunt. P. 2.9.
- Apostatæ bona licet olim ex- tantibus filiis non confiscarentur, hodie tamen confis- cantur. P. 2.10.
- Appellatio quibus casibus ad- sit admittenda. M. vlt.6.
- Assassiniū proprie quid. P. 3.2
- Assassini erant populi quidā ex Syria. P. 3.2.
- Assassinium & assassini vulgo quid sonent. P. 3.3.
- Assassinium tunc proprie dici- tur tantū, cū Christianus est is qui interfectus est. P. 3.4.
- Assassinij pœnæ licet mandan- tibus positz, occisores ta- men ipsos etiam comprehē- dunt. P. 3.5.
- Assassinij in crimine, etiā pu- nitur affectus licet alias esse- tus requiratur. P. 3.6.
- Assassinij pœna quæ iure ciui- li & Regio. P. 3.8.
- Assassinus iure Pontificio ex communicatione, depōsitio- ne, & diffidatione punitur & quid diffidatio sit. P. 3.9
- Assassinos diffidatos propria

I N D E X:

- authoritate, quilibet & si
ne peccato occidere potest
P. 3. 10.
- A. T. istius, vt possit impune
à priuato occidi quid re-
quiratur. P. 3. 13.
- Authentic. sed hodie. C. de
adul. & c. inter opera de
sponsalibus infrascriptus. P.
20. 8.
- Authenticu de mand. tis Prin-
cipum. §. sed neque colla-
tione. 3. declaratur. P. 6. 22
- B.
- B**aldini, Forcaruli & alio-
rū opinio de furtis per
lanam & liciam conceptis,
relata & explosa. P. 12. 15
- Beneficij collatio periuro fa-
cta nulla est ipso iure, quod
tamen iō damnato per sen-
tentiam solum procedit. P.
28. 32.
- Bigamix poena de iure ciuili.
P. 7. 4. & quæ de iure Ponti-
ficio ibidem. nu. 1. & quæ
de iure nostro Hispano. nu-
mero. 60.
- Bigamix poenis non subiacet
quæ per longum tempus,
maritosexpectarūt, & quod
dicatur longum te. opus. P.
7. 10.
- Binis nupias contrahenti, præ-
ter alias poenas eadem sen-
tentiæ crucis signum in fronte
imprimebatur & quare. P.
7. 7.
- Blasphemix crimen grauissi-
mum. P. 4. 1.
- Blasphemia quid P. 4. 3.
- Blasphemia qualiter & qui-
bus verbis committatur. P.
4. 4.
- Blasphemum etiam esse qui
impie & irreligiose de san-
ctis loquitur. P. 4. 5.
- Blasphemes iure diuino lapi-
dari, ciuili ultimo sup. plicio
mañari. P. 4. 6.
- Blasphemi iure Pontificio va-
rie puniri. P. 4. 7.
- Blasphemi iure Hispano va-
rie puniri iussu, & quid ho-
die praxis obseruet. P. 4. 9.
- Blasphemum quilibet non so-
lum accusare verū & in car-
cerem propria authoritate
intrudere potest. P. 4. 10.
- Blasphemiam qui auerit ne-
que denuntiauerit qua po-
na plectatur. P. 4. 11.
- Blasphemiam iracundia non
purgat, efficit tamen ne
inquisitores de blasphemo
cognoscant. P. 4. 12.
- Blasphemans sub conditio-
ne non excusatur. P. 4. 13.
- Blasphemix duplex est: & de
quâ possint inquisitores
cognoscere. P. 4. 14.
- Blasphemix mixti fari est, &
qui propter eam ab ecclesia
suo iudice semel punitus
est

I N D E X . I

posse iterum à se cui acti
puniri. R. 4. 15. 20.

C.

Carcere priuati habens
vel aliqñ in carcerem
sine licentia Principis con
iiciendi, si maiestatis pœ
nā tepetur & quare. P. 8. 1.

Carceris priuati crimen capiti
ra ipsa cōmittitur, neq; in
clusio necessaria est. R. 8. 2.

Carceris priuati reus an sit is;
qui aliam in publicum car
cere n propria auctoritate
conicit. R. 8. 3.

Carceris priuati tenetur credi
tor qui debitorem non fu
gitium sua manu capit &
dimittit. P. 8. 4.

Carceris priuati pœna iure
civili & Pontificio. P. 8. 6.

Carceris priuati quæ pœna iu
re regio statuatur, & quæ
hodie praxi obseruatur. P.
8. 7.

Carcerum effracto es etiam si
absque vi recedant, graui
ter delinquant & mortali
ter peccant. P. 19. 8.

Carcerem si superit is, qui in
iuste detentus, vel iniuste
detentus est non peccat. P.
19. 9.

Cu carcerem sibi occasione
non fugiens qui ibi iniuste
detentus est non peccat. P.
19. 10.

Carcerem effringens iure ciui
li, cap pœna punitur, quæ si
delictum pro quo detineba
tur, probaretur, veniret pun
niendus, secundum aliquo
rum sententiam, P. 19. 11.
contrariam tamen docetur
ibidem num. 12. & declara
tur lex. in eos ff. de custo
dia reorum.

Carcerem effringens vt carce
rati effugiant, quibus pœnis
plectatur. P. 19. 13.

Carcerem rumpens, in foro
conscientiæ ad quid teneat
ur & clericus pro tali deli
cto qualiter sit puniendus.
P. 19. 14.

Carcerum ruptores iure regio
variè puniti, hodie vere in
praxi est vt vel flagello vel
alia simili pœna arbitrio iu
dicis afficiantur. P. 19. 15.

Carcerem fugiens & statim
maioribus se iudicibus præ
sentans nullam pœnam in
currit. P. 19. 16.

Carcerum custodes, ob quo
rum culpam carcerati ausu
gerint quam pœnam patian
tur remissio. P. 19. 17.

Carcer ad custodiam non ad
pœnā inuenitur & qua
lis esse debeat. M. 6. 37.

Carcere in publico nobiles &
illustres contineri etiā pro
gravi delicto non debent.
M. 6. 38.

f 5 Caput

I N D E X . I

- Causa ius naturalē a re dis-
 tincta, declaratur, simulque
 docetur, quomodo iure na-
 turali omnia esse commu-
 nia dicantur. P. 12.4.
 Cadaveri inuisionem irrogari
 posse, & quæ poena irrogans
 teneatur. P. 15.8.
 Caput dilectus & caput ex li-
 teris, de homicidio declaran-
 tur. P. 15.40.
 Caput non impotatur 1. quæ-
 stio. 4. P. 21.21.
 Caput primum 3. dist. latell-
 gitur. P. 28.9.
 Caput finale in fine. 36. q. 1.
 interpretatur. P. 29.5.
 Caput conquesti de senten-
 tiæ excommunicationis decla-
 ratur. P. 30.19.
 Capitalis poena qualiter acci-
 piatur. P. 36.4.
 Caput primum de vsuris ex-
 ponitur. P. fin.9.
 Caput per tuas el primero de
 simonia explicatur. M. 1.7.
 Caput quoniam. 5. illud. De
 iure iurando late exponitur
 M. 4.3.
 Caput quis aliquando vers. itē
 illud de poenitentia dist. 1.
 declaratur & discutitur quā-
 do liceat reo, veritatem iudi-
 ci celare. M. 7.4.
 Captura rei ut fiat an sufficiat
 accusationem intervenisse
 vel quæ alia requirantur.
 M. 6.1.
 Captura in crimine heresis nō
 nisi ex vehementibus indi-
 cijs est facienda & quare.
 M. 6.2.
 Capturā delinquentiā solus
 iudex facere potest vel is cui
 ipse cōmiserit. M. 6.3.
 Caput mandatū in scriptis re-
 digi debet nec sufficit per
 testes probari. M. 6.4.
 Capere in fraganti delicto cri-
 minosum, quilibet officia-
 lis etiam citra mēdatum in-
 ducis potest, & an pars ipsa
 vel alter priuatus. M. 6.5.
 Capere clericum in fraganti, se-
 cularis iudex vel priuatus
 quilibet potest, ita tamen ut
 statim ad suum iudicem re-
 mittatur. M. 6.6.
 Capturam sine debitis requis-
 tis facere volentibus mini-
 stris licite quis resistere po-
 test. M. 6.7.
 Capturam rei iudex vnius ter-
 ritorij, in alio nō facit: imo
 nec iō causis civilibus, alibi
 cōmorantem vocare ad iu-
 diciū potest. M. 6.9.
 Capi quis potest etiam ob deli-
 ctū poena pecuniaria puni-
 dum sed datis fideiussoribus
 relaxari. M. 6.35.
 Captus reus si duriori quā par
 est carcere vel vinculis coer-
 ceatur appellare potest. M.
 6.39.
 Causa faciendi tractatus de
 modo

I N D E X.

- modo procedendi. M. 1.3. -
 Cause quæ ciuiles & quæ cri-
 minales dicantur late tracta-
 tur. M. 1.4.
 Cause criminalis contra cano-
 nicum ob ordines nō suf-
 ceptos intentatæ quis finis
 sit & quis contra eū hoc in
 casu agere possit. M. 1.28.
 Causa criminalis est etiam ho-
 die iure regio vbi pœna fis-
 co applicatur. M. 1.25.
 Causa criminalis, an vero ciui-
 lis sit, vtrū iure regio arbi-
 trio iudicis relinquitur &
 quid iure cōmuni. M. 1.28
 Cæsareo iure quæ requirerētur
 vt concubinatus permittere-
 tur. P. 6.6.
 Cuitates multas, ob rebellio-
 nes & læsæ maiestatis crimi-
 na, morti datas & atro cir-
 cumductas & de huius pœnæ
 forma. P. 21.23.
 Cisbertus Toletauus præsul
 ob læsæ maiestatis crimē se-
 de priuatus. P. 21.25.
 Ciuilis causa est, licet agatur
 de crimine ad priuationē be-
 neficij quando non per ac-
 cusat, sed per inquisit. pro-
 ceditur. M. 1.19.
 Clericus qui habitum clerica-
 lem & tonsuram, dimittit &
 laicorū more viuit, Apostata
 est & multis pœnis punitur.
 P. 2.16.
 Clericus ob assassinii diffidat.
 31
 tus, licet potest à quolibet
 seculari iudice etiam absq;
 degradatione puniri P. 3.12
 Clerici blasphemantes olim de-
 ponebantur, hodie arbitrio
 iudiciali modo puniun-
 tur. P. 4.8.
 Clericus cōcubiniarius 30. pœ-
 nas incurrit. P. 6.13.
 Clericus monialem corrupēs
 quomodo puniatur. P. 5.6.
 Clericos cōcubiniarios peniē-
 di, ordo à Concilio Triden-
 tino præfixus. P. 6.13.
 Clerici falsarij pœna iure re-
 gio. P. 10.10.
 Clericus falsarius, literarū Re-
 gis, verbaliter, Pœnitis ve-
 ro actualiter degradandus est
 & quod duplex degradatio
 est. P. 10.11.
 Clericorum in causis crimina-
 libus, quomodo olim cog-
 noscere debere episcopi.
 P. 10.14.
 Clericum qui se facit comverē
 non sū, grauitèr peniendus,
 præsertim si celebrare ausus
 sit. P. 13.16.
 Clerici hæretici quomodo pun-
 niantur, & à quo tempore be-
 neficijs priuentur. P. 14.34.
 Clericū etiā mortuū percutiēs
 excommunicationem incur-
 rit & quare. P. 15.10.
 Clerici homicidæ quomodo
 puniantur. P. 15.27.
 Clericus homicidæ, an ipso iu-
 re be-

I. N. D. E. X.

- re beneficio priuatur an vero sententia expectanda sit. P. 15. 28.
- Clericus homicida a qua beneficia, acquirere non potest, ante vero acquisita, prius quam in eum feratur sententia licite retinere & redditu tate potest. P. 15. 29.
- Clericus homicida dum suis beneficijs per sententiam non priuatur, eorum fructus suos facit. P. 15. 30.
- Clericus simoniacus ipso iure beneficio priuatur. P. 15. 34.
- Clerici iniuriam faciētes quomodo Pontificio iure puniuntur. P. 16. 16.
- Clerici non sunt cogendi palinodiam canere & quare. P. 16. 7.
- Clericus lese maiestatis reus, an sit seculari brachio relaxandus. P. 21. 26.
- Clericus aleator, quomodo Pontificio iure puniatur. P. 22. 15.
- Clerici petiuri officijs & beneficijs priuatur & an ipso iure, & qui sint huius rei effectus. P. 28. 32.
- Clerici percussor, excommunicatur, & cui sit eius absolutio reservata. P. 30. 6.
- Clerici percussor pecuniaria ultra excommunicationem, pena mulctatur. P. 30. 6.
- Clerici an torqueri possint. P. 30. 26.
- Clerici sodomitici hodie de gradatū eorum seculari relaxantur. P. 33. 10.
- Cludio. S. C. mulieribus que se seruiciūgebāt, obuiam itum & quomodo. P. 36. 3.
- Coniugatus ad solutam accedens, adulterium non committebat. P. 1. 5.
- Consuetudo ne vxor adultera, dotem & alia bona perderet non valeret. P. 1. 19.
- Coitus omnis absque matrimonio prohibetur. P. 6. 1.
- Concubinatus vt vere dicatur, interuenire multa necesse est. P. 6. 31.
- Concubinatus pœna non tenetur qui in eodem lecto deprehendantur, nisi alias de concubinato constiterit. P. 6. 3.
- Concubina proprie quæ dicitur. P. 6. 4.
- Concubinæ in quibus ab vxoribus differrent. P. 6. 5.
- Concubinarum hodie utroque iure prohibetur. P. 6. 7.
- Concubina clerici quomodo iure Pontificio puniatur. P. 6. 8.
- Cōcubinarij omnes, si iter hodie ab episcopo admoniti non paruerint, qualiter puniuntur. P. 6. 9.
- Coniugatus habens concubinam solutam, qua pœna iuratur.

I N D E X I

- re regio afficiatur, & quæ si concubina fuerit conjugata. P. 6. 15.
- Côcubina conjugati, clerici, aut monachi, quæ poena hodie afficiatur. P. 6. 16. & quid si concubina fuerit occulta vel conjugata. n. 17
- Concubinatus inter solutos nullam poenam impositam habet, puniri tamen à iudice solet & quomodo. P. 6. 18. sup. illa. &c.
- Concivium proprie quid significet. P. 16. 3.
- Concilium Trident. sess. 24. c. 4. de reformatione matrimonij declaratur. P. 17. 6.
- Contra naturam peccat qui ad aliquam figuram vel materiam inanimatam coitum habet, quique voluntarie polluitur & an hic ordinariæ poenæ locum habeant. P. 33. 6.
- Conatus regulariter ad poenâ ordinariam non sufficit. P. 33. 12.
- Conatus ad actum exteriorem in crimine sodomiz deductus, ordinaria poena puniatur. P. 33. 13.
- Concil. Trid. sess. 25. ca. 6. de reformat. explicatur dñi iubet ne episcopi sine adiutis in causis criminalibus canonicorum procedant, & disponatur an id locum habeat ubi agitur de priuatione beneficii. M. 1. 9. & congregationis ea in re declaratio. nu. 15. & an illa in pñcto iuris vera sit ibidem. n. 17. cum sequentibus.
- Contumacia & inobedientia crimen est. M. 1. 12.
- Concordia de remittendis reis inter Reges Castellæ & Lusitaniz, & an & qualiter illa hodie seruetur. M. 6. 16.
- Circa ecclesias delinquens non aliter extrahitur, quam si probetur, animo consequendæ immunitatis ibi deliquisse, quod non est necessarium in eo, qui in ecclesia deliquit. M. 6. 24.
- Confessio partis superat omnem aliam probationem. M. 7. 14.
- Confessione rei recepta, quid facere iudex debeat. M. 7. 21.
- Conclusum in causa quando dicatur & quomodo conclusio fiat. M. 9. 1.
- Confessio extrajudicialis, legitimè probata sufficit ad torturam. M. 9. 9.
- Conc. Tri. sess. 24. c. 6. declaratur. P. 29. 25.
- Conc. Trid. sess. 25. ca. 18. explicatur. P. 32. 7.
- Criminosus quando accusare prohibeatur de iure canonico

I N D E X.

- nico & quando de iure ciuil
 h. M. 5. 34.
- Crimina morte extingui qđ
 dicitur, in lege malefactoris
 delicto locum non habere,
 in lege ab heredibus vel
 alijs, mortuo etiam reo bo-
 na per fiscum auferri. P.
 11. 71.
- Criminale iudiciu hodie re-
 gio iure quomodo dicatur.
 M. 1. 21.
- Criminales ciuile quādo di-
 catur iudiciu vbi poenare
 legationis imponitur & de
 varijs relegationis diferen-
 tijs. M. 1. 22.
- Crimina quę occulta & quę
 publica dicantur. M. 3. 5.
- D.
- Annato ad mortem sacra-
 menta omnino dari de-
 bere Pius V. statuit. M.
 vlt. 8.
- Debitor quando seruus credi-
 toris dicatur. M. 6. 30.
- Debitoru caduera a credito-
 ribus pro debitis quam-
 tumuis liquidis, & para-
 tam executionem habenti-
 bus deiciendi non possunt.
 P. 31. 7.
- Debitor ex causa ciuili etiam
 die feriatis capi potest. M.
 6. 27.
- Debitoria hoc regno tradi-
 torum creditoru ei seruist.
 M. 6. 28.
- De crimine si per modum ex-
 ceptionis agatur causa ciu-
 lis est nō criminalis. M. 1.
 18.
- Decoſtores latrones publici
 ceoſentur, & in immunita-
 te gaudeant. M. 6. 22.
- Degradatio verbalis idem
 est quod depositio. P. 10.
 12.
- Degradatio actualis quę. P.
 10. 13.
- Degradatio quot episcopos
 requirat, & quare ac quan-
 do bi debeant intervenire,
 P. 10. 15.
- Delator nemo priuatus iure
 ciuili eſſe poteſt, neque ſi-
 ne ſiſci aduocato aliqua de-
 cunctatio fieri. M. 4. 5.
- Delatoribus olim præmia ſta-
 tuta ab imperatoribus, &
 cur hi curioſi dicerentur &
 ſtationarij. M. 4. 6.
- Delatores à Cōſtantino ſubla-
 ti, ab alijs Imperatoribus
 puniti, & qui hodie de-
 nuntiare poſſint. M. 4. 8.
- Delinquentis caſus, & quomo-
 do ſepulture detur, & quan-
 do ſepelire non liceat. M.
 vlt. 6.
- Delinquentes vbi priuato li-
 cet propria manu capere,
 teneatur ebs intra 24. horas
 iudici tradere. P. 8. 5.

De

I N D E X.

Delinquentis etiam si fateatur se crimen commisisse, non videtur plene de delicto constare. *h. l. 6. in fine.*

Delicta quædam publica; priusquam quædam. *M. 3. 31.*

Delinquens non solum extra hiab ecclesia non potest, verum nec in ea vinculis aut custodiibus destineri vel alimentis priuari. *M. 6. 20.*

Delinquentem si ab ecclesia extrahat iudex ab ecclesiastico punitur & ei licite à clericis aut monachis ne extra hat restituitur. *M. 5. 11.*

Delictum quodcumque, Principi magistratum & parti offensæ lesionem asserre. *P. 11. 2.*

Delinquens in una ecclesia etiam si ad aliam transcat nō gaudet immunitate & huius rei ratio. *M. 6. 17.*

Delinquentes capti si corporaliter sit puniendus nō potest sub fideiussuribus relaxari. *M. 6. 36.*

Denuntiariorum quid sit. *M. 4. 11.*

Denuntiationem de iure canonico solum admonitio, excepto hæresis criminis procedere debet. *M. 4. 2.*

Denuntiatio ab accusatione in quo differat, & an valeat iuramentum, quo maritus se uxorem de adulterio non accusatum promittit.

M. 4. 4.

Denuntiationum praxis quæ hodie & quando ac quomodo prius denuntietur. *M. 4. 9.*

Denuntiare de iure civili de quibuscumque criminibus poterat, & an idem esset iure canonico. *M. 4. 10.*

Denuntiationis effectus quis sit & qualiter iudex post eam procedere debeat. *M. 4. 11.*

Denuntiationi ab officiali factæ credendum est, ut viatori, vel nuntio dicenti se aliquem citasse. *M. 4. 12.*

Denuntiationi officialis, ut credatur, hodie de iure regio testis unus adesse debet. *M. 4. 13.*

Denuntianti ministro sue officiali cur fides detur, & quando nō detur. *M. 4. 14.*

Denuntiator an in eadem causa admittatur testem posita. *M. 4. 15.*

Denuntiantem in testem admittendi communis praxis damnatur. *M. 4. 16.* & quomodo ea defendi possit. numero. 17.

Denuntiantes qui crimina nō probant varijs praxis plebuntur, non tamen talibus & quare. *M. 4. 18.*

Denuntiator si officialis publicus

I N D E X.

- blicas vel fiscalis sit & in probatione deficiat, in expensis olim dānabatur hodie non & quare. *M. 4. 19.*
- Denuntiatio si ab officiali per calumniam fiat in expensis damnatur. *M. 4. 20.*
- Diuortio etiam facto, si maritus fornicetur cogitur iterū vxorem admittere. *P. 1. 9.*
- Dominus seruū, pater filium, maritus vxorem, impune in vincula conijcere possūt *P. 2. 8.*
- Domus sua tutissimum cuiq; refugium est, *P. 19. 1.*
- Dos propter stuprum virginī danda qualiter taxari debeat. *P. 35. 8.*
- Dubius in fide hzeticus quādo dicatur. *P. 14. 14.*

E.

- **E**cclēsiā si petierit reus ab ea extrahi non debet & de immunitate ecclesiārū & eius origine & locis quibus competat. *M. 6. 19.*
- Effractorum crimen graue & qui effractores proprie sint, *P. 19. 2.*
- Effractores qualiter si furandi causa fracturam faciant iute ciuili puniātur. *P. 19. 3.*
- Effrigens non furandi animo sed violandæ castitatis causa domum alienam,

- qualiter puniātur & quid si eū armis infringat. *P. 19. 4.*
- Effractores iure Pōtificio excommunicantur & si clerici sine deponuntur. *P. 19. 5.*
- Effractores paritātū iure verberibus, legibus fori morte plectuntur: si furandi causa fractura fiat, & à domino domus impune occidi possunt & quid hodie iure nouiori. *P. 19. 6.*
- Effractorum pōnz iure regio constitutæ, vt locum habeant quæ sint necessaria, *P. 19. 7.*
- Episcopi & primates captum possunt hodie cum vestibus sepeliri. *P. 31. 17.*
- Episcopo an debeant adiūcti assidere vbi agitur de priuando aliquo canonico nō residente. *M. 1. 16.*
- Executio sententiæ per carnificem fieri debet, & quid si carnifex non reperiatur. *M. vlt. 12.*
- Executio torturæ facta reo consistente adhuc, vt confessio ratificetur, requiritur. *M. 9. 15.*
- Executio sententiæ qualiter fiat. *M. vlt. 7.*
- Executio sententiæ die non nocte & in consueto loco faciendā est, & quando liceat locū ordinariū supplicij mutare. *M. vlt. 11.*

Ex.

I. N. D. E. X.

Expositi infantes, olim susci-
piendum serui efficien-
tibus & quare. P. 9. 4.

Expositi hodie liberi sunt &
ingenui & ad dignitates
possunt admitti. P. 9. 5.

Expulso à loco quæ pœna sit
& an reddat causam crimi-
nalem. M. 1. 23. & 24.

Extraneus cum detestabi-
lis de simonia declaratur.
P. 15. 31. & 32. nom. 17.

F.

Facies hominis dehone-
stata non est. P. 7. 8.

Faminiæ virilem habi-
tum etiam in scenis induentes
sustigari possunt. & ab
episcopis excommunicari.
P. 13. 10.

Faminiæ seruis proprijs iun-
gentes & serui ipsi iure re-
gio comburantur & quid
hæbeat matrimonium con-
trahere. P. 36. 8.

Falsitatis species plures &
quæ earum grauior. P. 10. 1

Falsi crimen vt committatur,
semper dolus exigitur. P.
10. 2.

Falsitatis tenetur qui Ponti-
ficis aut Re. in literis falsis
vitur, etiam si ipse ignoret
& falsi as nemini sit nocua
P. 10. 3.

Falsitatis materiam qui profe-

quantur. P. 10. 4.

Falsi crimen multis modis
committitur & cur eos Au-
thor non referat. P. 10. 5.

Falsi pœna iuxta civilis quæ, &
an ad eos qui literas falsi-
ficauit iudicis falsi facientis exten-
denda. P. 10. 6.

Falsi pœna iure Pontificio in
clericos & in laicos quæ. P.
10. 7.

Falsis literis vtens, licet ipse
non falsauerit, quæ pœna af-
ficiatur. P. 10. 8.

falsarius literarum alicuius iu-
dicis, episcopi vel Archie-
piscopi, quomodo puniatur
P. 10. 9.

Falsificum committere eum
qui cum eo sit Tabellio,
vel nō legitime creatus sit,
instrumenta conficere au-
det. P. 24. 6.

Falsificum in notarijs (quo-
rum tres sunt species) graue
crimen esse & quædam eam
committere dicantur. P. 24. 7.

Falsi reus est Tabellio, qui
signum, in titulo regio Ta-
bellionatus appositum, mu-
tat; & an tunc ordinariæ pœ-
na falsi tenetur. P. 24. 8.

Falsi notarij quæ sit pœna de
iure civilis. P. 24. 10.

Falsi damnatos licet non pos-
sit noua instrumenta confi-
cere, ea tamen de quibus an-
tea fuerat rogatus, recte per-
ficere;

I N D E X.

- fict. P. 24. 11.
 Falsum immunitatis instru-
 mentum conficiens nota-
 rius crematus est. P. 24. 12.
 Falsarij poenae iure canonico.
 P. 24. 13.
 Falsi crimen iure regio quali-
 ter puniatur. P. 24. 14.
 Fama publica indicium pra-
 stat ad torturam, & qualis
 fama esse debeat. M. 9. 8.
 Famofus libellus quando di-
 catur. P. 16. 28.
 Famofus libelli poena iure anti-
 quo. P. 16. 29.
 Famofus libelli poena iure Pon-
 tificio. P. 16. 30.
 Famofus libelli poena iure re-
 gis. P. 16. 31.
 Famofum libellum scribens
 non excusatur etiam si con-
 tentus in libello vera esse pro-
 bauerit. P. 16. 32.
 Famofus libelli tenetur qui ver-
 sus in alterius infamiam ca-
 nit, aut componit, & qui pi-
 ctura ei dedecus irrogat. P.
 16. 33.
 Famofus libelli tenetur qui li-
 bellum innocentum statim no-
 rampit. P. 16. 34.
 Filij minores haereticorum,
 cum inquisitorum nuttari &
 educari debent. P. 14. 29.
 Filij iam susceptis, aut con-
 ceptis, tempore quo pater,
 in laesae maiestatis divinae vel
 humanae crimen incidit, an
 aliqua poena irrogetur. P.
 24. 17.
 Filij etiam naturalibus pater-
 cum laesae maiestatis crimen
 nocere, item & emancipatis
 licet Accursius dissentiat. P.
 24. 18.
 Filia, cuius pater laesae maiesta-
 tis reus fuit ex eius bonis
 dotari debet. P. 21. 20.
 Filij clerici an priuentur be-
 neficijs propter paternum
 crimen, & intellectus tex-
 tus in, ca. non imputatur. 1.
 quæst. 4. P. 21. 21.
 Fisco applicatur domus ubi,
 moneta, falsa conficitur,
 etiam si aliena sit, licet domi-
 nus ignoret, si tamen pro
 pinquo sit. P. 11. 8.
 Forti vel styli leges quâdo ob-
 feruentur. P. 24. 15.
 Fuga an & quando sit indi-
 cium legitimum ad torturâ,
 M. 9. 7.
 Funeralia sacra olim nouem
 diebus durabant & qualiter
 fierent. P. 31. 8.
 Fur cuius furto, pax aut tre-
 gua violata est etiam prop-
 ter minimum furtum suspê-
 ditur. P. 12. 21.
 Fur an pro furto vno, quod
 magnum sit, possit suspen-
 di. P. 14. 24.
 Furæ poenae de formis est. P.
 21. 29.
 Furcs lege 12. tab. quomodo
 an-

I N D E X

Animaduērsū. P. 12. 13.

Fures hodie non pœna qua-
drupli vt ante, sed corporali
ter erberio indicis ponun-
tur. P. 12. 19.

Fures pœna mortis regulari-
ter non sunt afflictiendi. P.
12. 20.

Fures famosi id est qui consue-
tudinem furaodi (quæ ex
tribus furcis probatur) ha-
bent , suspendi solent. P.
12. 23.

Fures iure Pontificio quomo-
do plectuntur. P. 12. 24.

Furtum apud Egyptios & La-
cedæmonios licitū erat. P.
12. 1.

Furtum dicina & naturali le-
ge prohibitum est , quic-
quid Alciurus contrarium
tentauerit. P. 12. 2.

Furtum eo quod aliquibus or-
tationibus probaretur , non
tamen ideo definitesse iu-
ri naturali contrarium. P.
12. 3.

Furtum iure naturali recte po-
nit prohiberi , cum in re-
bus tantum mobilibus cō-
mitatur, & illæ eo iure nō
essent communes. P. 12.

5.

Furti definitio. P. 12. 6.

Furtum committit qui rem ab
alio deperditam , sibi reti-
net neque dominum querit
P. 12. 7.

Furtum recte definiti contrā
actionem rei alienæ ini-
to domino , quamvis Al-
ciurus contra opinetur. P.
12. 10.

Furtorum duo genera, mani-
festum & occultum manifestum
& de vi recte. P. 12. 12.

Furti per lancem & licitum
concepta vt manifesta ple-
debantur, & quæ hæc ef-
fent. P. 12. 14.

Furti concepta & oblata quæ
dicantur. P. 12. 17.

Furtum manifestum cur acer-
bius quam non manifestum
punitum. P. 12. 17.

Furti pœna quæ nouiori iure
civili. P. 12. 18.

Furtum magnum quod dica-
tur iudicis arbitrio relinqui
iur. P. 12. 19.

Furtum etiam primum in cu-
ria regis commissum, mor-
tis pœna muldatur de iure
regio, licet hodie rigor hic
nouis pragmaticis tempe-
retur. P. 12. 28.

Furtum pœna iure regio, parti-
tarum & nouiori. P. 12. 27.

H.

H Abitu & vestitu, Roma-
ni dignitates fecerne-
bant. indeque apud eoi-
ves in multiplici differen-
tia. P. 13. 1.

g 2

Habi-

I N D E X.

Habitum alienum, usurpans,
grauiter delinquit & quare.

P. 13. 8.

Habitum alterius, ioci volup-
tatis ve causa sumens potest
puniri. P. 13. 9.

Habitum alterius, fraudis &
deceptionis causa sumens
grauiter puniri debet. P.
13. 15.

Habitum alterius, opprobrij
aut contemptus causa usur-
pantes grauiter puniuntur.
P. 13. 20.

Hæresis apud bonos auctores
pro secta vel opinione. P.
14. 2.

Hæresis & hæretici definitio.
P. 14. 3.

Hæresis non probatur ex eo
quod quis Dei aut sancto-
rum imagines, sigellauit
vel sanctam Eucharis-
tiam conculcauerit. P. 14.
10.

Hæresim pertinaciter defen-
dere quis dicatur. P. 14.
13.

Hæresis crimen licet aliquan-
do secularibus legibus pun-
nitur, meretur tamen eccle-
siasticum esse. P. 14. 16.

Hæresis de criminis qui olim
& qui hodie cognoscant.
P. 14. 17.

Hæreticus ab hæresi dictus &
hæresis vnde. P. 14. 18.

Hæreticus non est, qui mun-

quam baptismum suscepit
& si male de fide sentiat. P.
14. 4.

Hæreticus potest esse non ba-
ptizatus, si se baptizatum
putabat & quare. P. 14. 5.

Hæretici cur semper ab ec-
clesia penis affecti. P. 14.
7.

Hæreticos non esse ad fidem
cogendos damna opinio
est. P. 14. 8.

Hæreticus ut quis dici possit,
quid requiratur. P. 14. 9.

Hæreticus an sit, & ut talis
punendus qui mortis, vel
tormentorum metu, ali-
quem fidei articulum ne-
gauerit. P. 14. 11.

Hæreticus ut quis dici possit
& ut talis puniri, requiri-
tur, ut errorem pertinaci-
ter defendat. P. 14. 12.

Hæreticus non peritior,
quatenus corporali poena
liberetur, spiritualem ta-
men incurrit & hæresim
abiurare cogitur. P. 14.
15.

Hæretici iure civili grauissi-
me puniuntur & quomo-
do. P. 14. 21.

Hæretici iure canonico qua-
liter puniuntur. P. 14. 22.

Hæreticus occultus & mani-
festus, à quibus absoluen-
dus & quis manifestus di-
catur. P. 14. 23.

Hæ-

I N D E X . I

Hæretici quantumvis occul-
runt & eorum fautores
excommunicationem in-
currunt. P. 14.24.

Hæretici, eorumq; filij, vsq;
ad secundum gradum infam-
es efficiuntur & ad offi-
cia aut beneficia nō admit-
tuntur. P. 14.26.

Hæreticorum filij, iunc infam-
es sunt, cum patres in hæ-
resi perduraverint, secus si re-
conciliati fuerint, vel ut re-
lapsi seculari curiæ relaxa-
ti. P. 14.27.

Hæreticorum bona confiscan-
tur & alienata post delictū
vindicanur, & legitimæ li-
berorum ratio oon habet-
tur. P. 14.28.

Hæreticorum bona, neque ip-
si afferre tenentur, neque à
fisco capi possunt ante sen-
tentiam declaratoriam. P.
14.30.

Hæreticorum bona quomo-
do applicanda. P. 14.31.

Hæretici omni debito priuan-
tur & ecclesiastica immuni-
tate non gaudent. P. 14.32.

Hæretici iudici seculari ut ab
eo puniantur tradi debent,
& quod is teneatur statim
sententiam imponere, ne-
que processum petere pos-
sit. P. 14.33.

Hæretici, quos cito erroris
pœnitet, curiæ seculari re-

laxandi non sunt & qui de-
cantur cito pœnitere. P.
14.35.

Hæretici cito conuersi licet
non relaxentur, alias tamen
pœnas incurrunt & quæ il-
læ sint. P. 14.36.

Hæretici pertinaces tantum,
vel relapsi curiæ seculari
traduntur & qui petinaces
dicuntur. P. 14.39.

Hæretici, relapsi qui dicuntur
& differentia inter eos qui
de leui, & qui de vehementi
suspicionem abiurarūt. P. 14.
40.

Hæreticorum pœna iure re-
gio. P. 14.41.

Hæretici vsque ad mortem
proterui & pertinaces, viui
cōburuntur, qui vero etiā
in ipso mortis tempore re-
siperint, prius suffocantur
P. 14.42.

Hæreticos iuste ignis pœna
damnari, quicquid Zasius
contra opinetur & unde
hæc pœna originem trahat
P. 14.43.

Hæreticorum in bonis con-
fiscandis non Regis, sed ta-
nonicæ leges obseruantur.
P. 14.44.

Hæres defuncti necem nō vin-
dicans hæreditatem acqui-
rere non potest. P. 14.32.

Heraclij Historia refertur. P.
15.9.

6 3 Hære-

I N D E X.

- Homicij præstandi forma & an in eo aliquid Deo vel per Deū iuretur.** P. 18. 35.
- Homicidij crimen unde originem trahat, & quare paſtorum crimen dicatur in.** I. ſiquis homicidij Co. de ac. cuſt. P. 15. 1.
- Homicidium grauius eſt cæteris criminibus & quare.** P. 15. 2.
- Homicidij definitio.** P. 15. 3.
- Homicidij reus eſt qui factum animatum aut abortionis poculo, aut iſtu interficit & quid ſi nondum animatus ſit.** P. 15. 4.
- Homicida non eſt vel irregulæris, qui mortui iam hominis caput vel aliud membrum abſcindit.** P. 15. 7.
- Homicidij tenetur qui cū telo, animo aliū occidendi ambulat, qui tamen irregulæris non efficitur.** P. 15. 11.
- Homicidij iam hodie non tenetur, qui cum telo animo alium occidendi, incedit.** P. 15. 12.
- Homicidium in tres ſpecies diuiditur, uoluntarium, caſuale & neceſſarium.** P. 15. 13.
- Homicida uoluntarius dicitur qui hominem occidit, cum tantum uulnere uoluerit.** P. 15. 15.
- Homicidium caſuale quod.** P. 15. 16.
- Homicidium neceſſarium eſt, cum quis ſe & ſua defendendo, alium occidit, quod naturali iure permittitur.** P. 15. 17.
- Homicida nullo paſto, occiſo vel eius hæredi ſuccedere poſſit, imo neque nepos ex filio occiſore.** P. 15. 18.
- Homicida ad medicinas in mortui curatione factas, & ad mortui operas & denique ad vniuerſum damnū quod vxori aut liberis ex morte prouenerit, condemnatur, & quomodo computatio facienda ſit.** P. 15. 21.
- Homicida etiam ſi capite puniatur & cum parte tranſactionem fecerit ad operas occiſi tenetur.** P. 15. 22.
- Homicida omni iure tenetur pœna mortis, quod hodie ſine diſtinctione perſonarum procedit.** P. 15. 23.
- Homicidæ iure Poenificio qua pœna afficiantur.** P. 15. 25.
- Homicidiū iure regio Quingtorū ſolidorū pœna uideatur, & de ſolidi valore & huius pœnæ praxi.** P. 15. 35.
- Homicidij pœna etiam contra nobiles hodie iure Regio mors eſt.** P. 15. 37.
- Homicidium ſi caſu fiat, iuris pœnæ**

I N D E X

- P**œna locum non habent.
P. 15.39.
- Homicidium** in duto semper dolo & voluntate commissum censetur. P. 15.40.
- Homicidium** lata culpa factū qualiter puniatur. P. 15.41.
- Homicidium** leui culpa factū quando dicatur & quæ sit eius pœna. P. 15.42.
- Homicidium** nulla culpa factū, nulla pœna puniatur. P. 15.43.
- Homicidium** casu faciens cū daret operam rei illicitæ, qua pœna teneatur. P. 15.44.
- Homicidium** si sit occultum & clericus timet suspensionem, si se à celebrando abstinere, an & quomodo possit celebrare. P. 15.46.
- Homicidij** pœna in necessario locum non habent & qualiter liceat se defendere. P. 15.50.
- Homicidij** pœna an teneatur qui in se defendendo modum excessit, & quando quis modum excedere dicatur. P. 15.51.
- Homicidij** pœna non teneatur, qui aggressorem occidit, quomodo mortē fugiendo eundem posset, irregularis tamen fit. P. 15.54.
- Homicidium** proditorie factū grauius esse, & quando proditorie fieri dicatur. P. 25.1.
- Homicidium** proditorie factū graue crimē censeri & qualiter puniatur iure civili. P. 35.5.
- Homicidæ** proditorij pœna iure Pontificio. P. 25.6.
- Homicidæ** proditorij iure regio qualiter puniantur. P. 25.7.
- I.
- I**mmunitate nō gaudet qui in ecclesia vel ei conscripto loco delinquit & quare. M. 6.23.
- Immunitate** an gaudeat debitor ex causa civili. M. 6.26.
- Immunitate** ecclesiastica qui non gaudeant. M. 6.33.
- Immunitate** non gaudentes, quomodo debeant ab ecclesia extrahi. M. 6.34.
- Incestus** unde dicatur. P. 17.1.
- Incestus** appellatio ad quam coniunctionem proprie feratur. P. 17.2.
- Incestus** inter ascendentes & descendentes in infinitum inter collateralēs vsque ad quartum gradum committitur. P. 17.3.
- Incestum** committit qui concubum consanguineum eius, quam antea fuerat fornicatus intra quartum gradū, & quid hodie post Concilium Tridentinum. P. 17.5.
- Incestus** crimen adulterio grauius est & licet apud multas nationes fuerit impunitum

I N D E X.

- tum iure tamen communi adulterij pœnis subiacet. P. 17.9.
- Incestus sub figura matrimonij cõmissus, quibus pœnis puniatur. P. 17.1.
- Incestus pœnæ iure Pontificio. P. 17.11.
- Incestus nuptias scienter contrahentes excommunicati sunt, & hodie post Concilium Tridentinum separandi & quid in ignorantibus. P. 17.12.
- Incestus sub figura matrimonij cõmissi & sine figura pœnæ iure regio. P. 17.13.
- Incestus qualiter hodie in nobilibus & plebeijs, & qualiter in eis qui sorores, matres aut filias cognouerunt, plecti solet. P. 17.15.
- Incestus pœnæ in ignorantibus consanguinitatem vel affinitatem, locum non habent, & lata etiam culpa excusat. P. 17.16.
- Incestus crimen non facile neque ex ordinarijs copulæ præsumptionibus probatur & ideo index hac in re arbitrium interponet. P. 17.17.
- Incendia vi viui maxime periculosa qualiter veteres arce-re curarent. P. 18.1.
- Incendiariorum malitia pessima & horrenda appellatur. P. 18.2.
- Incendij sedandi causa potest iuste vicinus, vicini ædes ad quas ignis peruenit demoliri, & vniuersa vicinia ad refarciendũ damnum teneretur. P. 18.3.
- Incendia omnia etiã leui culpa exorta punienda sunt. P. 18.4.
- Incendiũ quando & quo respectu dicatur casu sortuito contingere. P. 18.5.
- Incendij de causa eũ non constat contra domum habitantes præsumitur & an hi ad damni emendationem vicinis teneantur. P. 18.6.
- Incendij ex leuissima culpa exorta damnus nemo refarcire teneretur. P. 18.7.
- Incendio si res deposita, locata, vel pignori data, pereat: domini periculo perit, secus in commodata & quare. P. 18.8.
- Incendium si leui conductoris culpa in domo locata contingat, ad quid teneatur conductor. P. 18.9.
- Incendium lata culpa interueniente datum, quomodo plectatur, & quid dicatur lata culpa. P. 18.10.
- Incendij damnum & æstimatio quomodo probetur. P. 18.11.
- Incendium lata culpa datum, non

I N D E X . I

- non solum ciuilitcr, sed. & criminaliter arbitrio iudicis puniri potest. P. 18. 12.
- Incendiu dolo malo & data opera committens, iure ciuili ultra damni aestimacionem capitali poena mulatur.** P. 18. 13.
- Incendarius lege Cornelia capitaliter puniebatur, lege tabularum, uiuus comburi iubebatur, ex qua differentia plures leges intelliguntur.** P. 18. 14.
- Incendiariorum poenae iure Pontificio** P. 18. 15.
- Incendiarijs clericis certa poena iure Pontificio posita non est, quia amen affici debet dicit Author.** P. 18. 16.
- Incendiarij iure Regio bodie absque vlla personarum distinctione, morte damnandi sunt, neque eis ecclesiae immunitas prodest.** P. 18. 17.
- Indicia legitima quae dicantur iudicis arbitrio relinquuntur.** M. 9. 5.
- Indicium legitimum ad torturam rei praestat testis unus de visu deponens.** M. 9. 6.
- In ius ne possint vocari, qui iusta mortuis faciunt, intra quod tempus & personas bodie accipi debeat.** P. 21. 9.
- Iniuriae verbum quid significet.** P. 16. 1.
- Iniuria specialiter pro contumelia sumitur, eaque tribus modis irrogatur.** P. 16. 2.
- Iniuria quidam quis alteri verbis fecisse dicatur.** P. 16. 4.
- Iniuriarum tenetur qui conuictum animo iniuriandi virum bonum appellauerit.** P. 16. 5.
- Iniuria ex animo atque affectu facientis consistit.** P. 16. 6.
- Iniuriosa verba, qui alteri dixit, animo iniuriandi dixisse praesumitur, nisi contrarium probetur, secus in verbis, quae de sui natura iniuriosa non sunt.** P. 16. 7.
- Iniuriatum an teneatur qui aliqua crimina in iudicio contra testes sibi aduersarios obiecerit, si ea non probet.** P. 16. 8.
- Iniuriatum an teneatur qui protestatur se animum iniuriandi non habere, veluti si dicat, mentiris saluo bono re tuo.** P. 16. 9.
- Iniuriam alteri dicens, a quo alia iniuria fuerat prouocatus, an & quando iniuriatum teneatur.** P. 16. 10.
- Iniuriam alteri facientes qualiter ex legibus 12. tabu. puniuntur.** P. 16. 11.
- Iniuriatum poena nouiori iu-**

I N D E X . I

- re arbitraria facta est. P. 16. 12.
- Iniuriosos; infames efficiuntur & hoc in quolibet iniuriis procedit. P. 16. 13.
- Iniuriam olim qui dicebant se non fecisse, abiurare tenebantur, vel eam cui fecerant iniuria indignum esse. P. 16. 14.
- Iniuriæ verbalis pœna, etiam hodie iure regio arbitraria est, & quid si iniuria fuerit ex illis, quas dicimus (*de las cinco palabras*) P. 16. 18.
- Iniuriarum pœna quis non tenetur, si convicium quod alteri obiecerit verum sit & quando hoc procedat. P. 16. 24.
- Iniuria absenti quoque fieri potest, & quando absens iniuriarum agere possit. P. 16. 25.
- Iniuria una sapiens in eadem rixa repetita vnam tantum pœnam meretur & quid si plures iniuriæ & diversæ dixerint. P. 16. 26.
- Iniuria scripto quod modis fieri possit. P. 16. 28.
- Inquirere quid sit, & quid in criminibus per inquisitionem procedere. M. 3. 1.
- Inquisitionis duæ sunt species, specialis & generalis & de utraque tractat auctor. M. 3. 2.
- Inquisitio generalis ut fiat, an fama vel aliqua præsumptio de iure canonico requiratur & quid de iure civili. M. 3. 3.
- Inquisitionem generalem faciens, index de occultis criminibus testes interrogare non potest, & si fecerit, testes ad dicendam veritatem non teneantur. M. 3. 4.
- Inquisitione generali siue speciali facta a iudice, si constet aliquem offensum, cui accusandi lus sit, quid faciedum. M. 3. 8.
- Inquisitores hæreticæ prauitatis quando in Hispania & à quibus instituti. P. 14. 18.
- Inquisitoris iurisdictio episcopi potest iurisditioni nihil derogat, & quomodo hodie ab utrisque contra hæreticos procedatur. P. 14. 19.
- Inquisitio hodie in quolibet delicto, etiam ubi accusator est, potest à iudice fieri. M. 3. 9.
- Instrumentis Tabellionis magnam fidem dari, & quomodo ea fides possit tolli. P. 24. 5.
- Inquisitores siue diocesano & contra quid possint, vel sine alijs contra hæreticos facere, & quid non possint. P. 14. 20.
- Irregularitas tam ex casuali quam

IN DECE XI

- quam ex voluntario homicidio incurritur, licet in modo dispensandi differant. P. 15. 45.
- Irregularitas non incurritur ex homicidio casuali in quo leuissima tantum culpa interuenit. P. 15. 47.
- Irregularitas ut contrahatur ex homicidio mere casuali an sit habenda differentia actus liciti vel illiciti, cui occidens operam dabit. P. 15. 48.
- Irregularis non est qui alium ad sui defensionem occidit. P. 15. 52.
- Iudex, qui alterum appellat ad palinodiam canere debet. P. 16. 23.
- Iudex pro verbali iniuria non nisi ad accusationem partis procedere potest. P. 16. 27.
- Iudex ecclesie immunitatem violans hodie arbitrariè puniatur. P. 30. 1. & aliquando publica penitentia ei indicitur & de eius forma, ubi dem. 13.
- Iudicis officio incambit delinquentes punire. M. 1. 1.
- Iudices in criminalibus causis, vel ad partium petitionem vel ex officio procedunt. M. 2. 1.
- Iudices sub gravi poena tenentur ad puniendum delictorum procedere. M. 2. 3.
- Iudici priusquam contra reum delatum procedat, quæ debeant constare. M. 2. 4.
- Iudex in epam inquisitionem faciens, qualiter puniatur. M. 4. 7.
- Iudici vel eius ministris ne capiatur resistens offendi, & si aliter capi non possit, necesse est potest. M. 6. 8.
- Iudex requisitus per litteras alterius an possit vel summarie de rei petiti delicto cognoscere. M. 6. 12.
- Iudex requisitus, delinquentem remittere ad propriam iudicem debet & quorum expensis remissio fiat. M. 6. 13.
- Iudex non exequens litteras requisitorias, ut puniatur & quomodo ad eas exequendas sit compellendus. M. 6. 14.
- Iudex à remissione facienda quibus ex causis excusetur. M. 6. 17.
- Iudex reo captò quid debeat facere. M. 7. 1.
- Iudex quam citius possit, debet confessionem à reo exigere & iuramentum de veritate dicenda recipere. M. 7. 2.
- Iudex an tentatur copiam indiciorum reo facere. M. 7. 6.
- Iudex qualiter à reo debeat sumere iuramentum. M. 7. 9.
- Iudex quæ debeat reum interrogare. M. 7. 12.

Iudex

L N D E X.

Iudex post confessionem in causa ad sententiam procedit, quæ tamen vis diligenter inspecto processu nulla est. *M. 9. 2.*

Iudex qualiter torture sententiam exequi debeat. *M. 9. 11. 2.*

Iudex dum parat torquere reum protestari solet de eius morte vel membrorum ruptura & an hæc protestatio sit alicujus momenti. *M. 9. 11.*

Iudex in tortura rei ne eius negatione iudicis & probatio nec pliantur, protestatur, & quare. *M. 9. 11.*

Iudex ecclesiasticus recte potest in concubinos procedere. *P. 6. 10.*

Iuramentum ut licitum sit, quæ debeat habere, *P. 28. 1.*

Iuramentum si extra iudicium temere vel indiscrete fiat, an possit & quo respectu percurium dici. *P. 28. 1.*

Iuris iurandi apud Romanos variz formula & quæ præcipua & frequentior. *P. 28. 4.*

Iuris prudentiæ finis est ciues bonos efficere. *P. in proximo num. 1.*

Iusta & funera mortuis facientes in ius vocari non posse. *P. 31. 6.* & cur funeralia, sacrificia iusta dicantur ibid. num. 7.

Iustinianus novam poenam adulterij indixit, & quæ ei fuerit. *P. 1. 14.*

Iuramentum intelligendū esse secundum mentem eius, cui iuratur quando verum sit. *M. 3. 3.*

L.

Latro famosus etiam pro minimo furto suspēditur & quis famosus latro dicatur. *P. 12. 21.*

Latro clauus senatoribus datur & cuius formæ esset. *P. 13. 2.*

Latus vulgo (*masseur*) videntes, qualiter plectantur. *P. 13. 11.*

Lexomia apud Romanos quid. *P. 22. 14.*

Lamæ pertinaces ut hæretici concremantur. *P. 34. 4.*

Lex maiestatis crimen propriè quod dicatur. *P. 21. 2.*

Lex maiestatis crimen ut dicatur necesse est quod in personam Principis tamquàm Principis, non tamquam privati personam dirigatur. *P. 21. 3.*

Lex maiestatis reus est qui regios consiliarios offendit, item & is qui aliquid in Pontificem, vel in Cardinales molitur. *P. 21. 4.*

Lex maiestatis crimine ut quis teneatur debet esse, eius sub-

I N D E X . I

- subditus in quem crimen dirigetur. P. 21. 5.
- Læſæ maiestatis** tenentur etiā, clerici, qui cōtra temporalem Principem aliquid moliantur licet multi dissentiant. P. 21. 6.
- Læſæ maiestatis** crimen in clericis à iudicibus ecclesiasticis puniri, licet aliquando secus sit factum. P. 21. 7.
- Læſæ maiestatis** tenetur qui sciens machinationem in Principem fieri, eam non reuelat, & an etiam machinationem reuelare teneatur, quam ipse probare non potest. P. 21. 8.
- Læſæ maiestatis** crimen quod machinabatur, non reuelans: ut puniatur. P. 21. 9.
- Læſæ maiestatis** priuatione omnium bonorum delinquentis à die commissi criminis vindicatur, nihilque ex eo die alienatum aut venditum tenere. P. 21. 10. imo & fructus publicari ibidem. nu. 12.
- Læſæ maiestatis** reus si filius familias sit viuentis adhuc patris, legitima ei comp. tituta non publicatur. P. 21. 14.
- Læſæ maiestatis** reus futura boni non perdit, sed presentia. P. 21. 13.
- Læſæ maiestatis** rei vsque ad sententiam declaratoria bona retinere possunt. P. 21. 15.
- Læſæ maiestatis** ultio etiam in filios delinquentis pertingit & iuste quidquid mulcti diaerint. P. 21. 16.
- Læſæ maiestatis** crimen non solum si à patre, verū etiam si à matre committatur filijs pradiudicat. P. 21. 19.
- Læſæ maiestatis** rei morte afficiuntur & qualiter hodie eis imponatur. P. 21. 22.
- Læſæ maiestatis** rei iure Pontificio excommunicati, clerici, degradati sunt, & de qua degradatione accipi debeat. tex. in. c. si quis laicus. 22. q. 5. P. 21. 24.
- Læſæ maiestatis** vindicta iure regio quæ sit iam in cōmittentes, quam in eorū filios. P. 21. 27.
- Læſæ maiestatis** rei morte denantur & quomodo est in nobilibus & ignobilibus practicanda. P. 21. 28.
- Læſæ maiestatis** rei, domus dirui debet, & salsaspergi. P. 21. 30.
- Legē** Iuliam adulterij accusationem maritis solum non etiam vxoribus datā. P. 1. 6.
- Legē** prohibente aliquid acquirere, fructus suos non facit. P. 15. 33.
- Leges** vbi varias apponunt in vno delicto, potestas, arbitrio iudicis, quam penam relinquitur. P. 21. 2. p. 2.

I N D E X.

- Lex, Diuus D. ad legem Pom-
peiam de parricidijs declara-
tur. P. 27. 9.
- Lex pœnalis ad pœnam in ani-
mæ foro absq. sententiam
non obligat. P. 32. 20.
- Lex. 1. de extraordinarijs cri-
minibus declaratur, remis-
sive. P. 1. 26.
- Lex codicillis. §. matre de le-
gatis. 2. vero sensu explica-
tur. P. 1. 3.
- Lex. 2. Tauri & lex. 2. titu.
15. lib. 6. ordinamenti expo-
nuntur. P. 1. 13.
- Lex si vxor. 13. §. diui & §. si
minor. D. de adulter. & lex
si proponitur. 7. C. cod. de-
clarantur. P. 1. 14.
- Lex Iulia mortis pœnam adul-
teris non inflixit. P. 1. 25.
- Lex Iulia à Diuo Augusto la-
ta, occidendi adulteros pote-
statem maritis dedit, patri-
bus dedit. P. 1. 33.
- Lex. 30. Tauri personas & iu-
dices ecclesiasticos non li-
gat. P. 1. 30.
- Lex. 2. Cod. de falsa moneta &
lex. 1. eiusdem utu. cõcilian-
tur. P. 1. 6.
- Lex inter omnes. §. recte. D.
de furtis intelligitur. P. 12.
11.
- Lex Diuus de extraordinarijs
criminibus & lex si mulie-
rem de fideiur. cum lege
sed si quid. §. qui abortionis
& lege Cicero D. de pœnis
concordantur. P. 15. 5.
- Lex. 1. Cod. de his quibus vt
indignis. & extrauagos cũ
detestabile de simonia ex-
plicatur. P. 15. 31.
- Lex, lex Cornelia. §. hac lege
D. de iniurijs declaratur. P.
16. 15.
- Lex in eos D. de custodia reo-
rum declaratur. P. 19. 12.
- Lex. 8. & 9. titu. 7. lib. 8. reco-
pilat. declarantur. P. 22. 7.
- Lex. 2. C. de rebus creditis. &
Iureiuratio explicatur. P.
28. 11.
- Lex si duo patroni. §. fin. D.
de iureiuratio declaratur.
P. 28. 15. & 25.
- Lex finalis. D. de crimine stel-
lionatus declaratur. P. 28.
19.
- Lex si quis maior. C. de transa-
ctio. & lex Lucius D. de his
qui notantur infamia quo-
modo accipiuntur. P. 28. 31.
- Lex. 16. titu. 11. par. 3. declara-
tur. P. 28. 36.
- Lex. 1. titu. 10. lib. 4. fori. &
lex si quis non dicam rapere
C. de episco. & cler. explicatur.
P. 9. 19.
- Lex Diui D. ad legem Iuliam
peculatus explicatur. P. 30.
15.
- Lex. 4. §. mandatis & lex sacri
legij. 6. D. ad legem Iuliam
peculatus explicatur. P. 31. 17.

Lex

I. N. D. E X.

Lex cum vir. C. ad legem Iuliam de adulterijs vere exponitur. P. 33. 8.

Lex Agraria de termino moto declaratur. M. 1. 5.

Lex Caius Scius. 22. D. ad Sylanianum declaratur. M. 1. 6.

Lex. 16. titu. 18. lib. 4. recopil. exponitur. M. 1. 26. & lex. 8. eod. titu. & lib. num. sequenti.

Lex rescripto. §. si quis accusatorem D. de muner. & honor. declaratur, & quando quis sine accusatore damniari possit. M. 3. 7.

Lex neq; supina; D. de iuris & fac.igno. Rubrica de curiosis & stationarijs & lex. 1. §. si. D. de officio praefecti urbi; declarantur. M. 4. 7.

Lex qui extra. §. qui vocantur. D. ad legem Iuliam de vi explicatur. M. 5. 43.

Lex. 2. C. de abolitionibus declaratur. M. 5. 46.

Lex. 1. in fine D. ad legem Pompeiam de parricidijs intelligitur. P. 26. 4.

Lex. 13. titu. 1. lib. 1. recop. declaratur. M. 6. 31.

Lenocinium unde dictum & quibus modis committitur. P. 20. 1.

Lenocinium committit matris qui uxoris adulterio cōsensit & quando cōsensire dicitur. P. 20. 2.

tur. P. 20. 2.

Lenocinium longe gravius est crimen, quam adulteriū. P. 20. 3.

Lenocinium etiam committunt, qui quæve feminas ad fornicandum cum alijs alliciunt. P. 20. 14.

Lenocinij an & quādo tenentur, qui domum suam gratis alicui ad rem cum femina habendum concedit. P. 20. 15. & quid in eo qui ad hoc domum locat num. seq.

Lenæ dicuntur matres quæ accepta pecunia filios fornicandas tradunt, imo & si nihil accipiunt, & qui penitent. P. 20. 17.

Lenones (quos *elechantes* dicimus) qualiter perfecti vel non perfecti flagitio puniuntur & Constantini seueria in eos an. maduersio. P. 20. 18.

Lenones iure nostro regio seuerè blit varietque puniuntur & quid hodie praxi obseruet. P. 20. 19.

Lenorum opera viuentes iudicis etiam arbitrio puniuntur. P. 20. 20.

Lenones eos quinque dici qui ex feminis, quas prostitutas habent, quæritum faciunt. P. 20. 21. & corruptor hære communi & regio ibidè num. 23.

Lenones, sunt etia; quædam occa
sione

I. N. D. I. E. X.

- flone alicuiusartis vel officij fæ minas domi retinent fe pafsim proflitantes. P. 20.22.
- Liberorum** procreatio iuris naturalis efl. P. 33.1.
- Liberos** à parentibus alii naturalis ratio fufdet. P. 9.1.
- Liberos** à fe projicere vel exponere parentibus non licet. P. 9.2.
- Limites** agris apponi qua de caufa introduflum. P. 23.1.
- Limites** fue in terminos mouens, occultans, vel tollens grauiter delinquit & feuerè puniri debet. P. 23.3.
- Limitum** motus qualiter Romuli & Numæ legibus plexius. P. 23.4. & qualiter fequentium Imperatorum noueris fequen.
- Limites** tollens vel lapides fuertur, qua pœna afciatur & quid fi mouerit ut fui agri fines extendat. P. 23.6.
- Limites** mouens ut agrorum terminos, obfcures qualiter puniendus. P. 23.7.
- Limites** mouens Pontificio iure arbitrarie puniunt. P. 23.8.
- Limites** mouens iure regio qualiter puniatur. P. 23.9.
- Limites** mouens non gaudet ecclefie immunitate. P. 23.10.
- Literarum** quilibet que dicatur & quando eis opus fit. M. 6.10.
- Literis** requifito ijs i fe i debet informatio delicti illius rei, cuius captura procuratur & quare. M. 6.11.
- Ludus** quid & quomodo ludis vii liceat. P. 22.1.
- Ludus** quando etiam citra veniale peccatum facerdotibus permittatur. P. 22.2.
- Ludus** fere femper multa vitia continet & ideo criminè dicitur & prohibetur. P. 22.3.
- Ludi** qui permittantur. P. 22.5.
- Ludus** fchacorum omnibus etiam clericis permiffos, & idem in alijs, qui pendunt tantum ex induflria. P. 22.6.
- Ludis** permiffis vsque ad quæ quantitatem ludere liceat. P. 22.8.
- Ludenti** qui pecuniam mutuâ dat, eam non potefl repetere & quomodo id procedat. P. 22.9.
- Ludens** ludo illicito lucrum quod fecit refutere cogitur licet in foro conscientie ad id non tentatur. P. 22.10.
- Ludentes** ludo improbatò arbitrio iudicij iure communij punij. P. 22.11.
- Ludentium** receptatores, nec pro

I N D E X.

proisuria sua damno sibi
facto agere possunt. P. 22.

12.

Lendus falsis chartis quive
per vim, seu blanditijs
alium ludere cogit qua poe
na mulciendus. P. 22. 13.

Ludus taxillorum Regio iure
grauiter punitus. P. 22.

16.

Ludus chartarum hodie iure
regio intra duo regalia per
missus, vltia prohibitus &
quomodo ludentes puniē
di. P. 22. 17.

M.

Maritus cui iure regio
adulteri traduntur de
bet vtrisque tandem pœ
nam imponere. P. 1. 29.

Marito soli iure regio adul
terij accusatio permittit
tur. P. 1. 31.

Maritis etiam post legem Iu
liam licuit viles adulteros
occidere, nobiles vero per
viginti boras retinere. P.

1. 33.

Maritus propria authorita
te adulteros occidens ri
hil ex eorum bonis lucrā
tur & peccatum mortale
admittit. P. 1. 37.

Matrimonia bina contrahen
tes etiam ab inquisitori
bus possunt puniri & qua

am

re. P. 7. 3.

Matrum familias virginum,
ancillarum & meretricum
vestes olim distinctæ. P.

13. 7.

Maritus quando vxoris adul
terio consentire dicatur. P.

20. 4.

Marito turpe esse cum vxo
re adultera commercium,
habere, imo & in eo mor
taliter peccare. P. 20. 5.

Maritus vxorem adulteram
rursus cognoscens irregu
laris efficitur. P. 20. 6.

Maritus etiam hodie citra le
nocinij crimen adulteram
retinere non potest con
tra glossam & alios. P. 20.

7.

Maritus faciendo, vel dissi
mulando adulterium vxo
ris lenocinio consentire
videtur, & vt leno puniri
potest. P. 20. 9.

Maritus leno vxoris adulte
rium non potest accusare
& quomodo hoc procedat. P. 20. 10.

Mariti lenones infamiz, adul
terij & mortis pœnas su
beant. P. 20. 11.

Maritus leno de iure regio ab
accusatione vxoris arce
tur, quæ nec ab alio eo ca
su accusari potest. P. 20,

12.

Mariti lenones in his regnis
olim

h

olim

I N D E X .

- ōlīm mōrē, postea varie
 puniri, & quid hodie post
 nouas sanctiones. P. 20.
 13.
 Manus ubi pro pēna ampu-
 tanda est de sinistra intelli-
 gitur, quod tamen in nota-
 rijs falsis secus est. P. 24. 16.
 Meretrix an compelli possit
 ad sui copiam faciendam. P.
 29. 12.
 Meretricis fenestram vel ia-
 nuam infringens qua pēna
 teneatur. P. 29. 14.
 Meretrix quæ dicatur & an
 ea, quæ semel aut bis in cor-
 pus peccauit, raptis, ordi-
 narijs pēnis sit locus. P.
 29. 15.
 Minori reo curator datus ad
 quid interueniat. M. 7. 11.
 Milites propter militiam nō
 torquentur & hodie hoc
 de quibus militibus intel-
 ligatur. M. vit. 23.
 Monachi professi habitum
 religionis deferentes Apo-
 statæ sunt. P. 2. 11. secus ta-
 men si cum habitu fugiāt &
 vagentur. ibid. num. 13.
 Monachi qui ante professio-
 nem habitum deseruēt Apo-
 st. rē non sunt, neque ad ex-
 pensas monasterio tenentur.
 P. 2. 12.
 Monachus ad laxiorem reli-
 gionem sine Populi facis licē-
 tia transire non potest, &
 quid requiratur, ut ad aliam
 parem, vel arctiorem transi-
 re valeat. P. 2. 14.
 Monachus & si absque licen-
 tia ad laxiorem religionem
 transeat, Apostata non est,
 excommunicationis tamen
 gladio feritur. P. 2. 15.
 Moniales Christianæ religio-
 nis Vestalibus virginibus si-
 miles sunt. P. 5. 1.
 Monialem qui corrūpit vno
 actu quatuor delicta com-
 mittit & quæ. P. 5. 3.
 Moniales quæ se corrumpi
 patiuntur quomodo Ponti-
 ficio iure puniuntur. P. 5. 5.
 Monachoru habitus, quæ cau-
 sa sumi prohibentur & cō-
 modari ad id nō possunt. P.
 13. 14.
 Monialium stupratores, par-
 titarum iurē ut incestuosæ,
 hodie pēna mortis puniun-
 tur. P. 5. 6.
 Monitiones, quas Concilium
 Tridentinum requirit ut
 clericis concubinarijs fiant
 hodie omittuntur, & quare.
 P. 7. 14.
 Moniam eundem ius quibus
 competit. P. 11. 1.
 Moniam qui præter enume-
 ratos culerit, crimen læsæ
 maiestatis committit. P.
 11. 2.
 Monia sine Principis licen-
 tia cessā, quatumuis probæ
 mate-

I N D E X:

matrimonii & legitimi pōderis
sit, falsa dicitur. P. 11. 3.

Moneta quæ statutum pon-
dus & formam non habet.
falsa dicitur. P. 11. 4.

Monetam falsam fabricatores
iure civili qualiter punian-
tur. P. 11. 5.

Monetam qui vendent, tin-
gunt aut mutilant qualiter
puniantur de iure commu-
ni. P. 11. 8. & qualiter iure re-
gio ibi. nom. 12.

Monetam falsam expendens
qualiter puniatur. P. 11. 9.
& 13.

Monetam falsam eudens cle-
ricus quomodo Pontificio
iure plectatur. P. 11. 10.

Monetam falsam qui fecer-
int iure regio cremantur.
P. 11. 11.

Monetam probam sibi in so-
lutione oblatam qui recipe-
re nolunt qua pœna affi-
ciantur iure communi &
regio. P. 11. 14.

Monstras quas dicimus *vsuræ*
genus esse & inde punien-
das & quando hi contractus
liciti sint. P. fin. 13.

Modi tres procedendi in cau-
sa criminali. M. 2. 1.

Mulier quæ binas contrahit
nuptias bigamiæ primum,
mox adulterij pœnis subij-
citur. P. 8. 9.

Mulier in criminalibus testis

esse prohibetur, & quare
& an hodie iure regio hoc
procedat. M. 9. 19.

Mulieres, quæ lenones ha-
bent vt puniantur. P. 20. 25.

Mulieri quæ se virginem di-
cit, in dubio creditur. P.
35. 2.

N.

Naturali iure ea solum
coniunctio probatur,
quæ ad veram liberorum
procreationem spectat, aliæ
contra naturam esse dicun-
tur & grauissimum pecca-
tum sub se habent. P. 33. 2
Nobilium insignia vel dig-
nitates aut etiam habitum
militarium ordinum *vsur-*
pans quomodo puniatur.
P. 13. 17.

Mobiles quos *hidalgos* dici-
mus palinodiam cantare
non coguntur. P. 16. 20.

Notorius concubinaris qui
sit, & an si is celebraverit
efficiatur irregularis. P. 6.
12.

Numa Pompilius agris *spici-*
des, in finibus apponi ius-
sit, eosq; Ioui Terminali sa-
cravit. P. 23. 2.

O.

Occidere alium, laico li-
cet vt iniuriam perso-
nalem

nalium remoueat, clericis
tamen irregularis redditur.
P. 16. 53.

Occidere alium licet pro de-
fensione rerum, irregulari-
tas tamen hoc in casu non
excusatur. P. 16. 55.

Occidere proditorie est etiā
videri qui facie ad faciem
alium nihil tale cauentem
occidit. P. 25. 2.

Occidens inimicum etiam si ā
tergo percutiat proditor
non dicitur & quare. P.
25. 3.

Occidere proditorie videntur
qui rixā ad hoc factā median-
tem occidunt. P. 25. 4.

Occidens proditorie neque
ecclesiastica immunitate
gaudere neque ā sententia
appellate potest. P. 25. 8.

Occidere proditorie qui vult,
etiam si cōmitem non perficiat,
ut homicida punien-
das. P. 25. 9.

P.

Parentes qui liberos ex-
ponunt, exponi ve-
hementer non
possunt. P. 10. 6.

Parentes qui rite iure ciui-
li puniuntur morte libero-
rum, quos exposuerunt
sequuta, & qualiter si mors
non sequatur. P. 10. 7.

Parentes qui filios exponunt

quibus in casibus ā pena
liberentur. P. 10. 10.

Palinodia quibus verbis ca-
nenda sit. P. 16. 21.

Palinodia non solum in ma-
iōribus consueijs & ā te-
ge expressis locum habet
sed etiam in alijs similibus
& quā similia dicantur. P.
16. 22.

Paragrapho lē lem Julia de
publicis ind. & lex. 1. de
extraord. crim. declarantur
remissive. P. 1. 26.

Parricidium olim quodcum-
que homicidium dici, ho-
die ad patrem liberos
fcores hoc nomen trāsi. P.
27. 1.

Parricidij nomen & penam
etiam filijs spurij conue-
nire. P. 27. 2.

Parricidij olim occidens
quemlibet ex ascendētibz
tenebatur, secus qui libe-
ros occidisset, & quare,
nunc vero etiam hos tene-
ri. P. 27. 3.

Parricidij reum esse non so-
lum eum qui parentes sed
& qui fratrem aut sororem
vel transversalem usque ad
quartū gradum, item vxor
que maritum, vel mari-
tus qui vxorem occiderit,
& an in sponsis de futuro
id quoque procedat. P. 27.

Parricidij

I. N. D. C. E. I. X. I

Parricidij in reneatur qui indices vel magistratus occiderit. P. 27. 5.

Parricide Solonis & Romali legibus non puniebantur: certa aliqua poena, & quare. P. 27. 6.

Parricidium apud Romanos quando primum perpetrari & qualiter iudicari ceperit. P. 27. 7.

Parricidij poena more maiorum, quae fuerit & eius impo-
nende ratio. P. 27. 8.

Parricidij poena more maiorum iudicari, qui punirentur & declarata lege diuus ad legem Pompeiam de Parricid. P. 27. 9.

Parricidij poena iure Pontificio, tam in poenitentiali quam in contestoso foro quae. P. 27. 10.

Parricidij poena apud nos cullei & serpenti poena, et olim puniuntur, prius tamen suffocari debent. P. 27. 11.

Papa sine consensu Cardinalium neque puniri, neque priuare Cardinalem debet. M. 23.

Pecunias ob homicidium accipiens eas in conscientia relaxare tenetur. P. 3. 14.

Pecunia nota esse & in publicum expedire reipublicae. M. 23.

Periurium proprie quid sit & qualiter definiatur. P. 28. 3.

Periurij poenas contra rem quae mendacium iuramento attestatur, competere, & quis mendar, quorūque mendacij species sint. P. 28. 5.

Periurus an sit, qui falsum iurat, putans esse verum & quid in eo qui verum putans esse falsum iurauerit. P. 28. 6.

Periurum esse qui contra promissionem iurata venio & quare. P. 28. 7.

Periurij crimen gravissimum, & ad quod respectu homicidio grauius appelletur. P. 28. 8.

Periurium apud omnes nationes ferè vindicatum, apud Romanos acriter semper per censorum coercitum. P. 28. 10.

Periurium quod nulli damnum affert, temporalibus poenis non coercetur. P. 28. 13.

Periurium qui fecerit, delato sibi a parte in iudicio iuramento litis decisorio an aliqua poena afficiatur. P. 28. 24.

Periurij poenis non subditur qui iuramento de calumniis praestito falsum iurauit. P. 3.

INDEX. I

- * fecus in contumaciis iuramento quod de veritate dicenda appellatur. P. 12. 16.
- Periurij pœnz non procedit contra eum qui in crimine non tatus, positioni aut inquisitioni respondens deiecit & quare. P. 18. 17.
- Periurij neque culpam neque pœnam incurrit is qui nec dum sibi manifestatis indicij veritatem celaret. P. 18. 18.
- Periuri iure civili quando infames fierent. P. 18. 20.
- Periuri omni honore & dignitate priuamur. P. 18. 22.
- Periurus qui quod promissit non implet in quibus puniatur. P. 18. 23.
- Periuriae olim fustigatio pro pœna erat, hodie mitius imposita, & eode hoc originem traxerit. P. 18. 24.
- Periurum qui fecit in iuramento assertorio qualiter puniatur. P. 18. 27.
- Periuri iure Pontificio tam in penitentiali quam in iudiciali foro, seueris pœnis afficiuntur & quæ illæ sint. P. 18. 28.
- Periuri pœna quod amplius ad iurandum nõ admittatur quando procedat. P. 18. 29.
- Periuri iurisdictionis infames sunt & quomodo hoc recipiendum sit. P. 18. 30.
- Periurij pœnz iure Regio. P. 18. 33.
- Periurus est qui homagio (vulgo *pleyaomenage*) contraheretur. P. 18. 34.
- Periurus non est qui contra fidem prestitam venit, nisi si des Christi interposita sit. P. 18. 36.
- Periurij pœnz quando principaliter de eo agitur sunt imponendæ, fecus si incidenter. P. 18. 37.
- Periuri & ab ecclesiastico & a seculari iudice puniri possunt. P. 18. 38.
- Pœna vnius multorum est metus, hocque & in brutis committere. P. in proximo. 4.
- Pœnam delicti conformem esse debere & huius tractatus de pœnis delictorum causa in proximo. P. 5.
- Pœna ordinaria an puniendus sit affectus afflictus, ad effectum non dandum perducenda. P. 3. 7.
- Pœna afflictiva imposita iure Pontificio ubique est praticanda. P. 3. 11.
- Pœna contra exponentes infames iure Pontificio & regio. P. 9. 8. & 9.
- Pœna mortis aut de potestate in his ubi imponitur, bonerum etiam confiscatio fit. P. 15. 24.
- Præ-

INDEX.

Pœna mortis canonicus est
ignota, & ita vbi o in iure,
mortis membris est de ex-
communicatione intelli-
gitur. P. 15. 26.

Pœnam deel homicidii non
recipitur reus, qui fugit
etiam si intra annum com-
pareat & innocens sit. P.
19. 36.

Pœna palinodia damnati ia-
fames efficiuntur. P. 18. 19.

Pœna pecuniaria qua afficitur
iudex reum erimeos ab ec-
clesia, cui applicetur, & an
hodie ecclesie hæc pœnam
exigere possint. P. 30. 10.

Pœna ignis & verberu seruo
in pœnis domine seime mis-
it de qua afficitur & ex qualiter
imponatur. P. 36. 31.

Pœna mortis & amputationis
membris vbi simul imponi-
tur & qua sit incipiendum.
P. 36. 6.

Pœna famulorum, qui se pro-
prij domini uxori, vel filia-
bus vel alijs in eadem do-
mo ancillaribus, miscent.
P. 36. 9.

Pœna rapinæ 36. de seruo cum
in domina coeunte, quas in
mulieres trahatur, & an &
qualiter in coniugatis lo-
tus habeat. P. 36. 20.

Pœna privationis nūquam
imponitur, nisi pro gravi
crimine. M. 1. 10.

Pœna privationis locum non
habet, nisi in casibus à re
expressis. M. 1. 34.

Premio & pœnis ciues ad vir-
tutes afficiuntur. P. in proz
mo. 1.

Privatio beneficii pœna cor-
poralis est. M. 1. 12.

Probationes in delictum qua-
les esse debeant. M. 1. 1.

Publicæ honestatis impedi-
mentum ad quæ gradum ho-
die restrictum sit. P. 17. 8. 1

Publicationes testium & attesta-
tionum quando & quomo-
do faciendæ. M. 8. 12.

Publicatione facta alij testes
an in criminalibus & quin-
do recipi possint. M. 8. 13.

Publicatione facta quis testi-
monia assignandus sit parti-
bus, & quid intra illum fa-
cienda sit. M. 8. 16.

Publicatione facta quis testi-
monia assignandus sit parti-
bus, & quid intra illum fa-
cienda sit. M. 8. 16.

R Apere verbum ad res &
ad personas refertur. P.
19. 1.

Raptus quid proprie signifi-
cet & vnde dicatur. P. 29. 1.

Raptus vnde commissus dicatur,
motus de loco ad locum re-
quiratur. P. 29. 3.

Raptoris pœnas non incurrit
qui in propria domo mu-
lierem, etiam vi adhibita
corrumpit. P. 29. 4. & qua

b 4 pœ-

I. N D E X.

- pœna affligatur: num. 6. 1
- Raptus mulieris sub spe matrimonio: raptori consentiē-
tis iure canonico impuni-
tus, civili damnatus: & qua-
re. P. 29. 7. & quid si femina
nullius parentis: aut propria
quos habet ibidem. 9.
- Raptus non committitur, si
commodioris: contra gra-
tia, mulier de loco ad locū
mouetur. P. 29. 16.
- Raptus pœnis etiamis tene-
tur: quā dōtis & satisfactioni-
bus mulierem pollexerit ut
sibi cōseñuat & solvnis
hac de re lex. P. 29. 8. 11.
- Raptus etiamis tenetur formalis
et virum raptus: & huius rei
exemplum. P. 29. 10. 11.
- Raptus ut quis teneatur, hunc
stat in rapta personā requi-
ritur, unde meretricis rap-
tus nō ita punitur. P. 29. 12
- Raptus meretricis an aliqua
pœna plectatur, & quæ ea
sit. P. 29. 13. 14.
- Raptus ut committatur oportet
mulierem libidinis cau-
sa fuisse seductā. P. 29. 17.
- Raptus pœnas an incurrat is,
qui mulierem causā eā cog-
noscendi rapuerit licet pos-
tea id non fecerit. P. 29. 18.
- Raptor & ei opem ferens
impune in ipsi raptiōdi-
ci: & ad cognatis vel propin-
quis mulieris occidatur.
- P. 29. 20.
- Raptus pœna iure civili mors
est & amissio bonorum si-
ne personarum distinctio-
ne. P. 29. 21.
- Raptor raptā iure civili ducē
rē non poterat, hodie po-
test & quomodo. P. 29. 22.
- Raptā hodie postquam potest
raptori nubere, an bona
amittat quæ ei si non nup-
tialisset raptori, iure civili ap-
plicatur. P. 29. 23.
- Raptæ parentes si ab accusa-
tione desistant deportan-
tur. P. 29. 24.
- Raptus pœna: & novo & anti-
quo Pontificum iure quæ
sint & de sacrator Conciliū
Trident. sess. 24. cap. 6. P.
29. 25.
- Raptus pœna iure regio fossi
pecuniaris erat partiarum
iure mors & amissio bono-
rum. P. 29. 26.
- Raptus si in eremo committit-
ur est casus (de la herman-
dad). P. 29. 27.
- Raptorum pœna quæ mors
est, an cesset si raptor: raptā
uxorem duxit. P. 29. 28.
- Ratificatio: confessionis per
torturam elicite quando
fieri debeat. M. 9. 16.
- Receptatores, fautores & de-
menses hereticorum: quæ
iudicant remissioni. P. 34. 25.
- Receptorum Indentium iure

I N D E X

- re nostro pœna. P. 23. 18.
- Reproductio & ratificatio te-
stium qualiter ponenda sit.
M. 3. 9.
- Remissio delinquentis lo-
cus non est, quando in lo-
cis alterius regni moratur.
M. 6. 15.
- Remissio delinquentium in-
ter iudices diversis fori etiã
procedit, & quomodo ec-
clesiasticis iudicibus capere
possit. M. 8. 18.
- Reus sub peccato mortali te-
netur iudici veritatem dicere.
M. 7. 3.
- Reus quando iusto interroga-
tus videatur, ut veritatem ce-
lare non possit. M. 7. 5.
- Reus iniuste interrogatus
quomodo possit sine pecca-
to veritatem celare. M. 7. 7.
- Reus in confessione in iusti-
tiam pecuniæ pœnis subiacet.
M. 7. 8.
- Reus si minore esse in cõ-
fessione iudici facta decla-
raverit, vel aliter confiterit
quid faciendum. M. 7. 10.
- Reus si ante ad interrogata à
iudice respondere, quæstio-
ni subijcitur, & quid si tor-
queri non possit. M. 7. 13.
- Reus delictum aut negare aut
fateri tenetur, & si taceat
quid faciendum sit. M. 7. 14.
- Reo cõfesso, terminus ad alle-
gandas suas exceptiones as-
signandus est & quare. M. 7.
15.
- Reus plures exceptiones po-
test adversus suam confes-
sionem allegare, & quæ il-
læ sint. M. 7. 16.
- Reus si fateatur se occidisse, di-
cat tamen se id ad defensio-
nem propriam fecisse, an &
quatenus valeat confessio.
M. 7. 17.
- Reus an possit suam cõfessio-
nem in totum revocare &
quid si sit minor. M. 7. 18.
- Reus minor, tunc restituitur
adversus confessionem semel
factam cum probat se læsum
& quomodo id probetur.
M. 7. 19.
- Reo negante delicti ad alias
species probationem recur-
ritur & quæ illæ sint. M. 7.
20.
- Reus in criminalibus actore
non probante absolvitur,
& si nihil præstiterit. M.
8. 2.
- Reus ob defectum probatio-
num absolutus, ab instan-
tia tantum liberatur. M. 8. 3.
- Reus aut puniendus ordina-
ria pœna, aut absolutus
est contra Tiracellum &
quare. M. 8. 4.
- Reus in criminalibus ubi
corporalis pœna impo-
nenda est, non potest
suis defensionibus repun-
tiare.

fiare & quare. M. 8. 8.

Reus non est questionari, ad-
dus si legitime delictum est
probatum, iudexque aliter
faciens puniatur. M. 9. 3.

Reus sine legitimis iudicijs
& sententia interlocutoria
tortura subijci non potest.
M. 9. 4.

Reus à tortura sententia ap-
pellare potest, & quando iu-
dex ei teneatur defendere.
M. 9. 10.

Reus dum torquetur de qui-
bus sit interrogandus quidq;
iudex prudens facere de-
beat. M. 9. 14.

Reus ubi extra tormenta con-
fessionem ratificauit quid
iudex faciat, & quid si dicat
semel atque iterum se metu
tormenti falsam. M. 9. 17.

Reus confessionem in tormē-
to factam non ratificans iu-
dicis arbitrio puniatur. M. 9.
18.

Reus si in tortura neget deli-
ctū, au videatur indicia pur-
gasse & absolvendus sit. M.
9. 19.

Reus negans, iterum torqueri
quando possit. M. 9. 20.

Rei non debent eodem die
quo Eucharistiam accepe-
runt, ultimo affici suppli-
cio. M. VI. 9.

Reus si nolit sacramenta sus-
cipere iudex quid faciet.

M. VI. 10.

Ruberius Siciliæ Rex veneno
in Eucharistia potestis oc-
cisis fuit. P. 26. 9.

Romuli & 12. tabul. lege, li-
cuit maritis absque iudice,
adulteros in adulterio de-
prehensos occidere. P. 1.
32.

Romuli lex quæ exponere,
item & ea quæ occidere li-
beros permittebat, iam in
desuetudinem abiit. P. 9. 3.

Romuli lex in adulteros. P. 4.
22.

Romani supplicij in loco ti-
tulum apponebāt, qui sup-
plicij causam conimeret.
P. 28. 26.

S.

Sacci benedicti (quem vul-
go *sambeniti* appellant)
pena & origo, P. 14. 37.

Saccum benedictum occultin-
tes vel dimittentes puniun-
tur vt relapsi. P. 14. 38.

Sagitta alium occidens dimi-
dit; *cor arcibus* vero integra
substantia priuatur. P. 15.
38.

Satis dictio, quo sensu apud
bonos auctores accipitur.
P. 28. 12.

Sacrilegij crimen læsæ maie-
statis crimine grauius est.
P. 3. n. 1.

I N D E X !

- Sacrilegium unde dicatur & eius vera definitio. P. 30.2.
- Sacrilegij reus est qui Virginem Deo sacram cognoscit & quare. P. 30.3.
- Sacrilegium committit, qui violentas in clericum inijcit manus, & qualiter hic civili, Pontificio, & regio iure puniatur. P. 30.4.
- Sacrilegij crimen mixti fori est & an idem in sacrilego clerici percussore procedat. P. 30.7.
- Sacrilegus à seculari iudice punitus an possit de nouo ab ecclesiastico puniri. P. 30.8.
- Sacrilegium committit iudex qui immunitatem ecclesijs à iure cōcessā violat, & obque ad eas confugiētes extrahit & quibus pœnis omni iure puniatur. P. 30.9.
- Sacrilegus est qui rem sacram de sacro furatur, & idem si profana de sacro subripiat, contra communem. P. 30.14.
- Sacrilegij pœna iure civili mors est, & quatenus liceat iudici suum arbitrium in ea interponere. P. 30.16.
- Sacrilegij pœna iure Pontificio in utroque foro quæ est sit eam in clericis quam in laicis. P. 30.18.
- Sacrilegij pœna regio iure quæ sint. P. 30.20.
- Scenici iudi iure canonico prohibiti, & de pœna clericorum qui eis inferuiunt. P. 13.12.
- Scenici siue representantes sunt infames & ad ordines non promouentur, neque sacram synaxim recipere possunt. P. 13.13.
- Scholares doctorum habitû & vestibus vti prohibentur. P. 13.18.
- Scholasticorum vestes qui sumit, cum scholasticus non sit grauius castigatur. P. 13.19.
- Sententia absolutoria rei quo modo à iudice proferatur. M. vlt. 1.
- Sententia condēnatoria quo modo olim, & quomodo hodie pronuntietur. M. vlt. 2.
- Sententiam condemnatoriam aliquando licet iudici moderatiorem, quam ius statuat proferre. M. cap. vlt. num. 3.
- Sententia condemnatoria quæ licet reo intimāda sit, quidque post intimationem fieri debeat. M. vlt. 4.
- Sententiam condemnatoriam statim esse executioni mandandam quod dicitur quomodo intelligat. r. M. vlt. 5.
- Sepultura ecclesiastica blasphem.

I N D E X.

- phemo ante pœnitentiam
denegari. P. 4. 2.
- Servi olim diuerso à liberis
habitu uti ceperunt, & cur
id postea sublatum. P. 13.
6.
- Sepulchra violare sacrilegiij
species est. P. 31. 1.
- Sepulchrum quis locus dica-
tur, & unde ita nominetur.
P. 31. 2.
- Sepelire mortuos vel vrere in
vrbe cur lege duodecim ta-
bularum prohibitum. P. 31. 3
- Sepulchrorum cura & reli-
gio maxima apud Roma-
nos. P. 31. 4.
- Sepulchra violata apud Ro-
manos graue crimē fuisse,
& quibus modis violatio
fieret. P. 31. 10. & nu. 14.
- Sepulchra olim aut cōmunia
aut familiaria, aut hæredi-
taria fuisse & de eorum dif-
ferentijs. P. 31. 11.
- Sepulturas familijs quibusdā
proprias, & in quibus alij se-
peliri non possant, habent
etiam Christiani. P. 31. 12.
- Sepulturam sibi propriam &
vxoꝝ & filijs familias elige-
re possunt, si non elegerint
in sepulchro maiorum sunt
sepeliendi. P. 31. 13.
- Sepulchro alieno mortuum
inferens qua pœna plec-
tur & an sepulchri dominus
propria auctoritate, illatum
effodere possit. P. 31. 14. &
sequen.
- Sepulchri violati tenetur qui
cadauera rebus & vestibus
preciosis spoliat & de mo-
re antiquiores, preciosos quā
mortuis sepeliendi. P. 31. 16
- Sepulchrum violās vt cadaue-
ri iniuriam, & contumeliā
irroget quibus pœnis ple-
ctatur. P. 31. 18.
- Sepulchrorum lapides auferē-
tes vel edificia demolien-
tes qualiter puniantur. P.
31. 19.
- Sepulchri violati pœna quæ
sit quando de hoc crimine
ciuiliter agitur. P. 31. 20.
- Sepulchri violati non teoen-
tur qui eorum qui sepeliri
non debuerunt sepulchra
perturbant. P. 31. 21
- Sepultura in pœnam multis
in casibus denegari solet,
quorum aliqui referuntur.
P. 31. 22.
- Seruos, liberis mulieribus co-
pulari graue olim fuisse. P.
36. 1.
- Seruis proprijs se iungentes
mulieres qualiter olim pu-
nirentur. P. 36. 3.
- Struus immunitate non gau-
det si ad ecclesiā fugiat ne
domino seruiat. M. 6. 29.
- Simoniz crimen grauissimū
& an simoniacus hæreticus
dici possit. P. 32. 1.
- Simo-

I N D E X . I

Simoniaci à Simone Mago dicuntur, & quia illius sectam & opinionem videntur probare aliquando heretici vocantur. P. 32. 2.

Simoniam an & quo respectu à Romano Pontifice possit iocari. P. 32. 4.

Simoniam an committatur in curia Romana. P. 32. 5.

Simoniam non incurritur. Romæ dum pro beneficijs, coadiutorijs & alijs similibus rebus pecuniæ petuntur & quare. P. 32. 6.

Simoniam an incurrat Pontifex dum pro dispensationibus pecunias accipit, & quid in alijs prælatis & explicans Concilij Trid. locus sess. 25. ca. 18. P. 32. 7.

Simoniam definitio. P. 32. 8.

Simoniam est non solum vendere, verum & quodcumque pactum non gratuitum in traditione rei spiritualis apponere. P. 32. 9.

Simoniam species triplex & de vniquaquæ eorum. P. 32. 10.

Simoniam mentalis an incurritur quando amicitia aut consanguinitatis ratione, vel familiaris salarij loco datur beneficium, & an ex ipso iure valet. P. 32. 11. & quid si tales benemeriti sint. au. seq.

Simoniacus est qsi alieni cum confidentia beneficium dat

& quid sit confidentia. P. 32. 13.

Simoniam conventionalis quæ dicatur. P. 32. 14. & quæ realis & an contra simoniacum conventionalem habeant locum pœnæ à iure simoniacis impostæ. ibidem. num. 15.

Simoniam pœnæ antiquæ & nouæ canonum iure. P. 32. 19. & num. 19.

Simoniam in ordinibus dandis vel recipiendis qui & quando committant, & de eorum pœnis. P. 32. 18. & num. 22.

Simoniaci beneficijs priuantur & an ante sententiâ declarationis ea dimittere debeant. P. 32. 19.

Simoniaci & antea adeptis & per simoniam acquisitis beneficijs priuantur, & de modo priuationis. P. 32. 21.

Simoniaci ab ordine suscipiuntur & ante pœnitentiam celebrantes irregulares sunt. P. 32. 23.

Simoniam crimen mere ecclesiasticum est; & ideo laici illius rei ecclesiasticum ferriuntur iudicem. P. 32. 24.

Sodomiam unde dicantur qui præpostera in maribus vel feminis libidinis vtuntur & quare hoc scelus retandum appellatur. P. 33. 3.

Sodo

I N D E X.

- Sodomiz crimen etiam cum
fuminis si præpofterè cog-
noscantur committitur, &
an ob hoc possit vxor ad
eius separationem agere. P.
33-4.
- Sodomiziam, quæ bestialis dici-
tur incurrit ille vel illa, qui
vel quæ cū animali rem ha-
bet & hoc casu animal quo-
que vel igni vel furcæ tra-
dendum. P. 33-5.
- Sodomiz iure ciuili infam-
es & intestabiles erant, &
bonis priuari morti addice-
bantur. P. 33-7.
- Sodomiz pœnæ iure Pontifi-
cio tam in clericis quam in
laicis. P. 33-9.
- Sodomiz pœnæ iure regio &
qualiter olim sodomitis
mors, qualiter hodie impo-
natur. P. 33-11.
- Sodomiz in crimine etiam ec-
clesiasticum iudicem de lai-
cis cognoscere, & iustum
esse vt de eo inquisitores
cognoscerent. P. 33-14.
- Sortilegi & sortilegia quid. P.
34-1.
- Sortilegorum appellatio late
sumpta ad *adininos bruxos he-
chizeros*, & similes trahitur.
P. 34-2.
- Sortilegij species quæ hære-
sim sapit vt hæresis puni-
tur, quæ non sapit olim pœ-
na mortis, hodie leuiori
coercedetur. P. 34-3.
- Sortilegorum pœnæ Pontifi-
cum iure. P. 34-5.
- Sortilegij crimen hodie mix-
ti fori, & qualiter à iudici-
bus ecclesiasticis & sæculari-
bus puniatur. P. 34-6.
- Spiritualium rerum venditi-
o ante Simonem Magum iure
diuino prohibita. P. 32-3.
- Sponsa de futuro ad adulteriū
committat. P. 1-12.
- Sponsa de futuro si adulteriū
committat, vir eam duce-
re non cogitur. P. 1-15.
- Stuprum quando committa-
tur. P. 35-1.
- Stupri crimen quoad dotatio-
nis pœnam, an virgine se vo-
luntarie de florari consenti-
te committatur. P. 35-3.
- Stupri pœnæ iure ciuili. P.
35-4.
- Stupri pœnæ iure Pontificio
tam in foro interiori quam
exteriori. P. 35-5.
- Stupratam virginem vxorem
ducere, & dotare laicus te-
netur. P. 35-6.
- Stupri iure regio pœna con-
fiscatio bonorum & exiliū
est, praxis aliam induxit &
quæ ea sit. P. 35-7.
- Stuprum vel suorum iniuriam pro-
sequi quis dicatur. M. 5-39.
- Successio occisi quæ ab occi-
dente vt indigno auferatur,
non alijs ab intestato veni-
entibus

I N D E X.

tibus, sed fisco applicatur:
& quid in successore maio-
ratus qui possessorem occi-
dit. P. 15. 19.

Synagogas antiquas habere &
eas reedificare cur Iudeis
permittatur. P. 14. 6.

T.

T Alionis pœna hodie regu-
lariter contra calūnian-
tes non punitur & quare
M. 5. 28.

Testis falsum deponens verita-
temve occultans quibus
pœnis afficiatur, communi
regio & Pontificio iure. P.
37. 1.

Testibus singularibus ut deli-
ctum probari possit, prin-
ceps superiorum non recog-
noscens, statuere recte po-
test. P. civil. num. 15.

Testes duo in criminalibus
etiā plenē probant. M. 8. 5.

Testes in summaria recepti ut
fidem faciant, quando &
quare sint ratiificandi. M.
8. 6.

Testes non reprodukti & rati-
ficati, etiam reo consentien-
te non probant. M. 8. 7.

Testes in criminalibus ut pro-
bent, rationem sui dicti red-
dere tēdunt etiam, si de ea
interrogati nō sint. M. 8. 10.

Testes ad minus duo in crimi-

nalibus contestari debent;
neque vnus cum fama suffi-
ciat, licet sufficiat in causis
civilibus. M. 8. 11.

Testibus ex varijs causis obie-
ctiones proponi possunt, &
quæ illæ sint. M. 8. 17.

Testis inimicus accusati reij-
citur. M. 8. 18.

Testis amicus, propinquus,
domesticus vel familiaris ac-
cusatoris reijcitur. M. 8. 20.

Testis infamis vel periurus si
dem non facit. M. 8. 21.

Testis socius criminis si sic ex-
ceptis certis delictis in alijs
fidem non facit. M. 8. 22.

Testes non congruo tempore
producti, non iurati, non ra-
tificati, vel in depositione
variantes reijci possunt. M.
8. 23.

Trabæ, paludamentum, & to-
ga prætexta quæue vestes &
quibus datur. P. 13. 3.

Transactioe facta à patre cū
delinquente an iudex pos-
sit amplius ex officio in
causa procedere. M. 5. 45.

Torqueri varij, varijs ex cau-
sis non possunt & quæ illæ
sint. M. 9. 22.

Torqueri nobiles (quæ dici-
mus *hidalgos*) non possunt.
M. 9. 24.

Torqueri decuriones, senato-
res & alij indignitate positi
an possint. M. 9. 25.

Tor-

I. N D E X.

Torquenti fines, minores, vel
pregnantes mulieres non
possunt. M. 9. 27.

Tortura non nisi pro gravi
crimine quis damnari de-
bet licet hodie vsu recipia-
tur contrarium. M. 9. 21.

Triumviri capitales olim de
fontibus inquirebāt. M. 1. 2

V.

Veneno occidētis grauius
delictum, grauioremq;
pœnam esse & quare. P.
26. 1.

Venenum vnde dictum & in
bonam ac malam partem
posse, communiter tamen
in malam accipi. P. 26. 2.

Venenum propinans, etiam
deistō non perfectō rene-
tur, & quare, secus tamē es-
se in non propinante licet
alium actum remotum fe-
cerit. P. 26. num. 3.

Venenum dantes quando pri-
mum apud Romanos dam-
nati & apud Persas quali-
ter punirentur. P. 26. 5.

Venena dantes vel venden-
tes, occidendi vè causa do-
mi habentes qualiter iure
civili puniri. P. 26. 6.

Veneno occidens iure Ponti-
ficio vt puniatur & an sit
propter hoc crimen cleri-
cus actualiter degradandus.

P. 26. 7.

Venenum si clericis in calice
propinetur grauius delictū
sit. P. c. 26. num. 8.

Veneno occideas iure regio
antiquo bestiis tradi iube-
batur, hodie pœna proditio-
nis puhitur. P. 26. 10.

Veneno quem interfecit esse
qualiter probetur remis-
sive. P. 26. 11.

Verbalis querela, an & quan-
do pro accusatione sit. M.
5. 10.

Vestalis coitu polluta, eiusq;
stuprator qualiter apud Ro-
manos plecteretur. P. 5. 2.

Viris plures vxores & vxori-
bus plures maritos habere
numquam licuit, & si apud
aliquas gentes contrarium
permitteretur. P. 7. 1.

Viri muliebri ornatu vtentes
infames sunt. P. 13. 11.

Voluntariū homicidiū, quod
dicatur. P. 15. 14.

Vfuræ de finitio. P. c. fin. n. 1.

Vfuræ an sit aliquid citra pa-
tationem aut spem gratiore
à debitore accipere. P. c. fin.
num. 2.

Vfuræ crimen semper impro-
bum fuit & detestabile, om-
niquè ferè iure prohibitiū.
P. c. fin. num. 3.

Vfuræ an & quatenus iure ciui-
li permittæ fuerint. P. c. fi.
num. 4.

Vfuræ